XXVIII. évfolyam, 22. szám. **Ára: 1,80 Ft** 1972. június 1.

Ludas Matyi

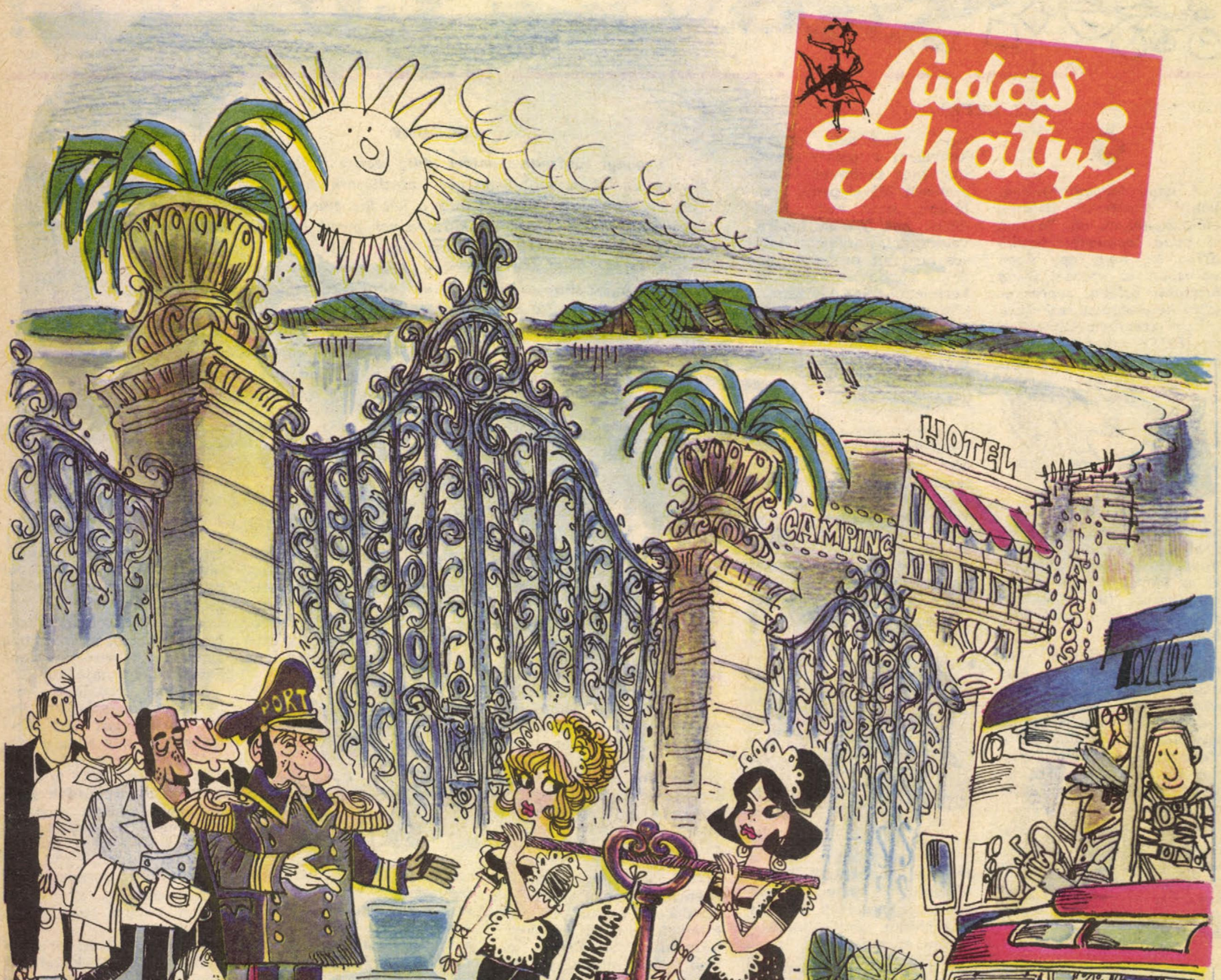
HOTEL
CAMPING
PORT
HASZONKULCS
Reise Bü
CH
ZH 21 528

– Tessék mondani, nem nagyobb ez a kulcs, mint tavaly volt? ...

NYITÁS A BALATONON

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

①

A nagy idegenforgalmat vonzó városaink listáján előkelő helyen áll Sopron. A világ legtermészetesebb dolga az, hogy egy ilyen városban az utazási iroda központi helyen, reprezentatív helyiségben székeljen.

Ezzel szemben Sopronban az IBUSZ utazási irodáját a Pannónia szálló lépcsőházában a sarokba dugták el. (Talán éppen azért, hogy minél nehezebben találjon rá az idegen, s míg keresgéli, minél többet ismerjen meg a város szépségéből.)

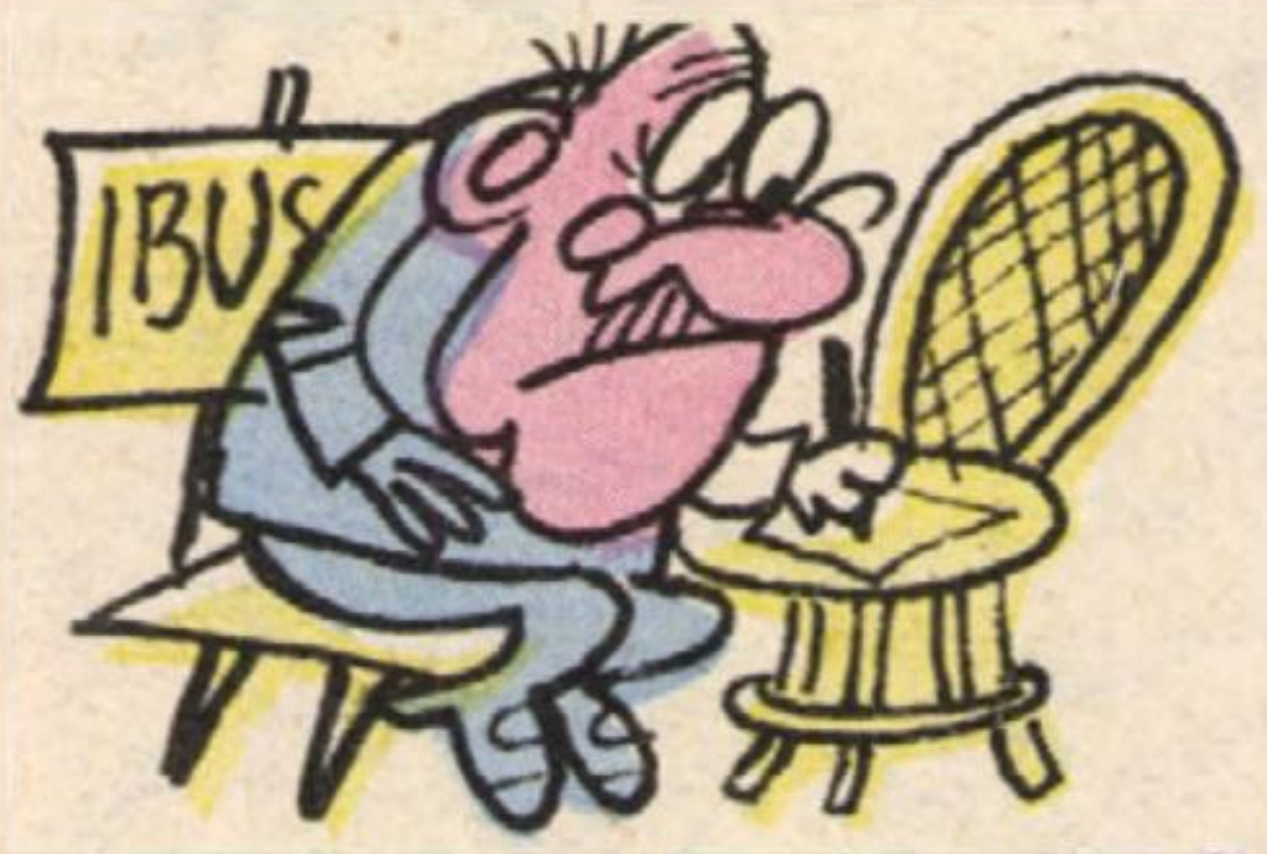

Igaz, hogy eldugott helyen van az iroda, de legalább — kicsi is. Olyan pirinyó, hogy csupán egy másfél méteres pult jut az ügyfelek kiszolgálására. Való igaz, hogy sok jó ember kis helyen is elfér, de ilyen kicsi helyen azért mégsem.

A városi tanács is látja, hogy tarthatatlan a helyzet. Ígéri is, hogy megoldja az IBUSZ gondját. Ötödik éve ígéri már, egyfolytában. Egyszer talán teljesíti is majd az ígéreteit...

②

Egy gasztronómiai rejtély izgat mostanság. Elmondom tüstént, de ehhez előbb meg kell vallanom egy gyengémet: nagyon kedvelem a tojásos nokedlit. Fejes salátával, természetesen. Mivel pedig a salátának most van a dandárja, ahova csak betérek vacsorázni, mindenütt tojásos nokedlit próbálok rendelni. Többnyire, sajnos, sikertelenül. Így jártam a közelmúltban Szabadszálláson, Baján, Ajkán, Csurgón a vendéglőkben, hiába kértem a kedvencemet, nem tudtak szolgálni vele.

Holott...

És most jön a rejtély. Az említett helyeken mindenütt szerepelt az étlapon sertéspörkölt nokedlivel, tojásrántotta vagy omlett, és volt fejes saláta is. Adva volt tehát minden kellék, ami csak egy derék magyar tojásos galuskához szükségeltetik, ő maga személyesen azonban mégsem szerepelt az étlapon. Sőt, azon próbálkozásaimat is, miszerint mégis lehetne talán a fenti alkatrészekből összeállítani a részemre egy adagot, a pincérek, nagyon udvariasan, ámde határozottan elutasították.

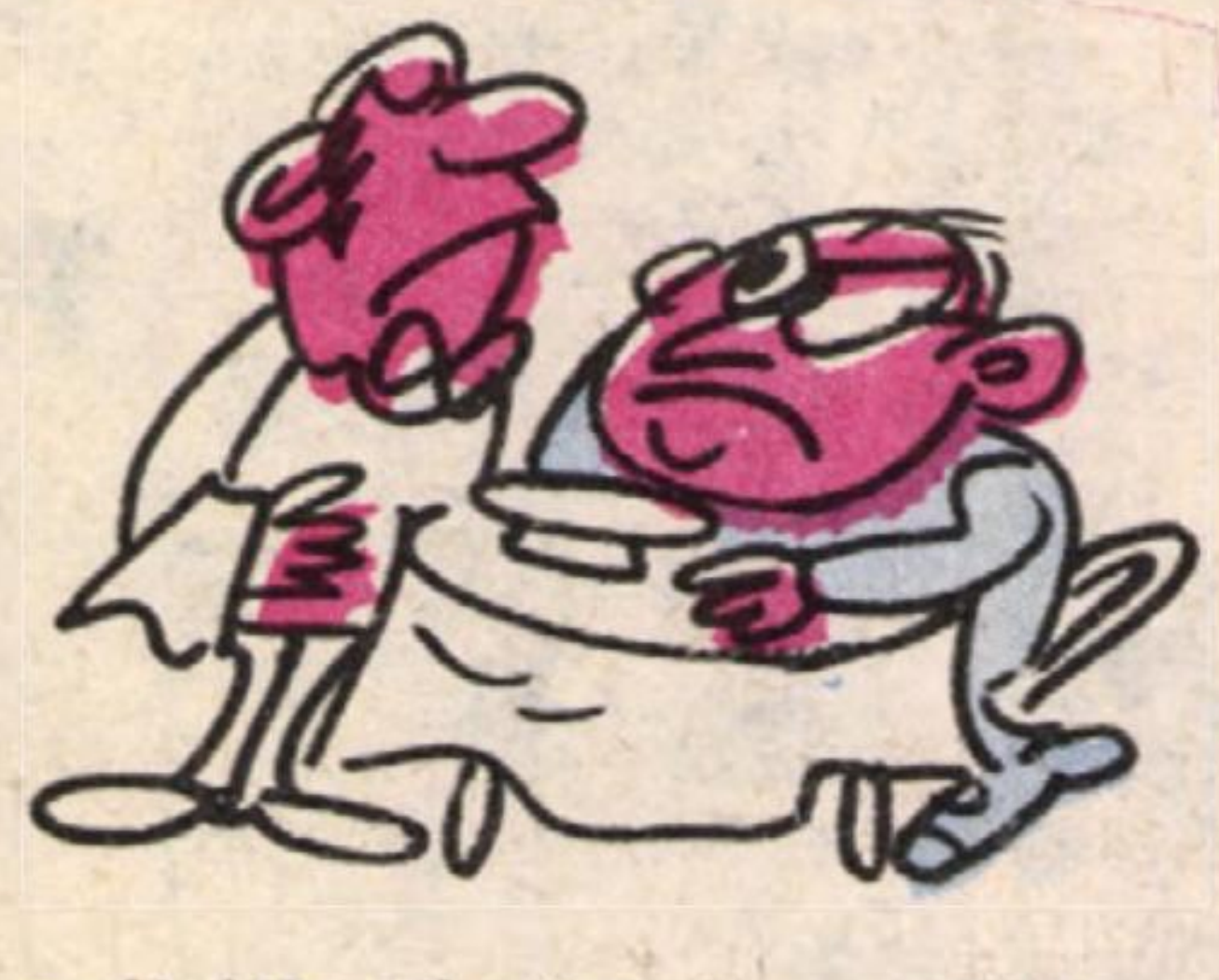

Mit véthetett vajon az a szegény tojásos galuska, hogy ennyire kegyvesztett lett a vendéglőkben? Csak nem az a bűne, hogy nagyon olcsó?

(r. b.)

RENDELŐKÖNYV

Bementem a Lenin körúton a Royal cukrászdába, hogy valakinek a születésnapjára, egy 20 szeletes „Royal tortát" rendeljek. Az egyébként nagyon udvarias eladónő elővette a rendelőkönyvet —, de az már tele volt. Pár perc türelmet kért, és egy kolléganőjét megkérte, hozzon ki egy újabb rendelőkönyvet. Az hátrament, majd kb. 10 perc után kijött és közölte, hogy nincsen rendelőkönyv. Erre az én kiszolgálónőm maga ment hátra és újabb tíz perc múltán ő is előkerült — könyv nélkül és sajnálattal közölte, hogy nem tudja a rendelést felvenni, mert elfogyott a nyomtatványuk.

Ajánlottam, hogy talán egy darab papírra is fel lehet írni, amit kérek — de azt felelte: azt nem lehet!

És a rendelőt üres kézzel útra bocsátani, azt lehet?!

Haas István
Bp. VII., Bajza u. 1.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Szemüveget az OFOTÉRT-nak" címmel megjelent cikkükkel kapcsolatban mindkét vállalat részéről az a vélemény, hogy a MOM dolgozójának tájékoztatása félreértésen és tévedésen alapszik, ugyanis az OFOTÉRT Vállalat a nem egyszerű üvegeket is szériában megrendelte, de a gyár, rekonstrukciójának végrehajtása közben, nem tudja a megrendeléseket megfelelő időre leszállítani, ezért előfordul, hogy egyes üvegekre 1—2, vagy 3 hónapot is kell várni. Ez a probléma az év második felében — előreláthatóan — már megoldódik és a sürgős rendeléseket a két vállalat közös erővel igyekszik minden esetben soron kívül elintézni.

Dr. Zentai Róbert
ker. ig.,
OFOTÉRT Váll.

Almásy Lőrinc
gyáregységvez.,
Magyar Optikai Művek

FÜGGÖNY

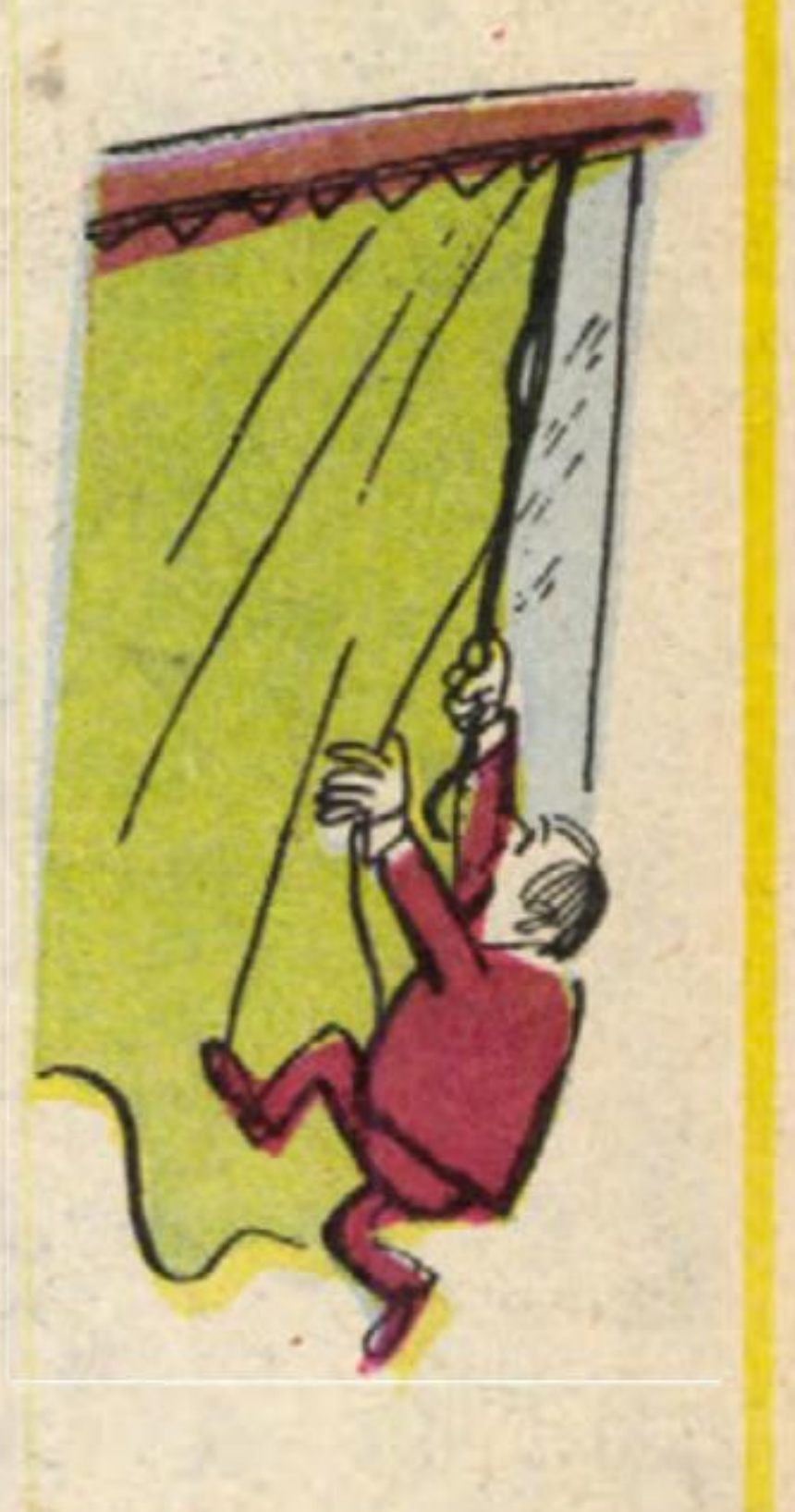

Függönyt vásároltam, mivel eddig csak a HKI sárga függönye ékesítette lakásomat. Feleségem utasítására vettem 4 csomag „függönygörgőt" is hozzá. (Arról a két kis műanyag kerékkel ellátott drótról van szó, ami a karnis-sínen gurul, ha a függönyt elhúzzuk.) Szombaton a feleségem egész délutánját lekötötte a görgők felvarrogatása a függönyre. Este rám várt a függöny, illetve a görgők sínre szerelése. Ekkor derült ki, hogy a kis görgők kerekei olyan nagyok, hogy a karnis-sín két hajlata közt épp hogy elférnek. A sínek kis behajlított lemezkékkel rögzítődnek a deszkához. A kis görgők kerekei a kis lemezeken nem tudnak túlmenni. Mivel a karnis-sín szabvány méretű, gondolom, másnak is lesz és van hasonló gondja. A függönyöm így egyelőre használhatatlan.

Budai József
Bp. XIV., Kassai tér 11.

A VÁSÁRHELYI SÉTATÉREN...

Érik az embert meglepetések, különösen ha hosszú idő után látogat haza szülővárosába. Ki hinné például, hogy az ötvenezer lakosú dél-alföldi metropolisban szinte visszafelé halad az idő, romlik a szolgáltatások színvonala. Mindjárt bizonyítok! Ha nekem vasárnap délután támad kedvem, hogy sürgősen valahová telefonáljak: készülékkel bíró vadidegent kell felhajtanom, aki engedékeny, és otthonát, telefonját rendelkezésemre bocsátja. *Merthogy ilyenkor még a Kossuth téri főposta is zárva tart.* Igaz, végszükségben ott van a vasúti hivatalocska, de hát ez két kilométerre esik a városközponttól, a Zrínyi és Damjanich utcák végétől pedig kétszerannyira, s általában nem szeretjük pihenőnapunk felét gyalogolgatással, cipőtalp koptatással veszendőbe hagyni, mert a postának így kényelmesebb.

*

A második meglepetés a Bajcsy-Zsilinszky utcában ért, ahol többmilliós áldozattal iparitanuló iskolát és kollégiumot építettek, közel ezer fiatalnak. Hogy megépítették? Hát erről lehetne beszélgetni. A helybéliek már tavaly átadást reméltek. De ahogyan kinéz: ez idén sem lesz belőle semmi. A városban pedig ezt-azt suttognak a késedelem okaként. *Reménytkeltő, a hiedelmeket cáfoló értesüléshez azonban nem juthattunk, mert az épületen piszmogó 5—6 munkás művezetője a Délép Vállalat igazgatójához utalt bennünket, Szegedre, mivelhogy ő nem nyilatkozhat.* Tiltja szigorúan a főnökség... Kérdésünk: ugyanilyen érvényű tilalmi rendeletet nem hozhatna az igazgató, mondjuk, a munkálatok késedelmessége dolgában?!

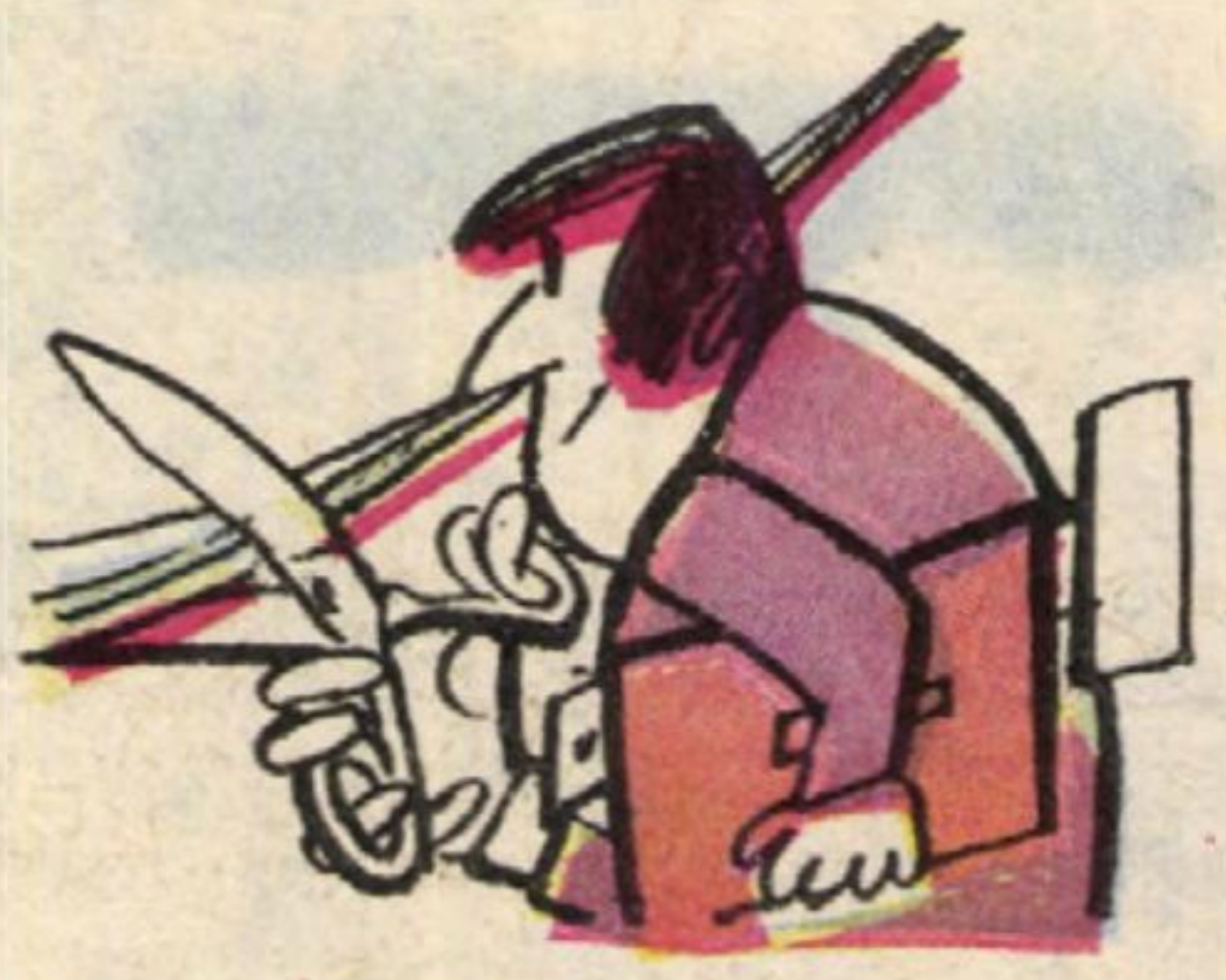

*

S mi történt otthonjártomban ama patinás étteremben, amelynek földig érő, nagy ablakszemei a sétatérre tekintenek, ahol hajdan Dankó és Béla cigány muzsikált?

Estéli vacsorához nemvárt attrakciót szolgáltatott a vendéglő parázs pofonkavalkád formájában! Tőlem három asztalnyira történt a malőr, számlarendezés örve alatt. Az első frászt a pincér adta, a másodikat a vendég, majd szép sorjában jött a többi tasli, szinte valamiféle párbaj szabályai szerint, éspedig mindaddig, amíg a vérző arcú klienseket, másodosztályú szinten, ketté nem választották az odasereglő segélycsapatok, egy megfelelően zordon rendőrbácsi társaságában.

Rögtön felötlött bennem a megyei újság következő napi száma, amelyben a párbaj-hír ilyesféle címmel kelleti magát: *Véres verekedés a — Békében!* (Merthogy így hívják most a régi Fekete Sast.) Az étterem konyhafőnökének menükártyáján pedig megjelenik rövidesen a nap új ebédajánlata: *Rablóhús, pincérpofonnal, tizenhat-negyven. Ugyanez visszakézből, húsz forint*... Elvégre a különlegességnek ára van!

(moldvay)

GYALOGTÚRA PESTERZSÉBETEN

Megint a szemét...

A Határ úton — szemben a XX. kerületi IKV központi anyagtelepével — valóságos szemét-hegyvonulatra bukkan a járókelő.

Elkeserítő látványt nyújt a sok rozsdás kályhacső, vasredőny, ágysodrony és kerékpár külső gumi. Kocsiszámra hordják ide a sittet, az üveg- és téglacserepet, no meg a bűzlő hulladékanyagot.

A vasúti töltés mellett is szemétdombok ékesítik a tájat. A környék lakói ide fuvarozzák a kiszolgált tűzhelyeket és a feleslegessé vált főzőedényeket.

Sétáljanak el egyszer errefelé a kerületi Tanács egészségügyi osztályának munkatársai és ha lehet, még a nyári meleg beállta előtt intézkedjenek a szemét elszállításáról.

...és a járda

Pesterzsébeten, a Jókai Mór utca páros oldalán — ki tudja, milyen okból —, szakaszosan alakították ki a járdát.

A Határ úttól a Rákóczi utcáig nincsen betonjárda, a Rákóczi úttól a Gábor utcáig van, majd — kisebb megszakításokkal — a Kossuth Lajos utcáig ismét hiányzik a betonjárda.

Az éjszakai órákban, a gyenge utcai világításnál a járókelők bukdácsolva, tapogatódzva közlekednek, ha éppen erre visz az útjuk. Jogosan kérik hát a környék lakói a XX. kerületi Tanácstól: legyen végre összefüggő betonjárda a Jókai Mór utca páros oldalán is, a 100 éves Budapest tiszteletére!

(fenyvesi)

MŰVÉSZLELKEK

Ki tudja, a szél mit rajzol a porba
s mit ír a vízre, milyen jeleket?
Akármit firkál, rögtön le is törli,
hát megfejteni sohasem lehet.

De ki törli le a házak faláról
a sok riasztó ákombákomot,
a trágárságok gazdag gyűjteményét,
mit az elfajult ösztön alkotott?!

Krétával, mésszel, korommal, festékkel
hány „művészlélek" tevékenykedik?!
Ezeknek rajzlap vagy vászon a város,
s ők boldogok, ha csúffá tehetik.

Aktív fertőzők: egyre gazdagítják
a szabadtéri szemét-tárlatot.
Iszonyú rejtély: hogyan maradhatnak
emberkéz után állati nyomok?

Naponta látom: mind szúr, mint a tüske,
üt, mint a korbács, csíp, mint a csalán.
Barbár mementók rettentik az embert
itt, az atomkor régvárt hajnalán.

Ki fékezi meg méltányos szigorral
e korcs, elvadult „művészlelkeket"?
Szerszámuk bárcsak mind bumeráng lenne
és rájuk ütne örök bélyeget . . .!

Székely Dezső

VÁLASZTÁSOK ELŐTT AMERIKÁBAN

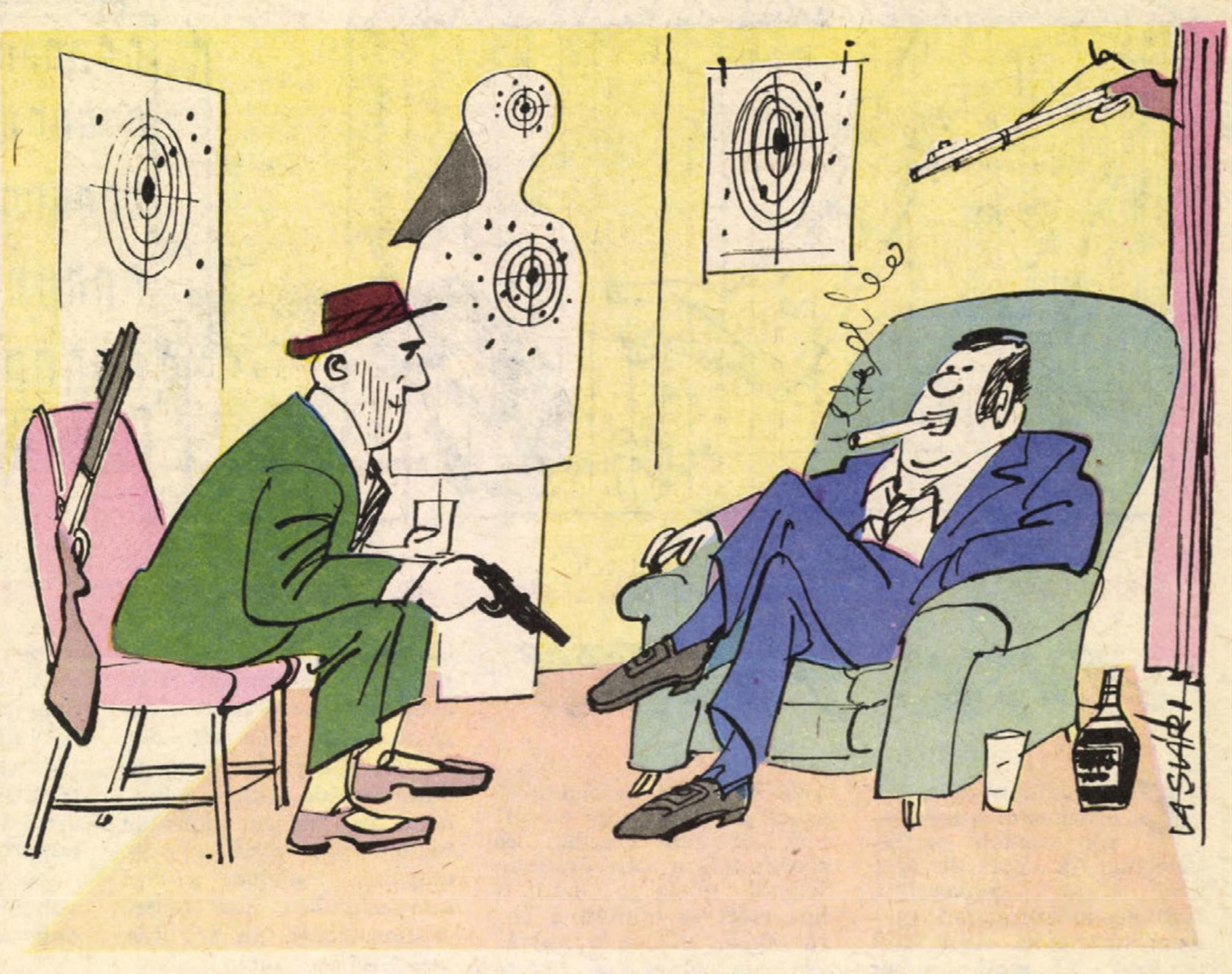

– A próbaválasztás sikerült, most már a próbalövést kell gyakorolni . . .

MINDENT A VENDEGERT

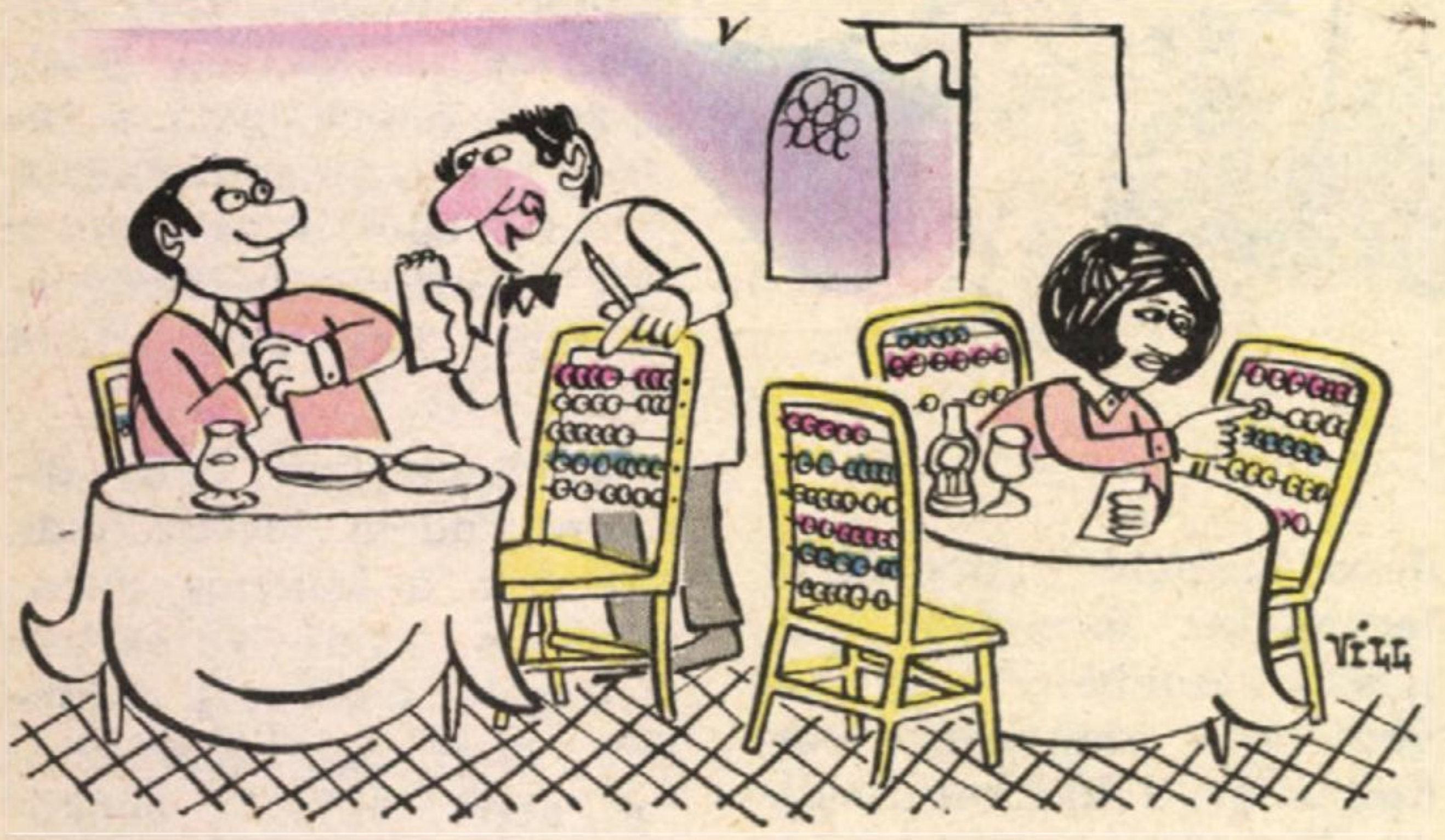

– Tessék utánam számolni . . .

NŐI TENGERNAGY

Az amerikai haditengerészetben nemsokára kinevezik az első női admirálist – közlik hivatalos amerikai hadügyi körökből. Még ebben az évben sor kerül a kinevezésre, nevet azonban nem közölnek a rendszerint jólértesült körök.

De mi lesz a hölgy rangja?

Admirália?

Tengernagy néni?

Hm?

ELEKTRONIKUS AGY

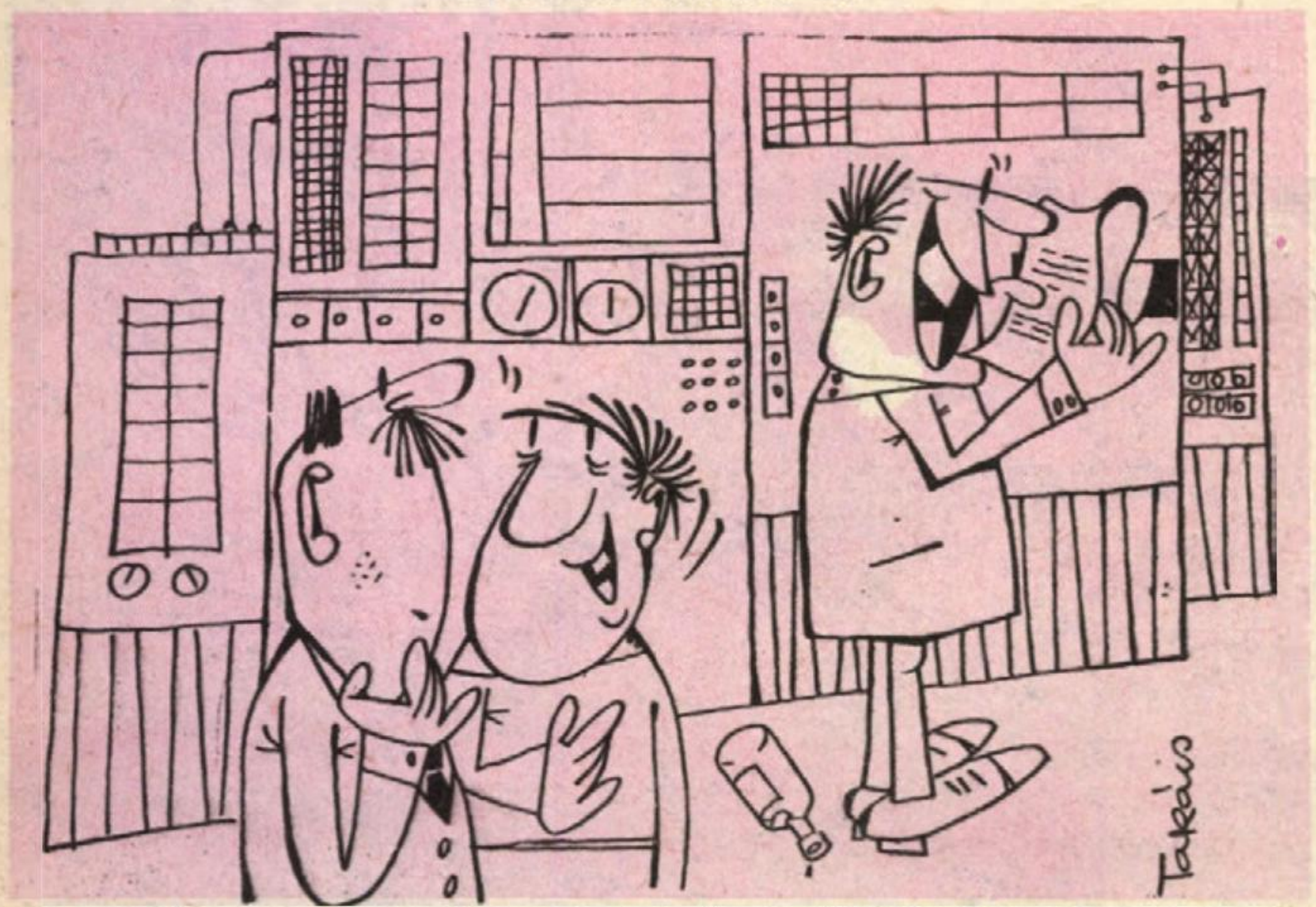

– Ha egy üveg konyakot beletáplálunk, isteni vicceket dob ki . . .

Az én BALATONI programom

Ilyenkor, a szezon elején állítom össze a balatoni programomat, vagyis azt, hogy milyen cikkeket olvasok el majd a magyar tengerről, a most következő három-négy hónapban.

Nagyon kedvelem a „*Balatoni őrjárat*" című cikkeket, amelyekben kitűnő újságíró kollégáim részletesen beszámolnak arról, hogyan készültek fel a nagy tó mindkét partján a vendégek fogadására.

Szívesen olvasom a „*Telt ház a Balatonon*" című dolgozatokat is, mert ilyenkor magam elé képzelem a kék eget, a kékeszöld vizet és az icipici fürdőruhában futkározó, barna testű lányokat.

Bevallom őszintén, nagyon hiányozna, ha az idei szezonban nem olvashatnék az akadozó gyümölcsellátásról, mert eddig minden nyáron írtak erről a lapok, és az én balatoni programom szegényebb lenne nélküle.

Júliusban rendszerint azt olvasom, hogy nincs elegendő üzlet a Balaton partján. Ez a téma minden nyáron visszatér és kedves, régi ismerősként üdvözlöm.

Most, hogy összeállítom a balatoni programomat, azon gondolkodom, hogy felvegyem-e a *„Mentsük meg a Balatont!"* című újságcikkeket, amelyek a tó biológiai egyensúlyával foglalkoznak? Hátha ez nem lesz téma az idén és akkor csalódnom kell. De eddig minden nyáron írtak róla, miért pont az idén hagynák ki?

Mi hiányzik még? Megvan! Augusztus elején jönnek a cikkek a balatoni árakról és a giccses emléktárgyakról. Már előre spórolok rájuk. Remek kis cikkek lesznek ezek! Ó, de fincsi lesz elmerülni a szatirikus hangú riportokban, a nemes felháborodásban fogant glosszákban. Ezek a témák felüdítenek: mintha térdig érő vízben pancsikolnék, vagy mintha hideg zuhany alatt állnék a strandon.

Egész biztosan lesz cikk a tejellátásról, a sörellátásról is. Körülbelül augusztus közepén. Remélem, nem fog hiányozni az a cikk sem, amely a campingezők gondjairól szól.

Így hát lassan-lassan összeáll a balatoni programom és azt hiszem, nem fogok unatkozni ezen a nyáron sem.

Augusztus végén általában arról írnak a lapok, hogy a külföldiek kivételes elbánásban részesülnek és ne engedjük le a gyermekeinket pénz nélkül a Balatonhoz. Továbbá arról; mennyiért adnak ki egy kutyaólat, vízre és napfényre vágyakozó turistáknak.

Pompás szórakozás lesz végigolvasni ezeket a cikkeket. Más ember hét végén — vonaton vagy autón — a Balatonhoz rohan, én a Balatonról szóló írásokat olvasgatom. Ez olcsóbb, mintha lemennék, és nem is olyan strapás. Ajánlom másoknak is!

Szeptember elején jön még néhány őrjárat-cikk, egy-két hosszabb riport az üdülőhelyek egészségügyi berendezéseiről, aztán lassan búcsút kell vennem a Balatontól. A hónap végén csak a nyári szezon tapasztalatairól ír a sajtó, és arról, hogy itt vagy ott kivágtak néhány fát és kevés a ponty a magyar tengerben, de ezek már a végső akkordok. A nyár tulajdonképpen véget ért. A balatoni programom is. S ha az újságok arról cikkeznek, hogy nincs elég vendéglő a Mátrában, már biztos vagyok benne, hogy végérvényesen itt az ősz.

Így múlik lassan el az élet . . .

Mikes György

ÁLLATKERTBEN

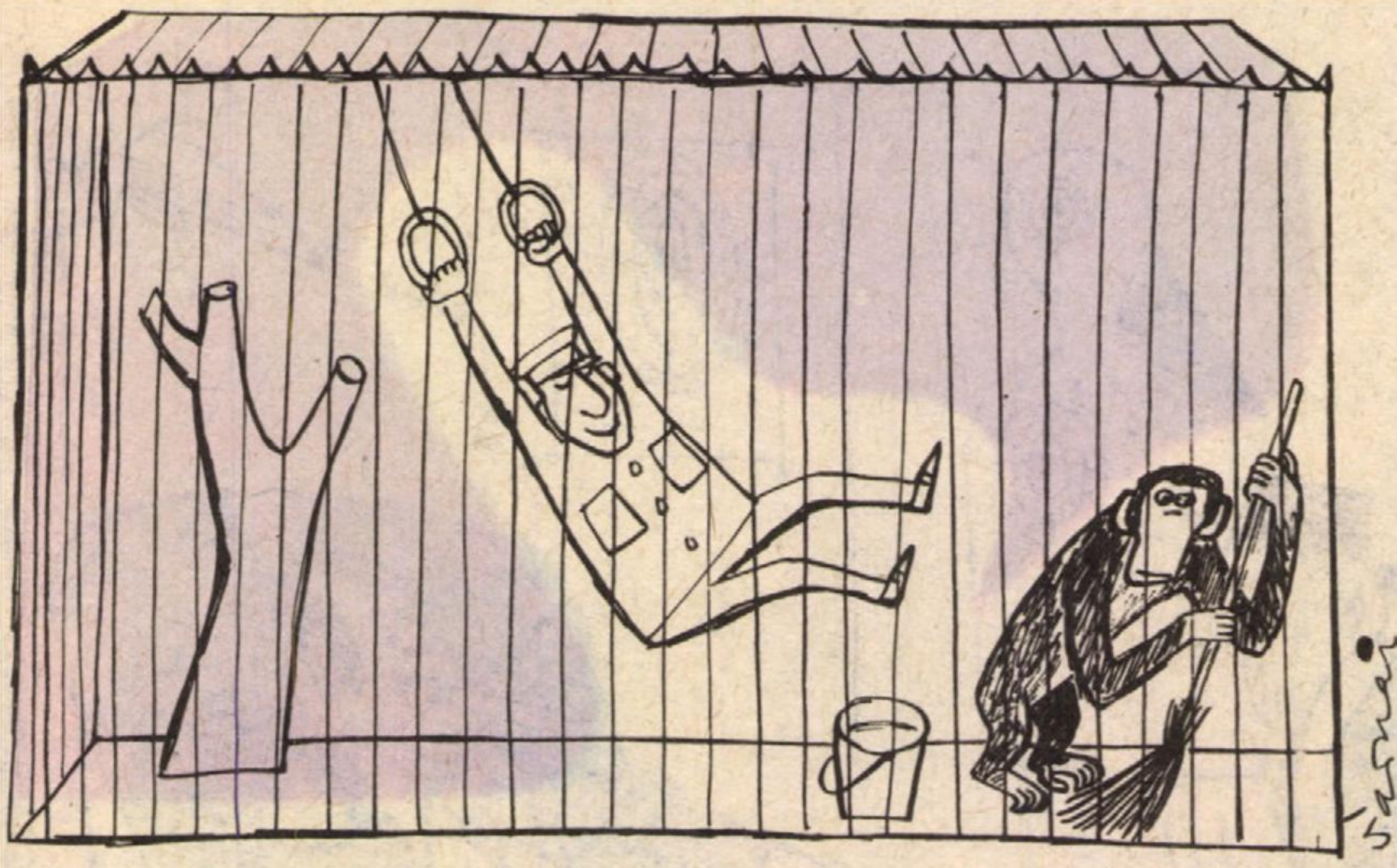

PARKAVATÁS AZ ÚJ LAKÓTELEPEN

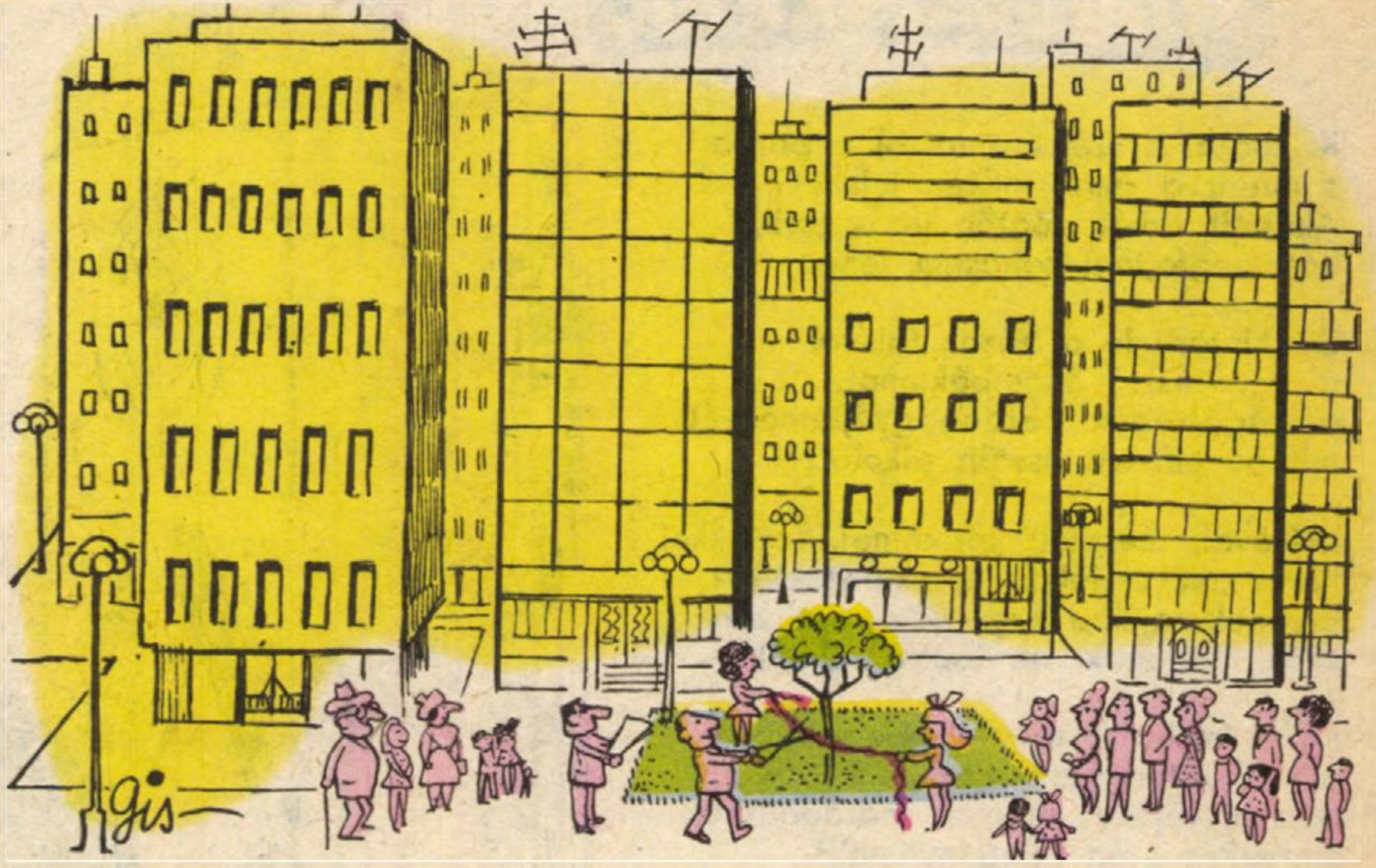

AUTÓS FIGARÓ

Egy vidéki olvasónk érdekes megfigyelésről számolt be levelében. Az egyik fuvarozási vállalat gépkocsiját, bizonyos időközönként, egyazon ház előtt látja parkírozni. Kíváncsi ember lévén, nem is nagy fáradozással hamarosan felderítette, hogy a gépkocsi vezetője borotválni jár a jelzett házba. Természetesen munkaidő alatt! Nem annak a munkaidejében, akit borotvál, hanem az ő saját, gépkocsivezetői munkaidejében. Azelőtt ugyanis fodrász volt, csak átképezték gépkocsivezetőnek, és a dolog természete szerint, amíg ő a házban a kuncsaftját borotválja, addig a gépkocsija tétlenül kinn vesztegel a ház előtt. Szinte mentegetőzve közli a levélíró, hogy erről csak azért tájékoztatja a Ludas Matyit, mert szerinte sok pénzébe kerülhet az állami vállalatnak, hogy gépkocsivezetője „másodállást" vállalt.

A levélíró nemcsak megfigyelt, hanem pontos adatokat szolgáltatott arra nézve is. hogy a borbélymesterségből gépkocsivezetővé átvedlett „vállalkozó" kihez jár borotválni és mikor. Minden szerdán és szombaton a déli órákban jelenik meg az említett ház előtt és miután a borotválást, esetleg a hajvágást is elvégezte, gyors tempóban elhajt.

Nagyon sajnálom, hogy a levélből nem tűnik ki: milyen fodrásztevékenységet végez még máshol szerdán délelőtt és szombat délután az agilis gépkocsivezető? Mikor és kihez jár más napokon, tehát hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken borotválni, hajat nyírni, esetleg fejmosást vagy bonyolultabb fodrászi tevékenységet művelni. Egyébként nem is hiszem, hogy a másodállásnak ez a speciális műfaja általánosan elterjedt volna. Úgy érzem azonban, fel kell hívnom az illetékesek figyelmét, hogy nem ártana jobban vigyázni a szakmai átképzéseknél. Ha valaki például annyira rajong a fodrászmesterségért, hogy azt gépkocsivezetői munkakörében is feltehetően folytatni fogja, akkor szerintem nyugodtan maradjon a fodrásziparban. Bár azt még el tudom képzelni, hogy az autóvezetővé átképzett borbély és fodrász korábbi foglalkozása iránti szenvedélyének hódolva, a régi kuncsaftjaihoz jár nyírni és borotválni, de azt már alig tudom elképzelni, hogy egy autóvezetőből borbély és fodrásszá átképzett dolgozó időnként esetleg „félbehagyja" a habosra beszappanozott vendégét, mert neki sürgősen és időre le kell bonyolítania egy autófuvart a másodállásban.

Már-már abban a meggyőződésben éltem, hogy a munkafegyelem az utóbbi időben országszerte megjavult. Talán ez az oka annak, hogy lapunk sem közöl már kártyázó, ultizó lógósokat ábrázoló karikatúrákat. Az utóbbi időben arról is ritkán jelenik meg gúnyrajz, mennyire rohan a bélyegzőórához a munkahelyére későn érkező dolgozó, hogy munkakezdésre legalább kapun belül legyen az üzemben. Úgy látszik azonban, hogy tévedtem, s csak arról van szó, hogy a karikaturisták nagyon unják már ezt a témát; a munkamorál még nem javult annyira, mint amennyire én gondoltam. Lehet, hogy még manapság is ismert fogalom a nemdolgozó dolgozó?

Bárhogyan is állnak az ügyek a munkafegyelem tekintetében, nem akadékoskodásból tettem szóvá a borbély szakmát változatlanul űző gépkocsivezető ügyét. Mert hová is jutnánk például, ha a vidékre megválasztott téesz-elnök régi szakmája iránti nosztalgiából időnként otthagyná a szövetkezetét és felugrana Pestre, hogy korábbi munkahelyén, akár volt vállalatánál vagy esetleg valamelyik főhatóságnál, ahol azelőtt dolgozott, rendet csináljon. Vagy, teszem fel, a kiemelt gyárigazgató félbehagyná a vezetést és egyszer délelőtt, máskor délután lemenne a volt üzemébe esztergályozni éppen úgy, mint annak előtte tette.

Mindenképpen csak dicsérni tudom levélírónkat, aki erre a különös jelenségre a saját városában felfigyelt. Csak azt sajnálom, hogy nem tájékoztatott arról: vajon a gépkocsivezető főnökei tudnak-e erről a másodállásról? Esetleg még engedélyezték is neki! Mert néha végtelen az emberek és a főnökök jósága...

Földes György

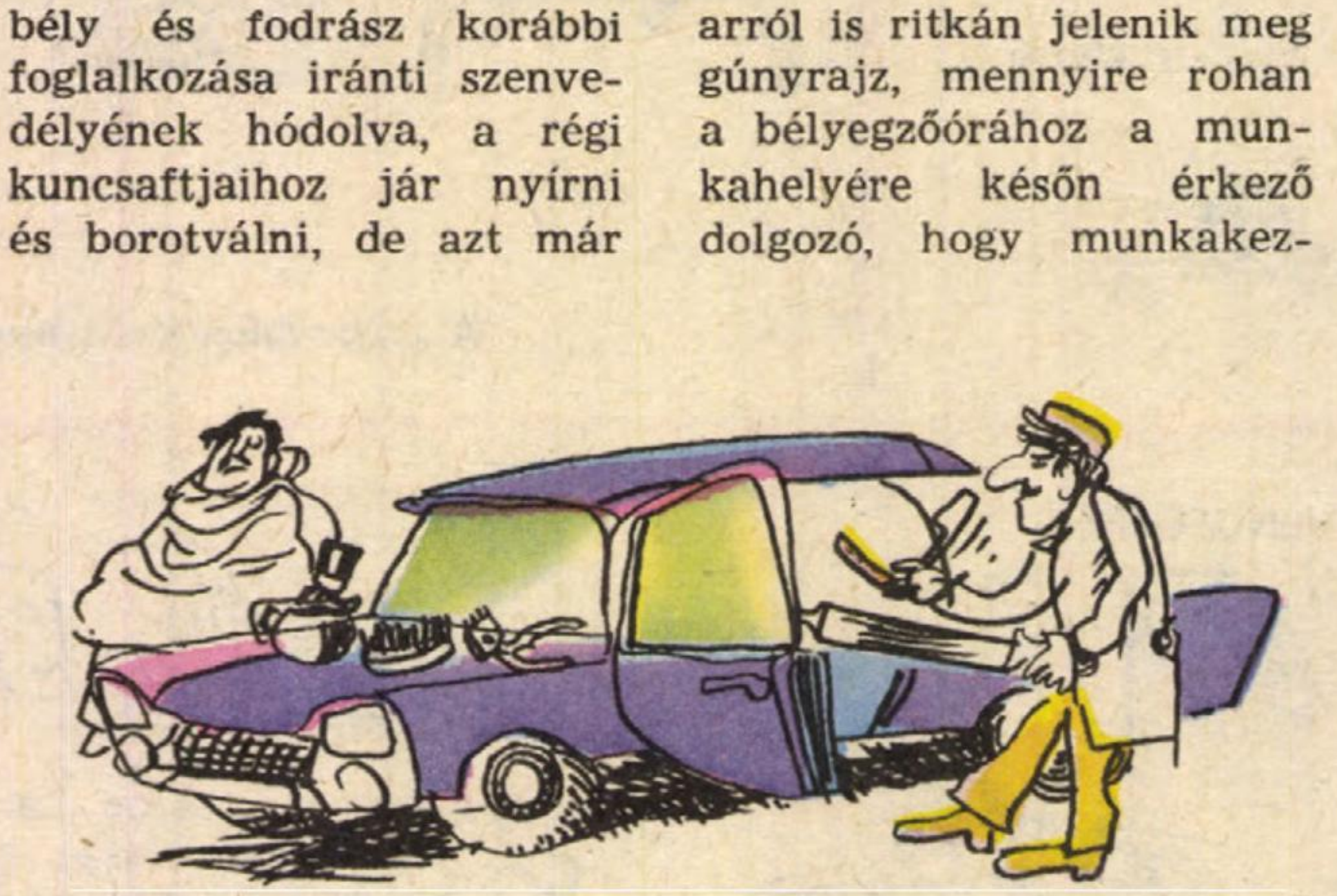

NYÁRI HÉTVÉGI VETÉLKEDŐ

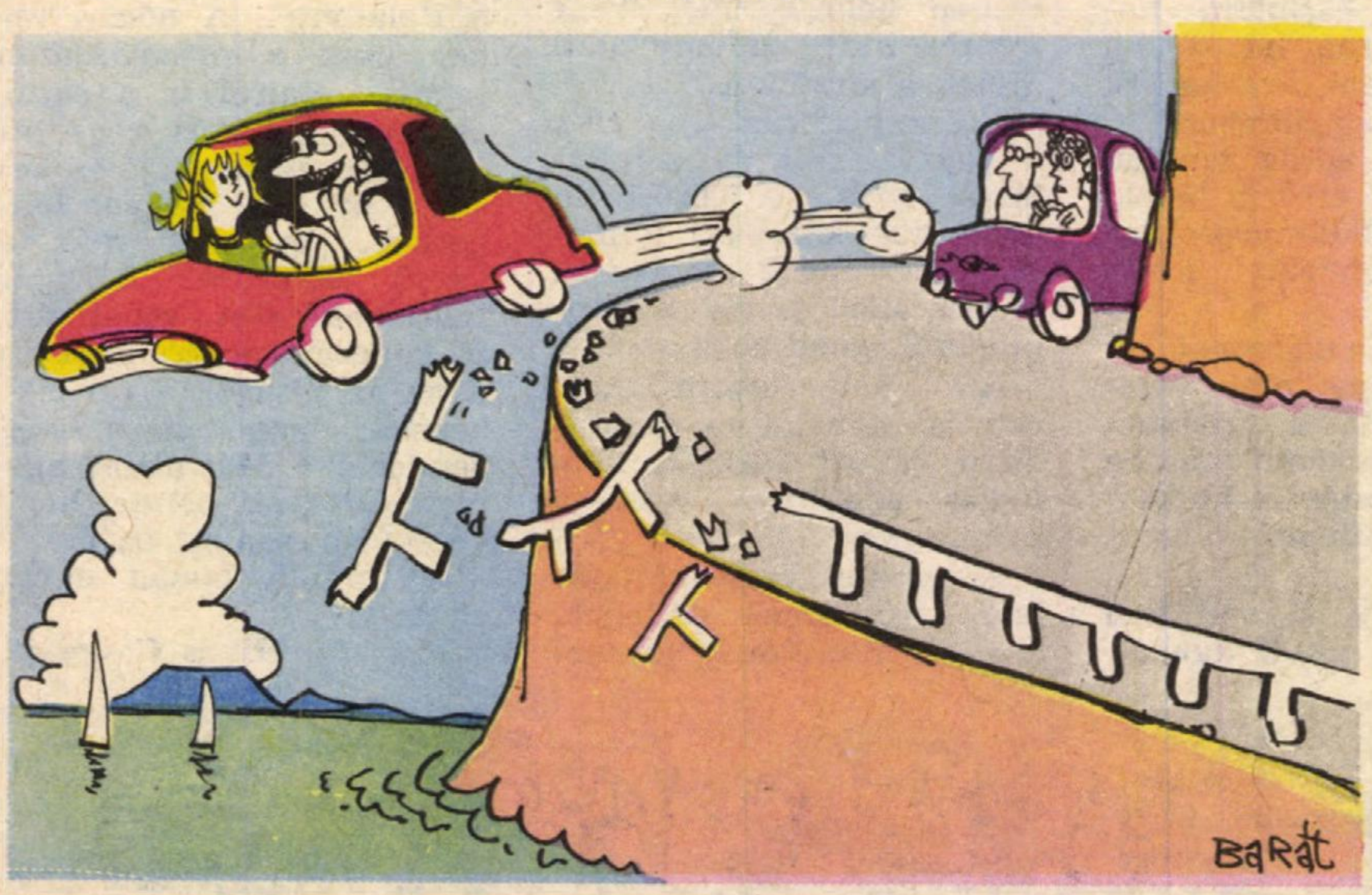

– Fogadjunk, hogy előbb fogunk fürdeni, mint ezek a mazsolák...

DÉL-AMERIKAI LÁTOGATÁS

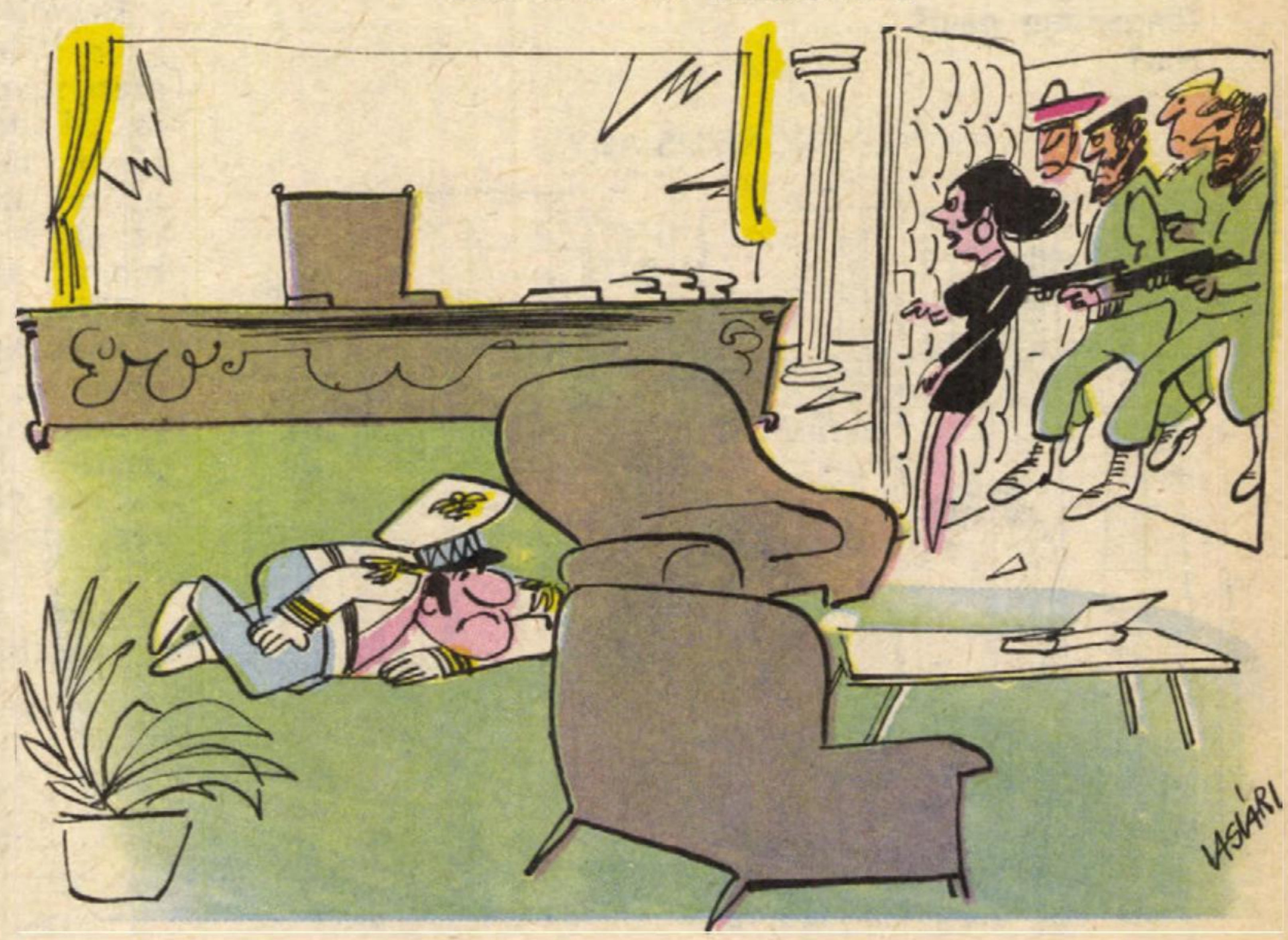

– A puccsisták vannak itt. Bejöhetnek?...

MINDENT A VEVŐÉRT

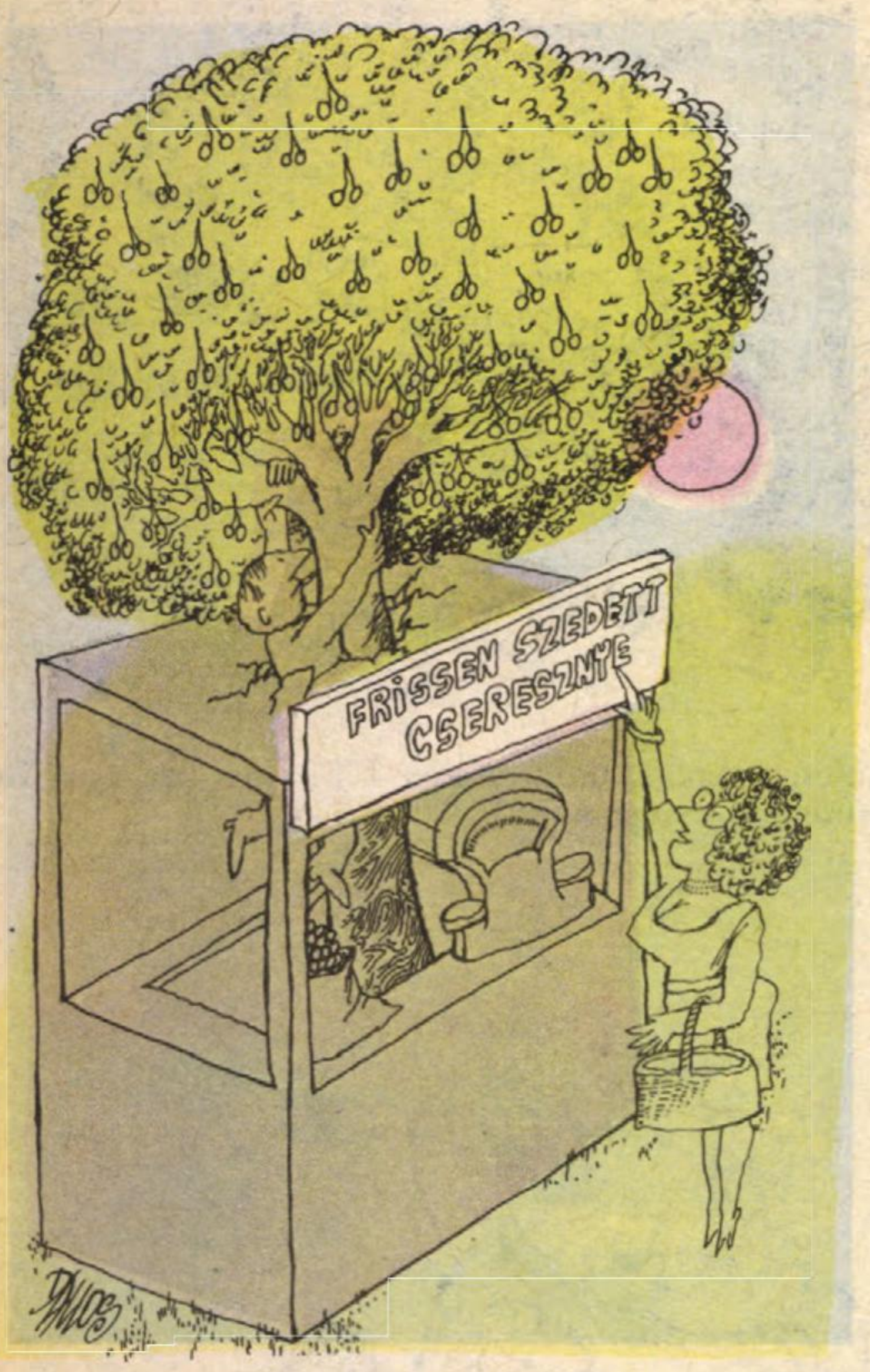

– Tíz dekát abból ...

KÖRNYEZETVÉDELEM

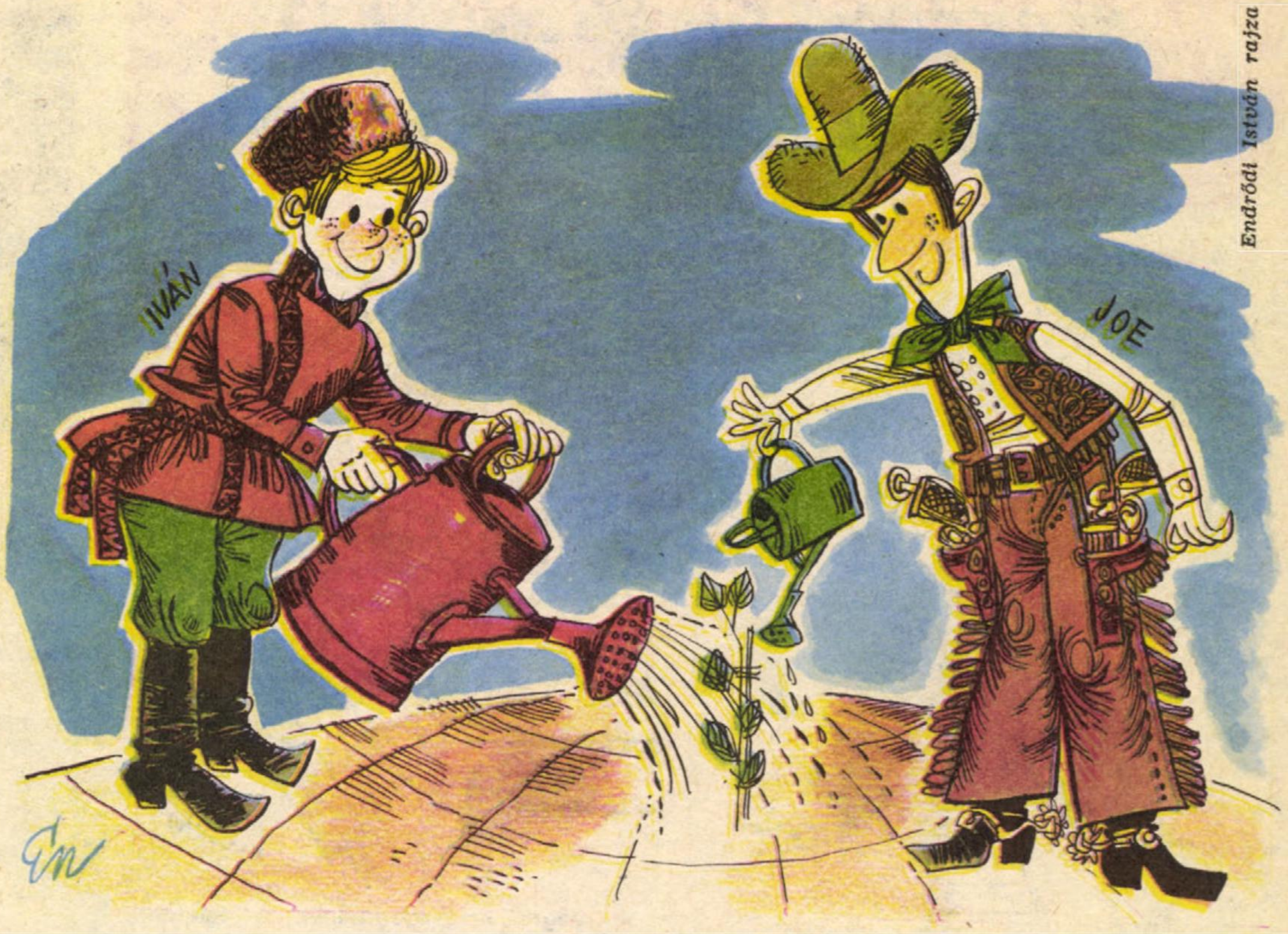

Endrődi István rajza

– Reméljük gyökeret fog ereszteni ...

VILLAMOSJÁRAT-MEGSZÜNTETÉS

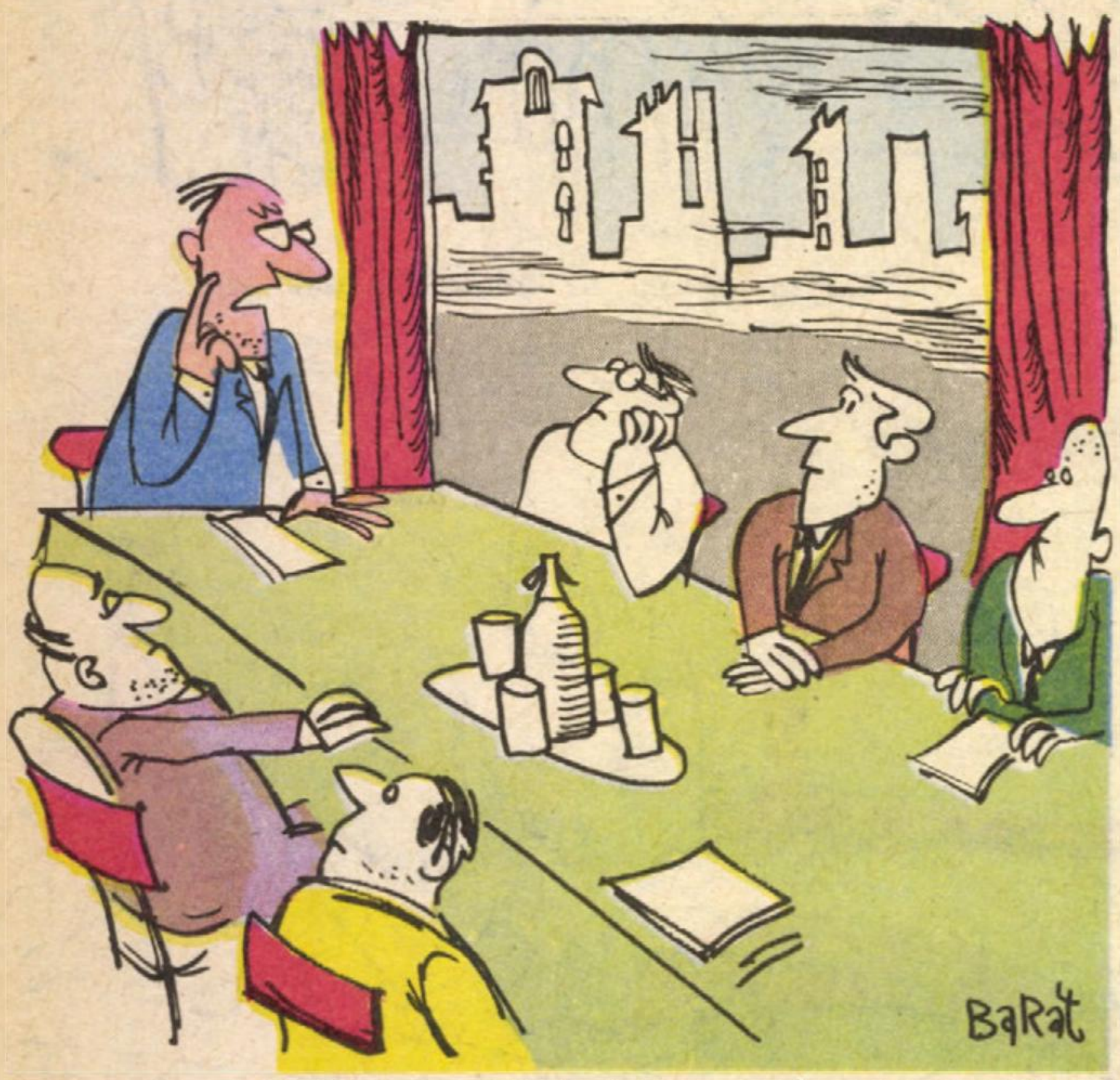

– Ellenzem! A legnagyobb hátránya az, hogy nem szennyezi a levegőt!

SZAKSZERŰSÉG

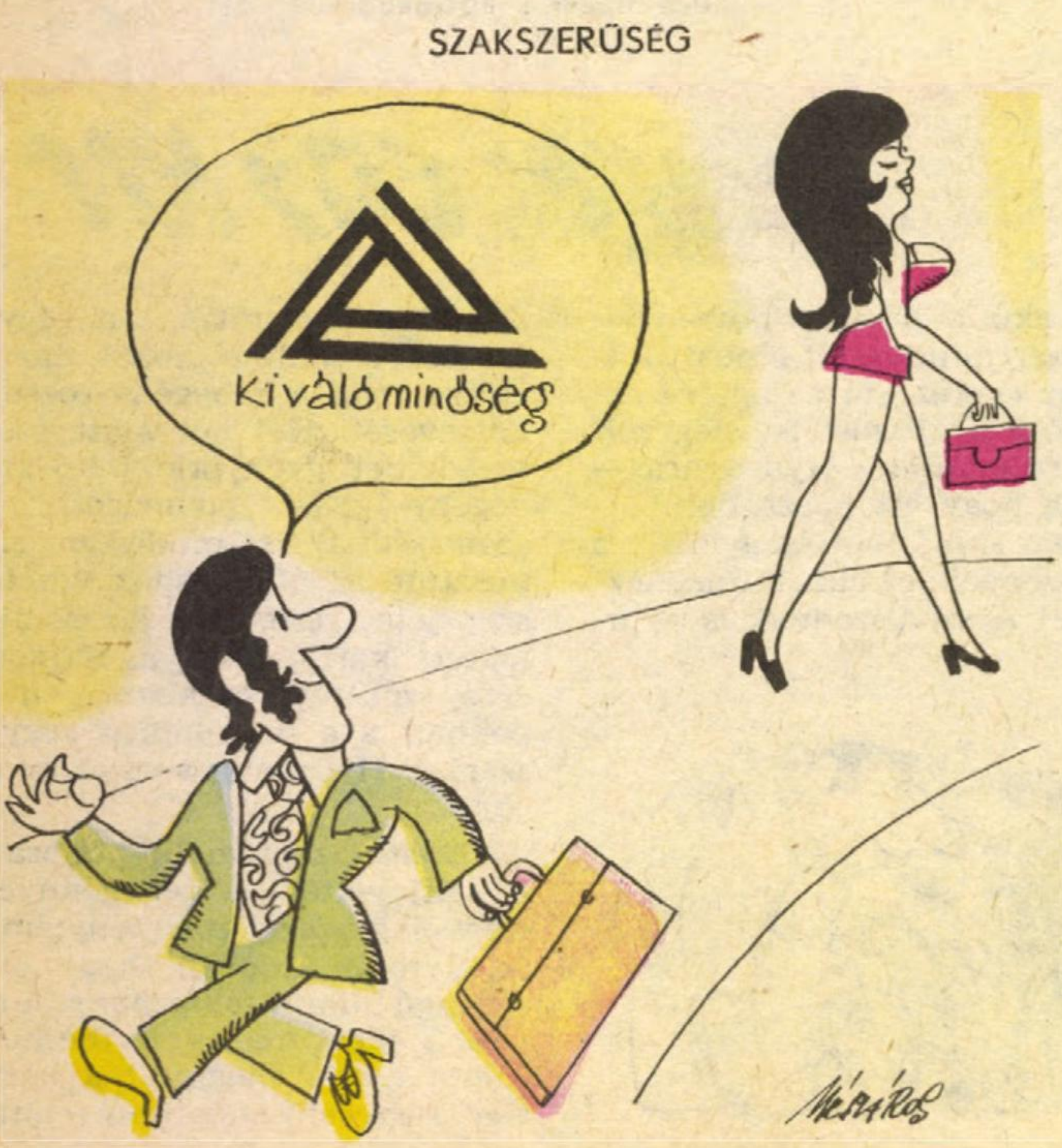

A BOLDOGSÁG KULCSA

A legtöbb csalódás az „Új seprő jól seper” ismert közmondás miatt éri az embert. Minden, ami új, a szebbik arcát, a jobbik tulajdonságait mutatja. Erre igyekszenek a szerelmesek, mind a fiú, mind a lány, de erre törekszik az új televízió is. Azt várjuk, hogy az új jobb lesz, mint a régi, aztán hamar rá kell jönnünk, hogy ugyanolyan, ha nem rosszabb annál.

A fentiekből kiindulva az emberiség elé tárom legújabb korszakalkotó találmányomat, mely jobb minden előbbinél és sok csalódástól menti meg azokat, akik élnek vele.

Arra kell törekednünk, hogy minden új olyan rossz legyen, mintha már nagyon régi lenne. Fogadjuk az újat unott kétkedéssel, ne várjunk tőle semmi jót és ez esetben csak kellemesen csalódhatunk.

Találmányom könnyebb megértése céljából kidolgoztam néhány vezérfonalat.

Nincs többé szerelmi csalódás, ha az ifjú szerelmesek már a házasság első napjaiban úgy viselkednek, mintha tíz éve unnák egymást. A fiatal férj ezért már a nászéjszakát is töltse házon kívül és amikor hajnalfelé kissé kapatosan hazaért, találja meg hitvese céduláját: „Ha enni akarsz, a sütőben megtalálod az éléskamra kulcsát!” Abban a házasságban, amelyik így indul, soha nem lehet csalódni. A későbbiekben csak jobb lehet és ha megérik egymás mellett a tíz évet, úgy turbékolnak majd, mint a galambok a falvédőn.

Ha az új munkaerő az első napokon nem tüsténtkedik, nem liheg, nem rimánkodik újabb munka után, hanem munkafegyelmezetlenségben túlszárnyalja a törzsgárda-tagokat, akkor a vezetők csak javulást állapíthatnak meg. Tanácsos ezért az első napon igazolatlanul mulasztani, a másodikon egy órát késni és két órával előbb lelépni. Az új tisztviselő, mielőtt elfoglalja új munkahelyét, hetekig ne gondozza a körmét, hogy az első napokat elmélyült manikűrözéssel tölthesse. Csak a büfére maradjon ideje, ahol azonnal kezdjen el intrikálni. Az új segédmunkás már az első napon mondjon fel, kérjen fizetésemelést. A másodikon igyon meg egy fél liter rumot és keseregjen, mert nem becsülik meg a régi dolgozókat. Ha így kezdi és két hét után mégis rászánja magát, hogy egy szalmát keresztbe tegyen, már fejlődésről tett tanúbizonyságot.

Ha egy új lakásban az első héten víz fakad a falból, légvonat fütyül ki a csapokból és a parketten csak szöges turistacipőben lehet megmászni a hegyeket, a lakó boldog lesz, ha egy év múlva időnként vizet vehet a csapjából és egy hétig nem lát szerelőket. Ha a konfekcióüzletekben a kész ruhákat nem vasalva, hanem gyűrve aggatják a vevőre, nem éri csalódás, mert öltönye már az első pillanatban olyannak mutatja magát, mint egyébként két órai viselés után. Ezért ajánlatos inkább egy kicsit megtaposni a gyűrtelenítettnek hirdetett nadrágot, amelyen viselés közben néhány ránc talán kirúgja magát és a vevő boldog lesz.

Ha egy új rádió az első napon hörög, a másodikon sípol, a harmadikon harákol és az ötödik garanciális javítás után, tiszta időben, az esti órákban behozza a Kossuth-adót, akkor elmondhatjuk, hogy az idők múlásával egyre több örömet szerez új tulajdonosának.

Az az emberiség baja, hogy maximalista. Dicső eleink ott telepedtek le, ahol forrást találtak. Mi már odáig jutottunk, hogy azt kívánjuk: ott legyen a víz, ahol lakunk. Honfoglaló őseink ezer kilométereket rázatták magukat rossz lovakon, hogy egy legelőt találjanak, mi már tíz megállót is lusták vagyunk kéjutazni egy kiló kenyérért.

Pedig a boldogság kulcsa a kezünkben van: ha szolgáltatásaink, termékeink, emberi kapcsolataink színvonalát nem tudjuk emelni, szállítsuk le az igényeinket és itt a Kánaán. Íme, ilyen egyszerű a kulcs ... Igaz, az első időkben semmit nem nyit, de az okos ember ezt el sem várja ...

Ősz Ferenc

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mit tennének, ha egyedül lennének a Földön?

Hegedűs István:

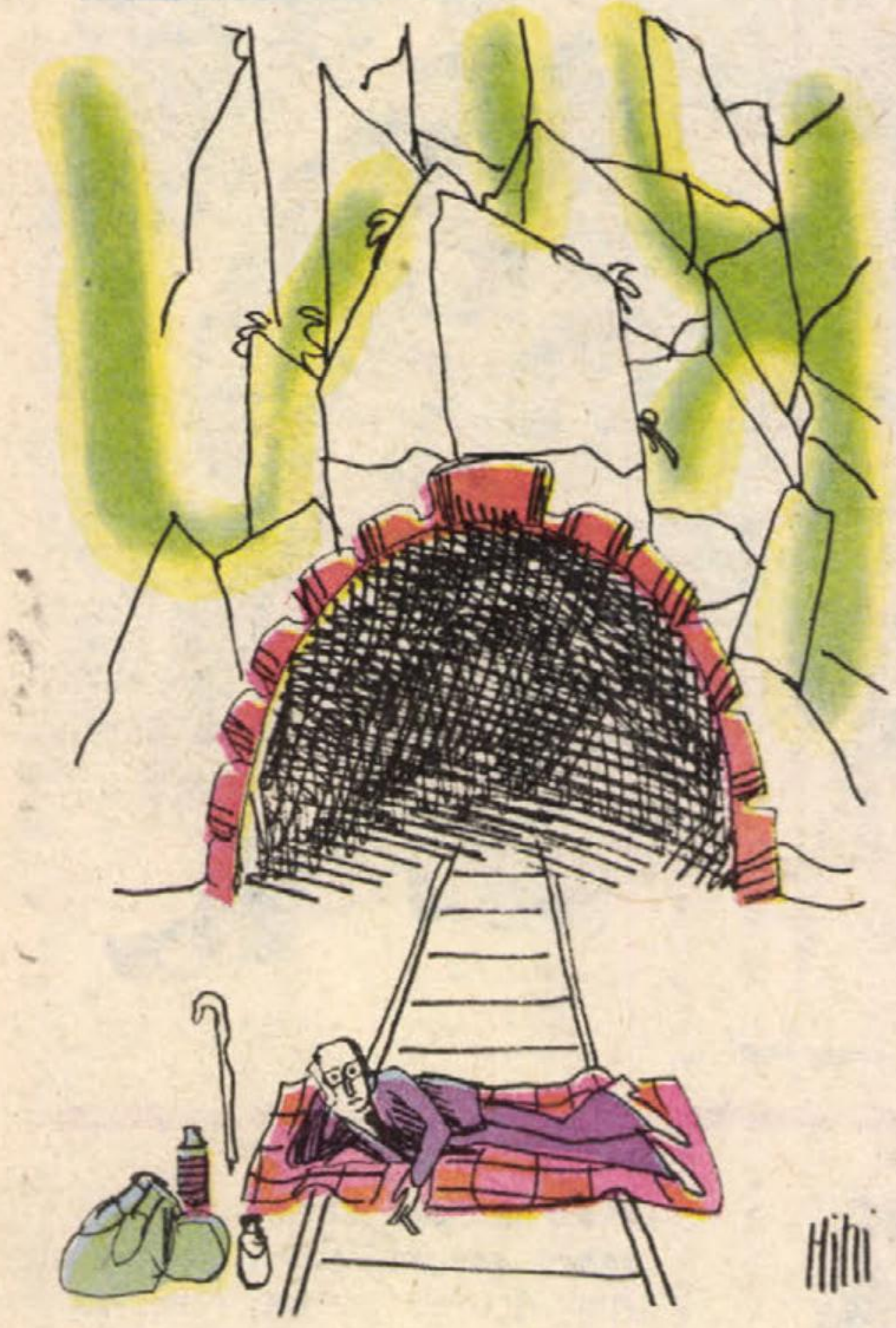

– A Simplon-alagúthoz járnék víkendezni.

Vasvári Anna:

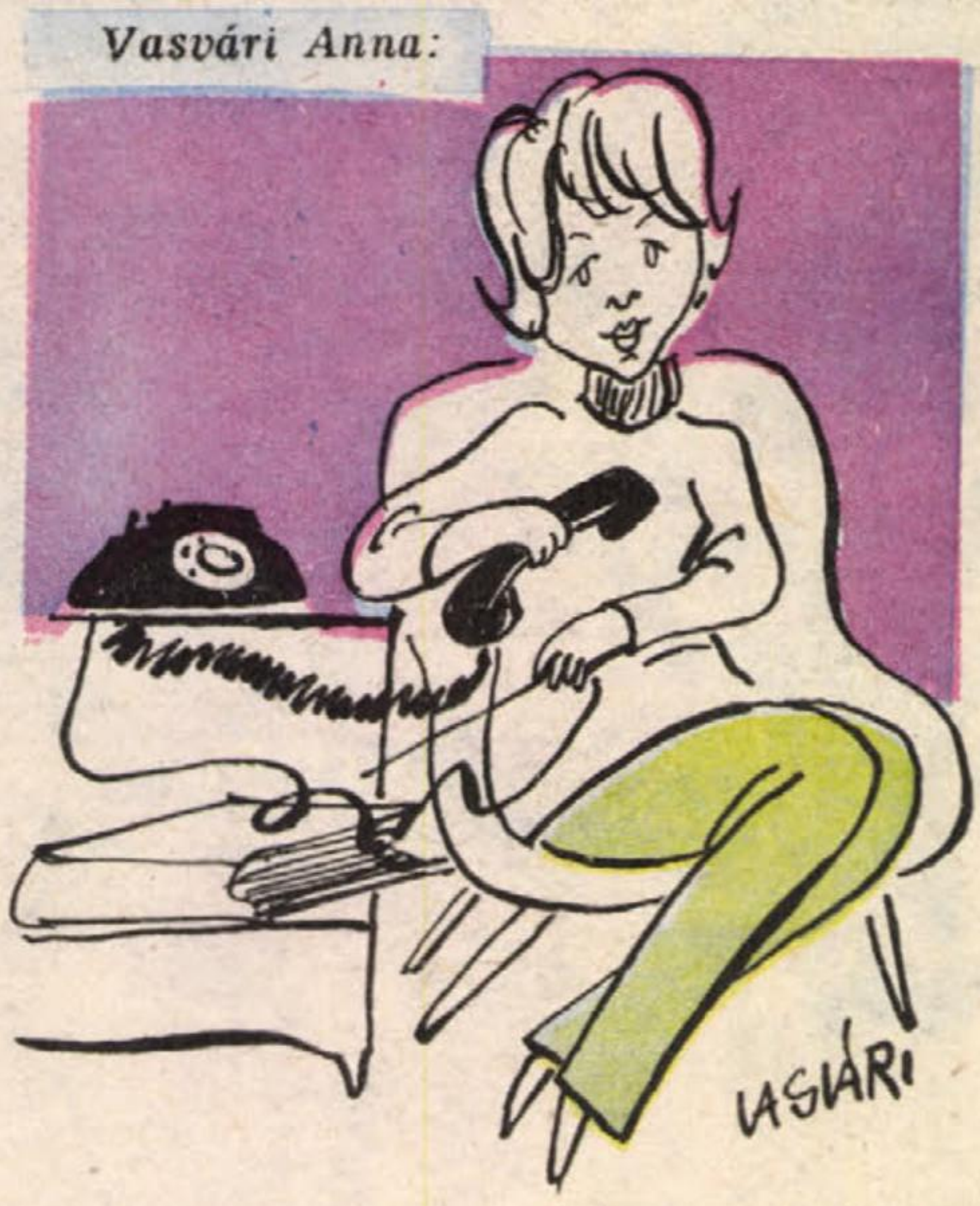

– Végre megszabadulnék a telefon ikremtől...

Dallos Jenő:

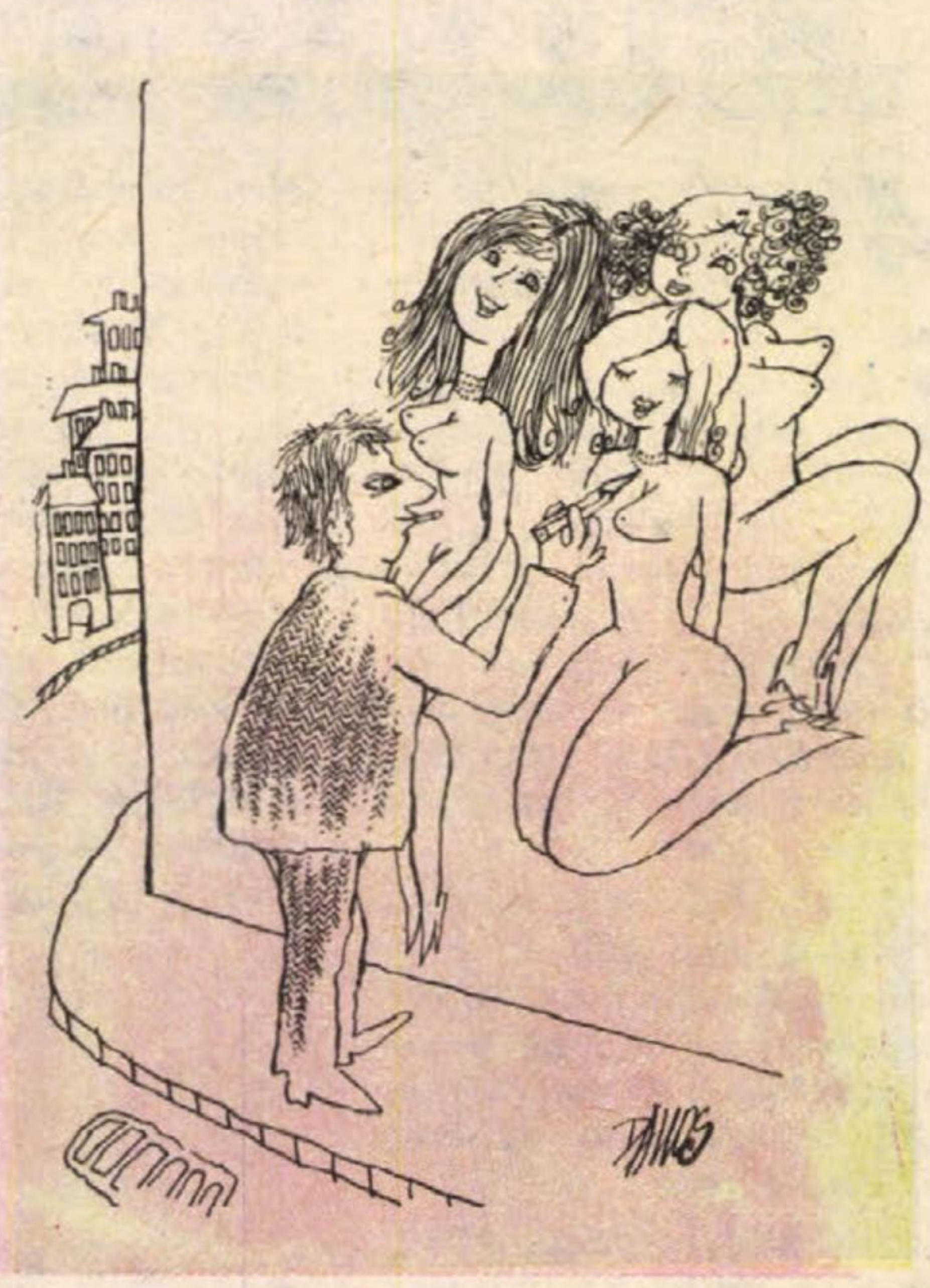

– Először is rajzolnék magamnak egy háremet...

Lehoczky István:

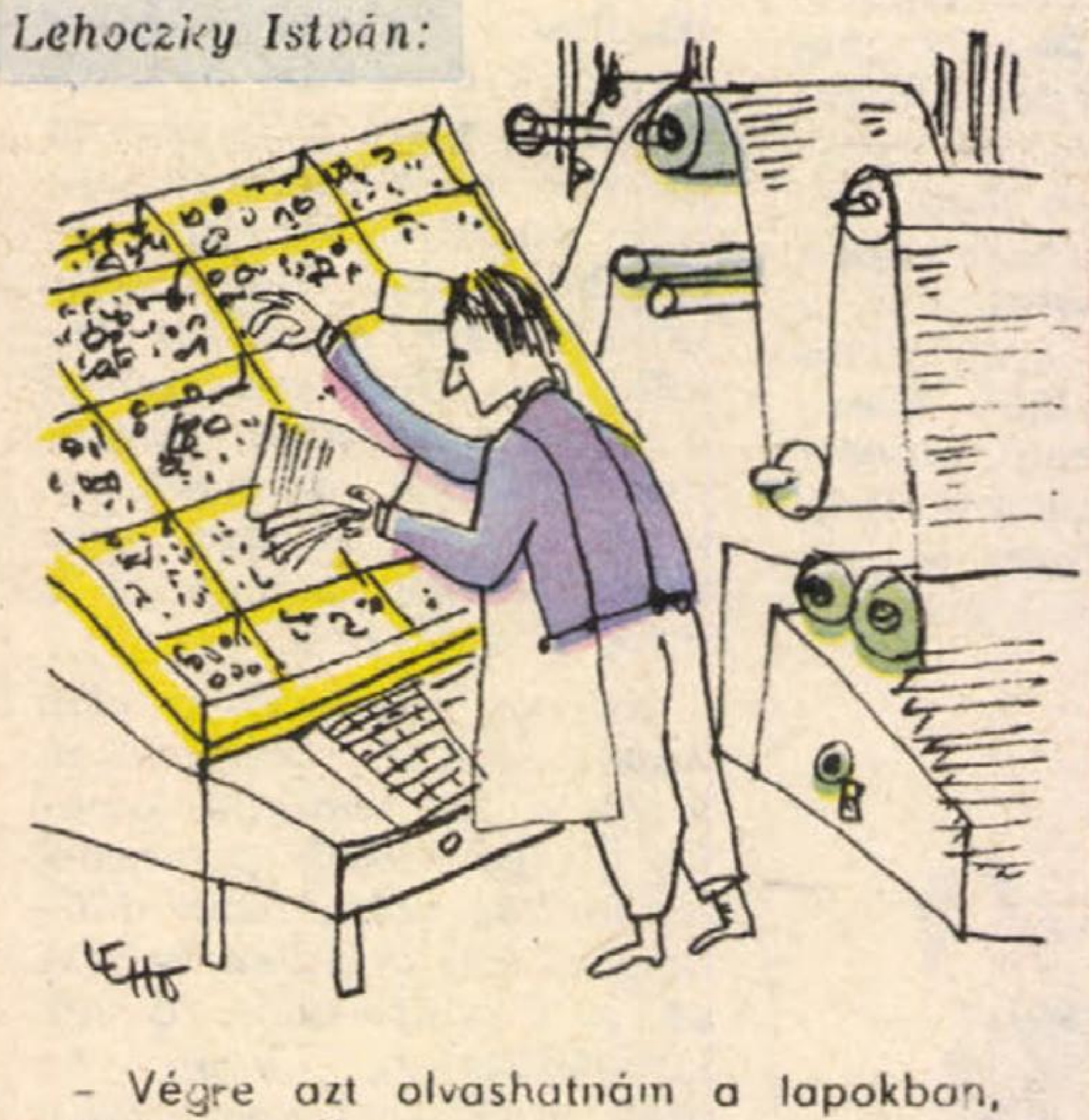

– Végre azt olvashatnám a lapokban, amit szeretnék.

Endrődi István:

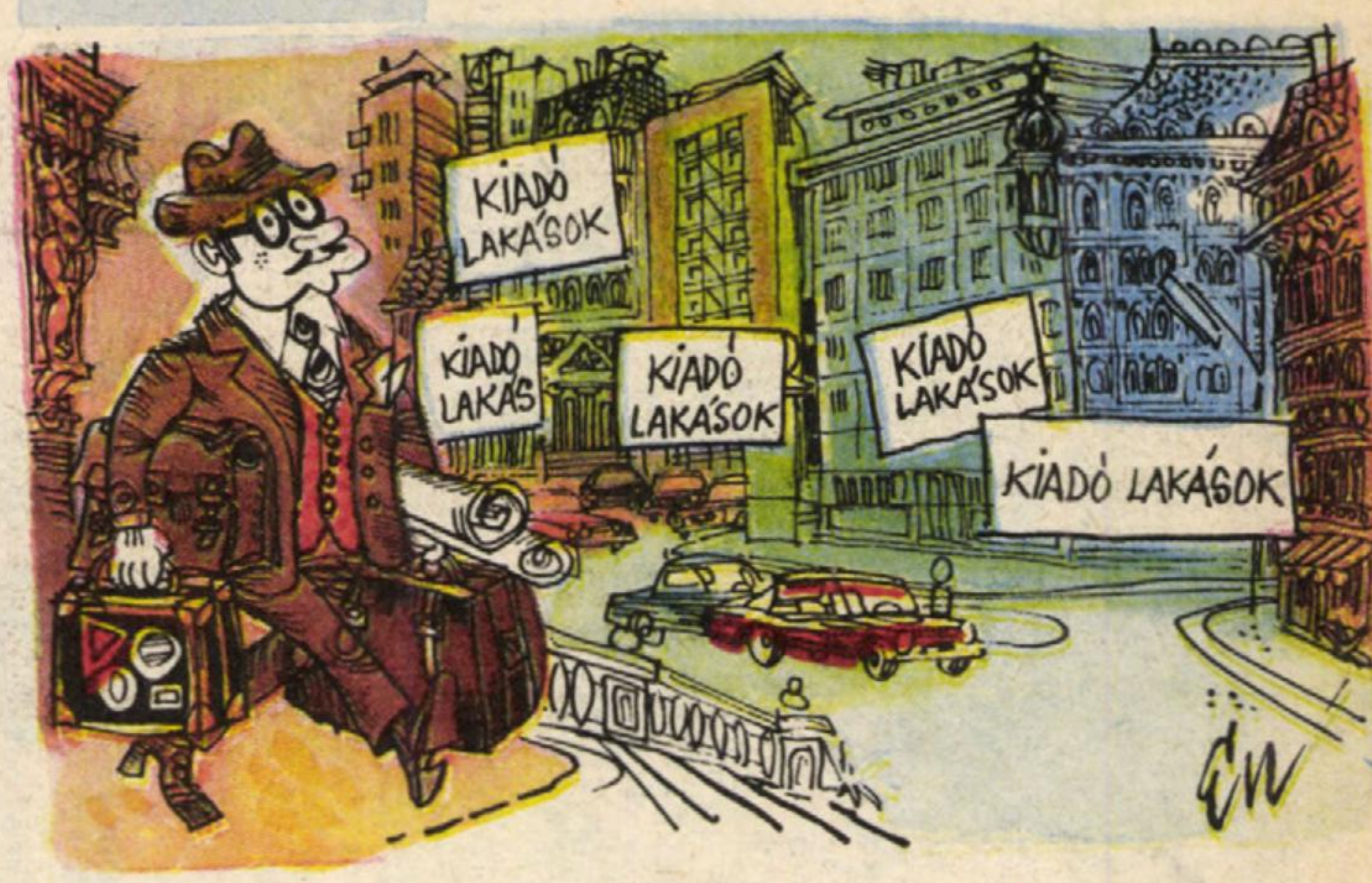

– Egy délkeleti fekvésű tetőteraszos főbérletet es egy Trabant-kiutalást szereznék magamnak!...

Várnai György:

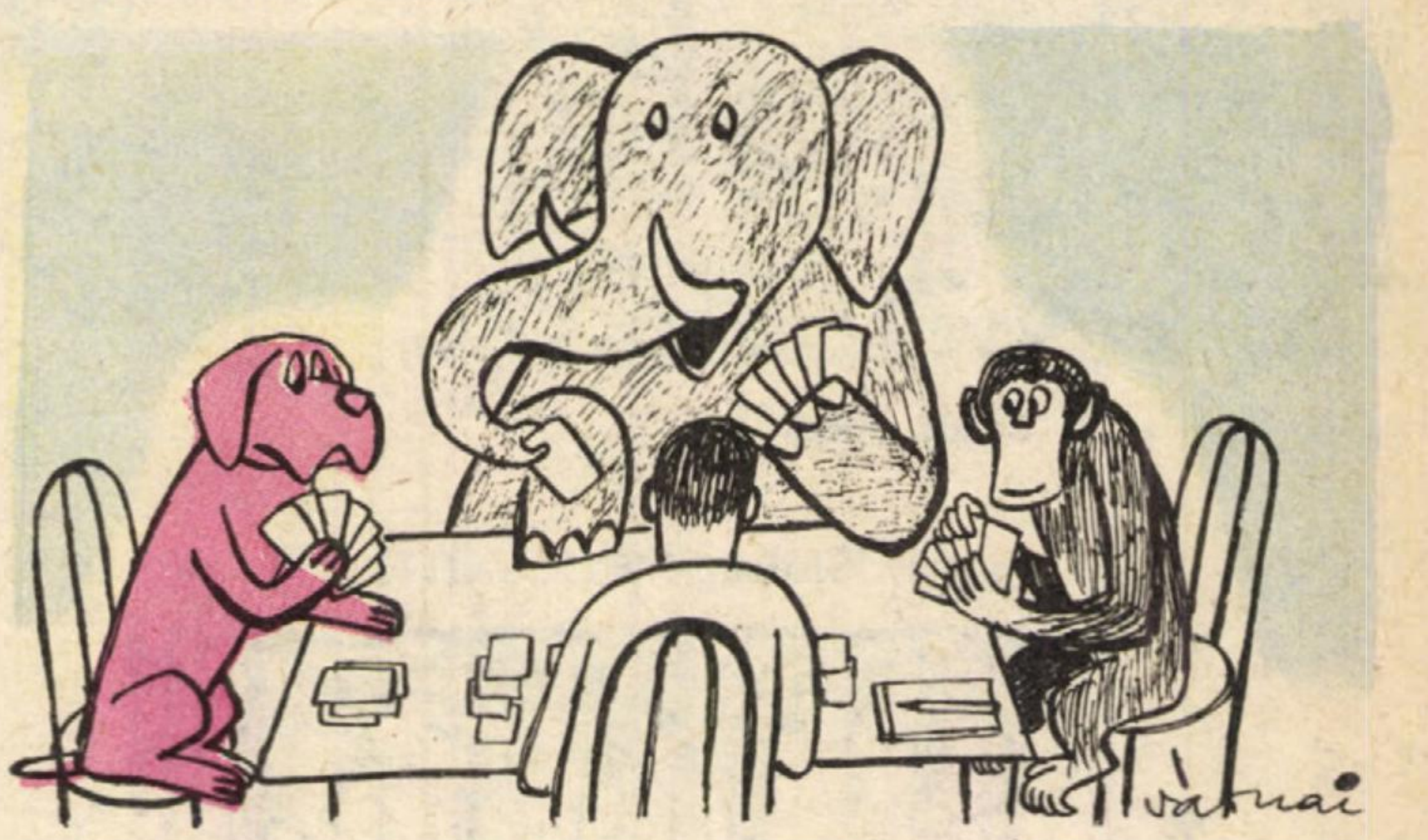

– Megtanítanám az állatokat bridzsezni.

Erdei Sándor:

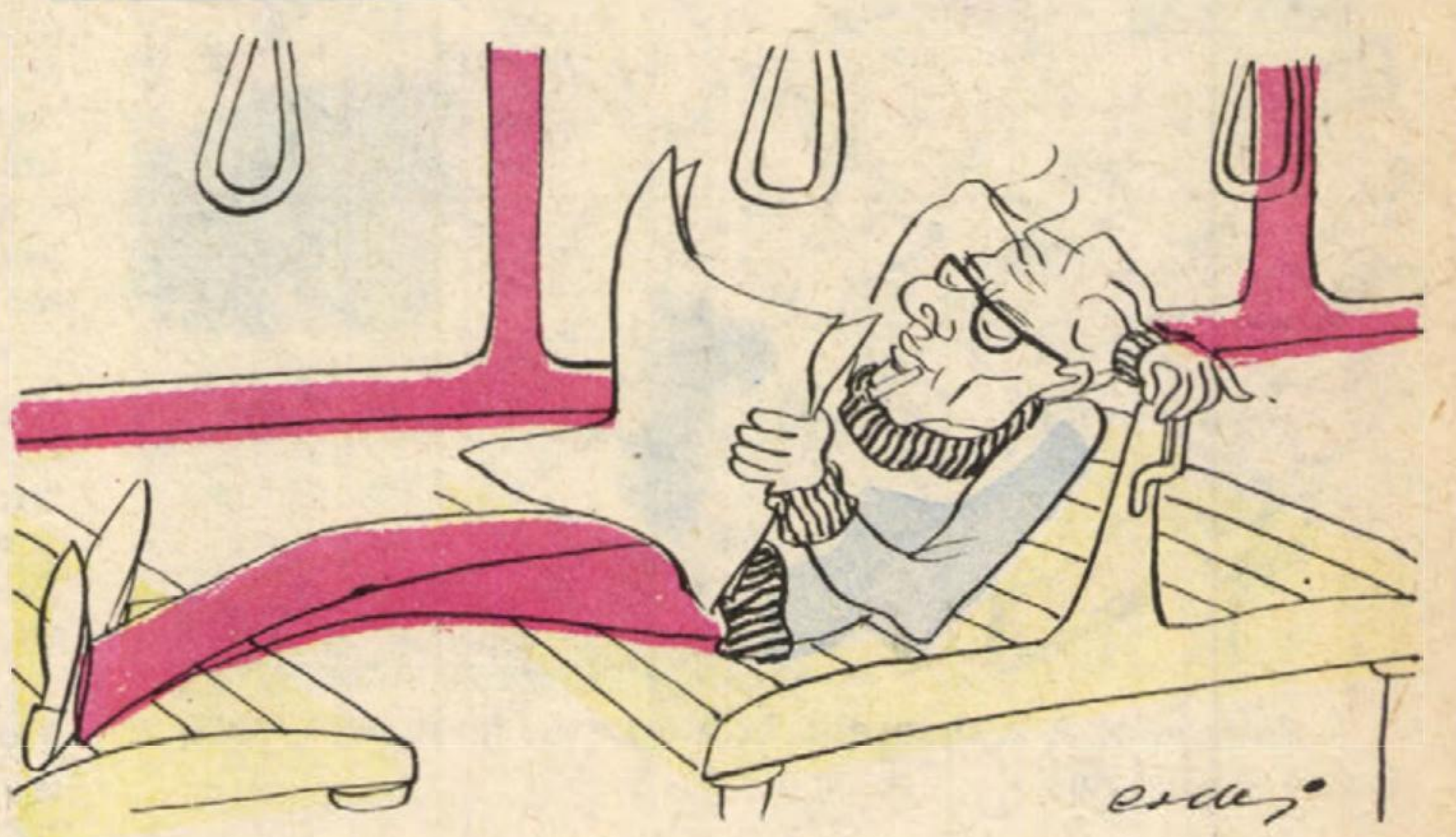

– Kényelmesen közlekedném.

TAVASZI FÁRADTSÁG

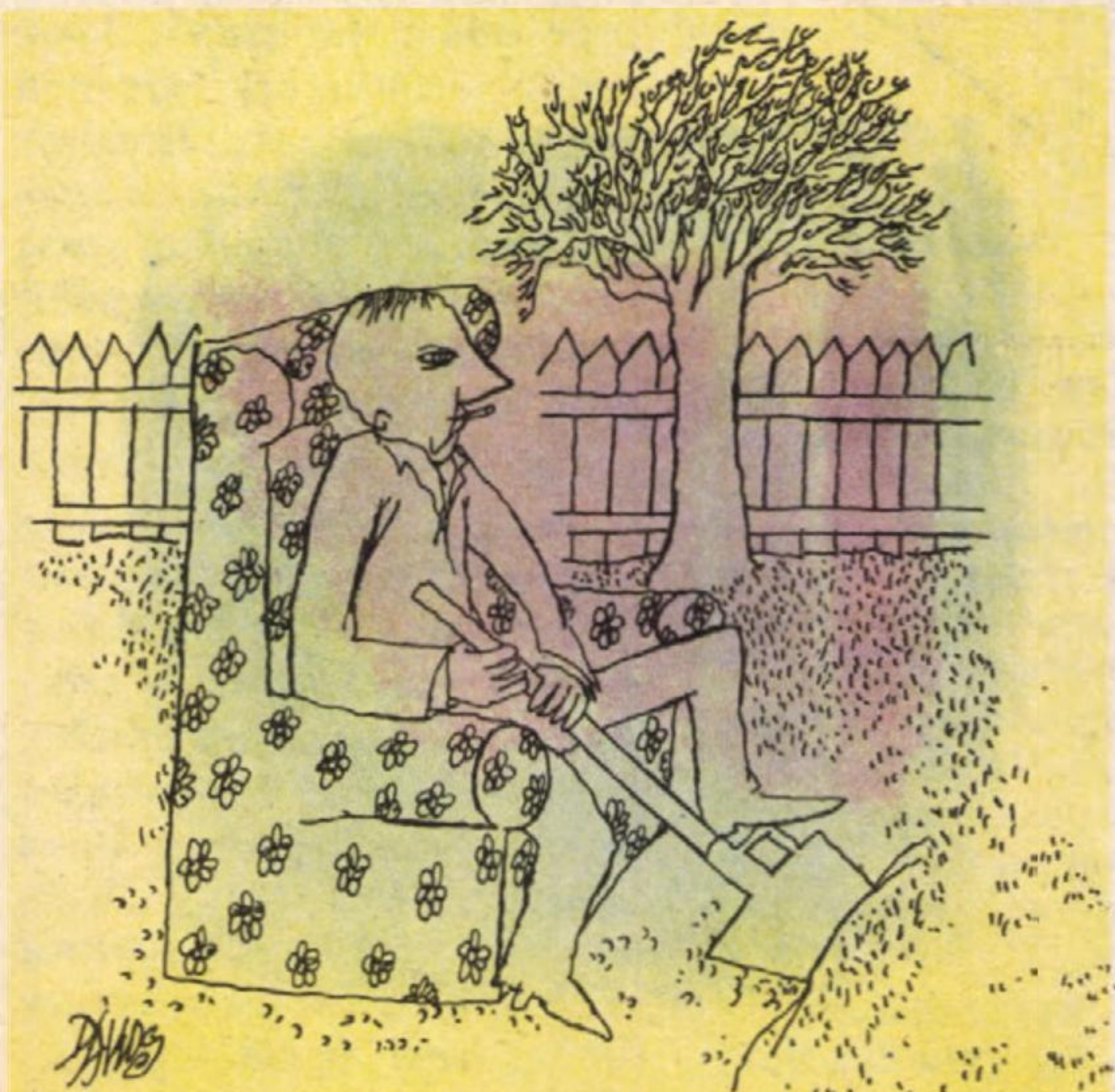

EGY KIS

Volt egy kis földecském, öt-hat négyszögöl mindössze, azt beültettem zebegénnyel, mert nagyon szeretem a friss zebegényt, tejfölösen.

Már a tejfölt is megvettem, amikor látom, hogy a legszebb zebegényem kunkorodik lefelé. Kétségtelenül a zebegényrozsda támadta meg, ez az apró, kártevő élősdi. A növényápolási szaküzletben azt ajánlották, hogy próbáljam ki a „Hydrophras—6"-ot, új növényvédő vegyszer és a hírek szerint nagyon hatásos.

Vettem egy csomaggal és beszórtam vele a zebegényeimet. Másnapra megszűnt a kunkor, a zebegények szálfaegyenesen álltak kis földemen, s mikor közelebbről is megszemléltem kedvenc veteményemet, a zebegények alatt egy mezei egér és egy kőszáli sas feküdt. Az erős növényvédő-szer mindkettőt elpusztította, az egeret, sőt az egérre rácsapó kőszáli sast is: elég volt egy szippantás a Hydrophras—6-ból, hogy ott pusztuljon.

Nem sajnáltam őket, mert a zebegényeimet akárki megnézhette! A szomszédnak is ajándékoztam egy tővel, s a vegyszerből is adtam hozzá, hogy előzze meg a zebegény-rozsda kártevését. Két hét alatt szemet-lelket gyönyörködtető zebegény-ágyás pompázott a szomszédnál is, miközben elpusztult az állomáshoz vezető szép jegenyesor és a közeli állatkert kaffer-bivalya. Sajnos, erős szél fújt ezekben a napokban, s a nagyhatású vegyszert, a Hydrophras—6-ot arra fújta.

Ezalatt azonban hivatalosan is felfigyeltek a zebegénnyel elért nagyszerű eredményeimre, s mint kiderült, hogy elsőrangú állati takarmány, továbbá igen magas terméshozamot nyújt, megnyílt a karrier a szerény zebegény előtt.

Balázs-Piri Balázs:

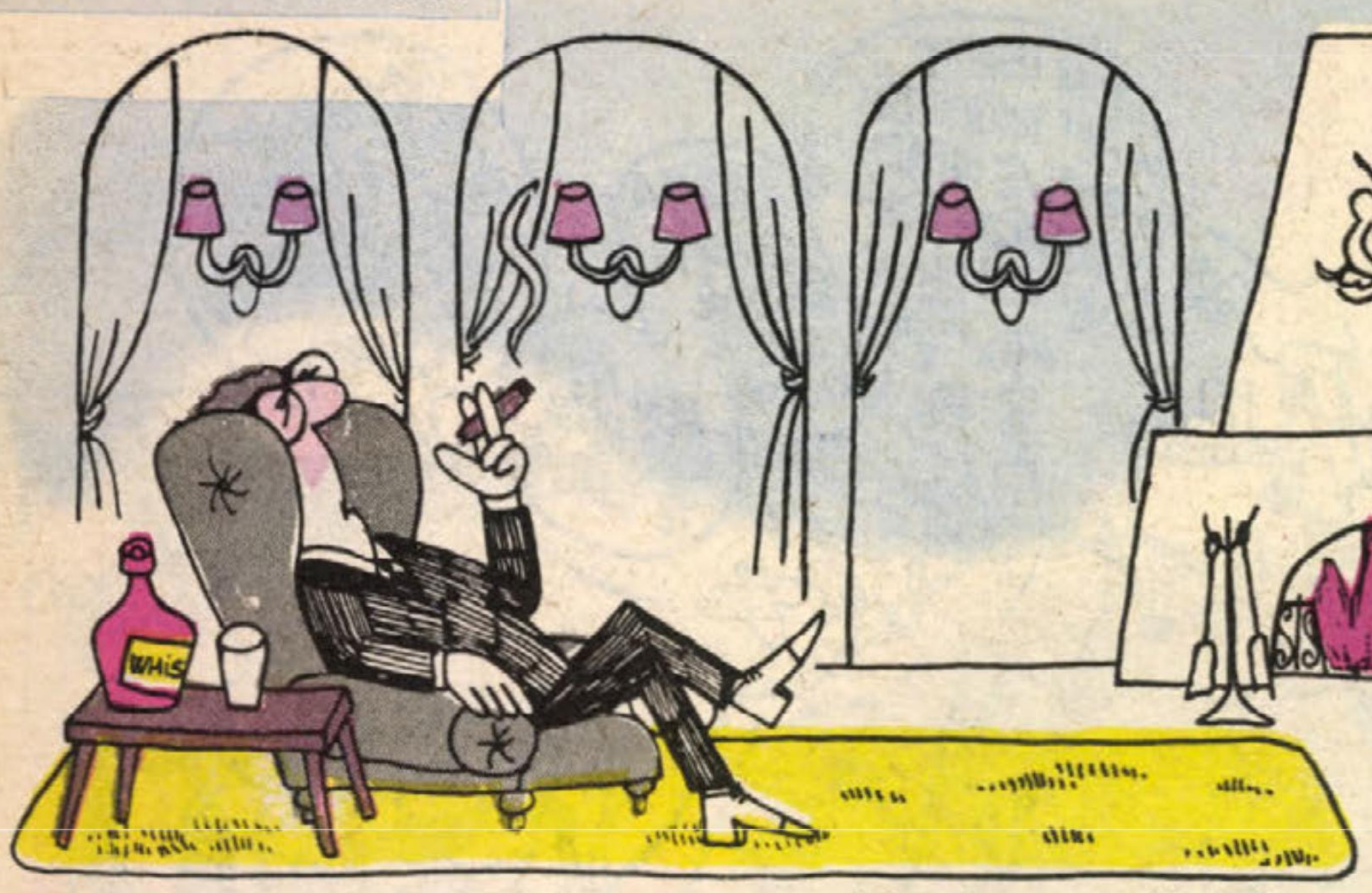

– Megalakítanám a Magányosok Klubját...

Sajdik Ferenc:

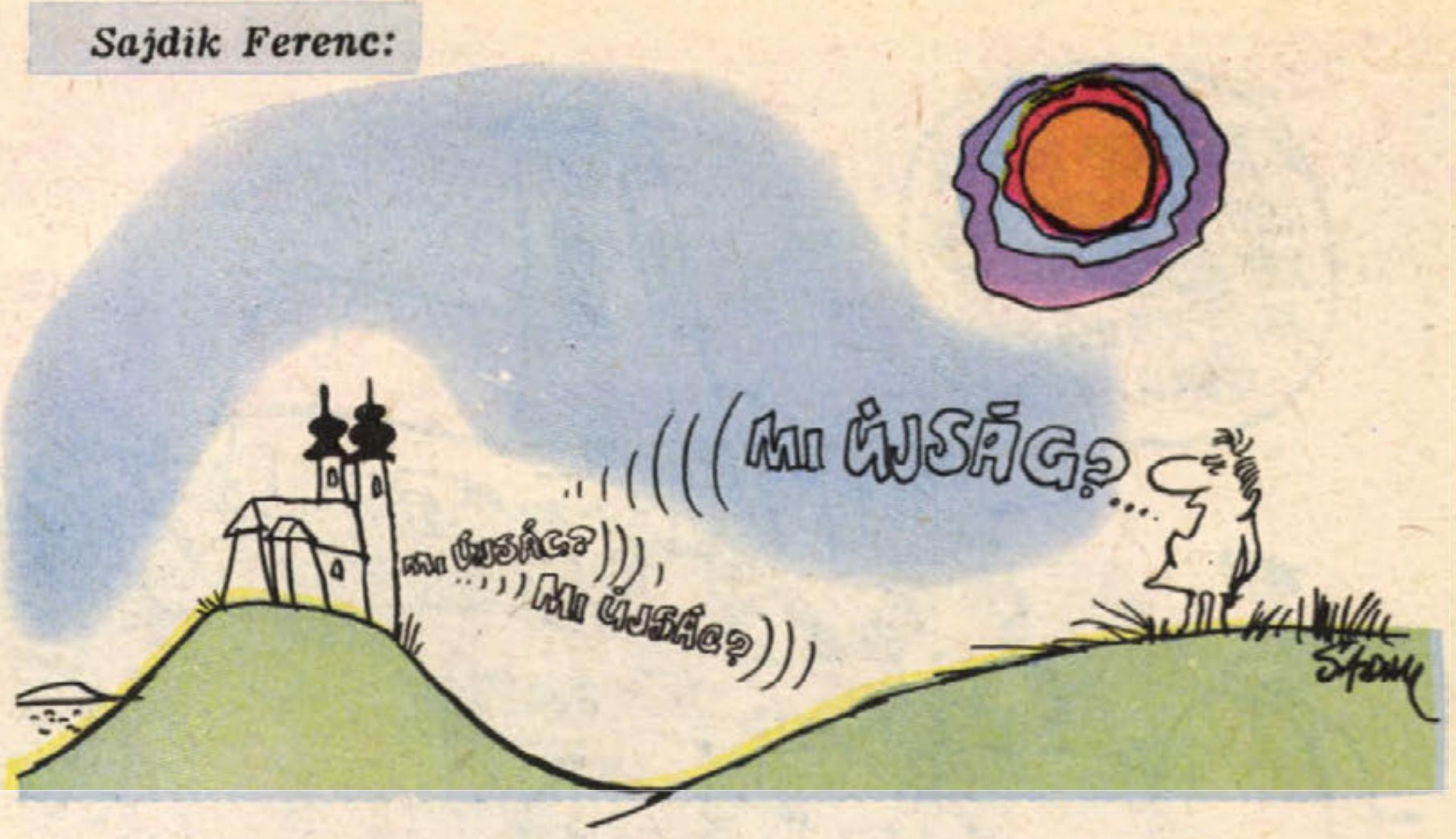
MI ÚJSÁG?...
MI ÚJSÁG?
MI ÚJSÁG?

– Feljárnék a tihanyi visszhanghoz beszélgetni.

Takács Imre:

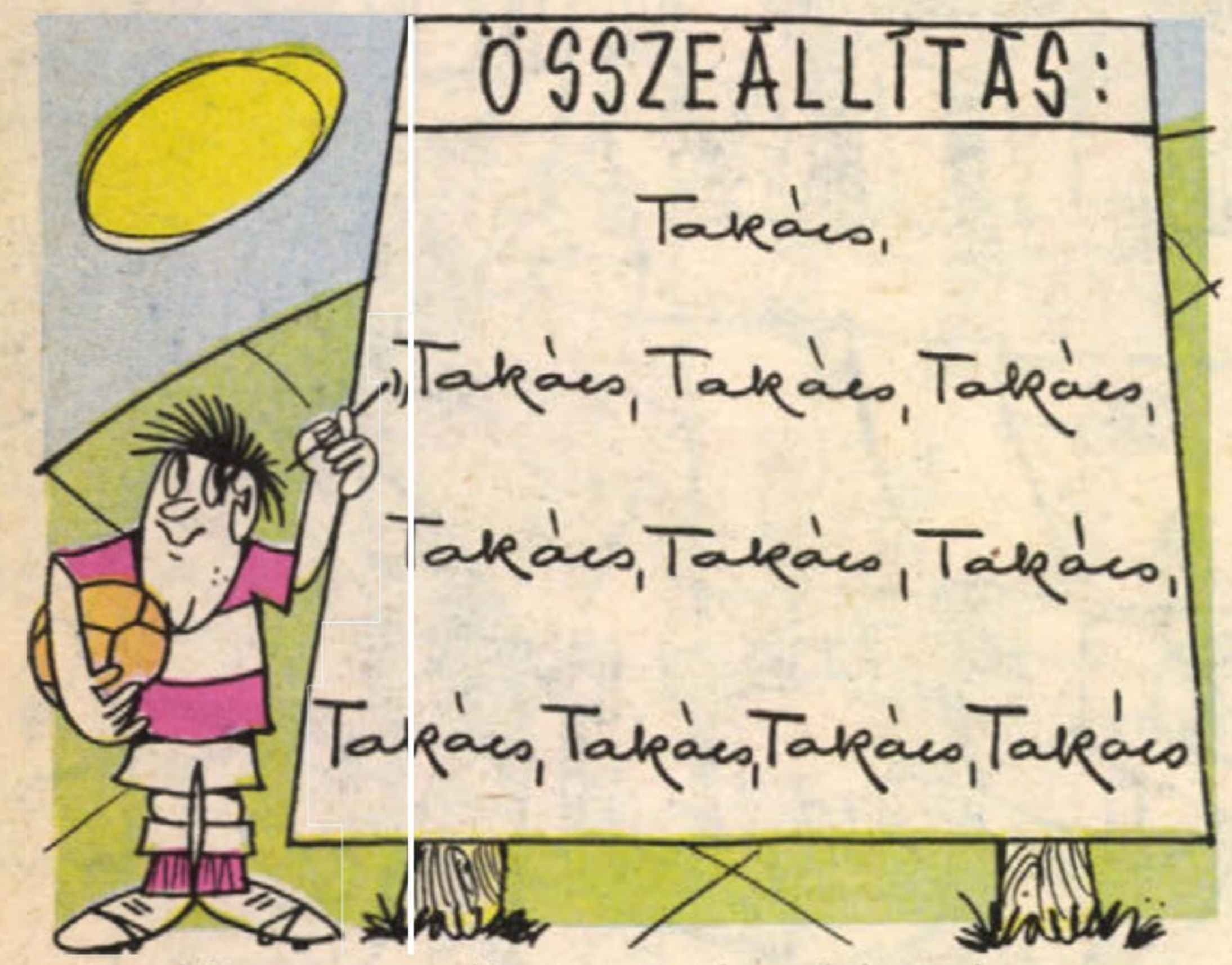

– Megszerveznék egy uj, legyőzhetetlen aranycsapatot!

Tót Gyula:

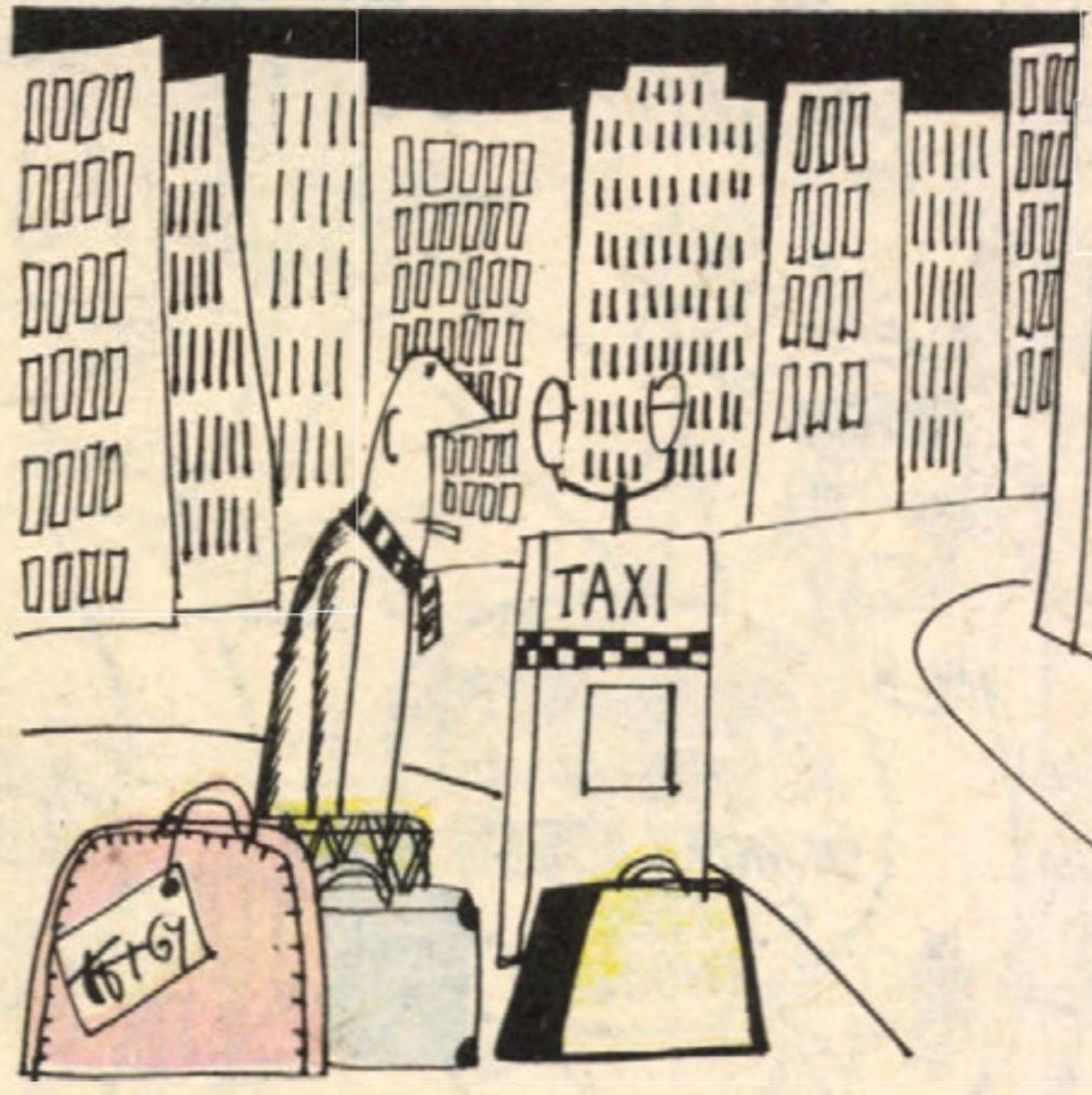

– Föld körüli útra indulnék...

Mészáros András:

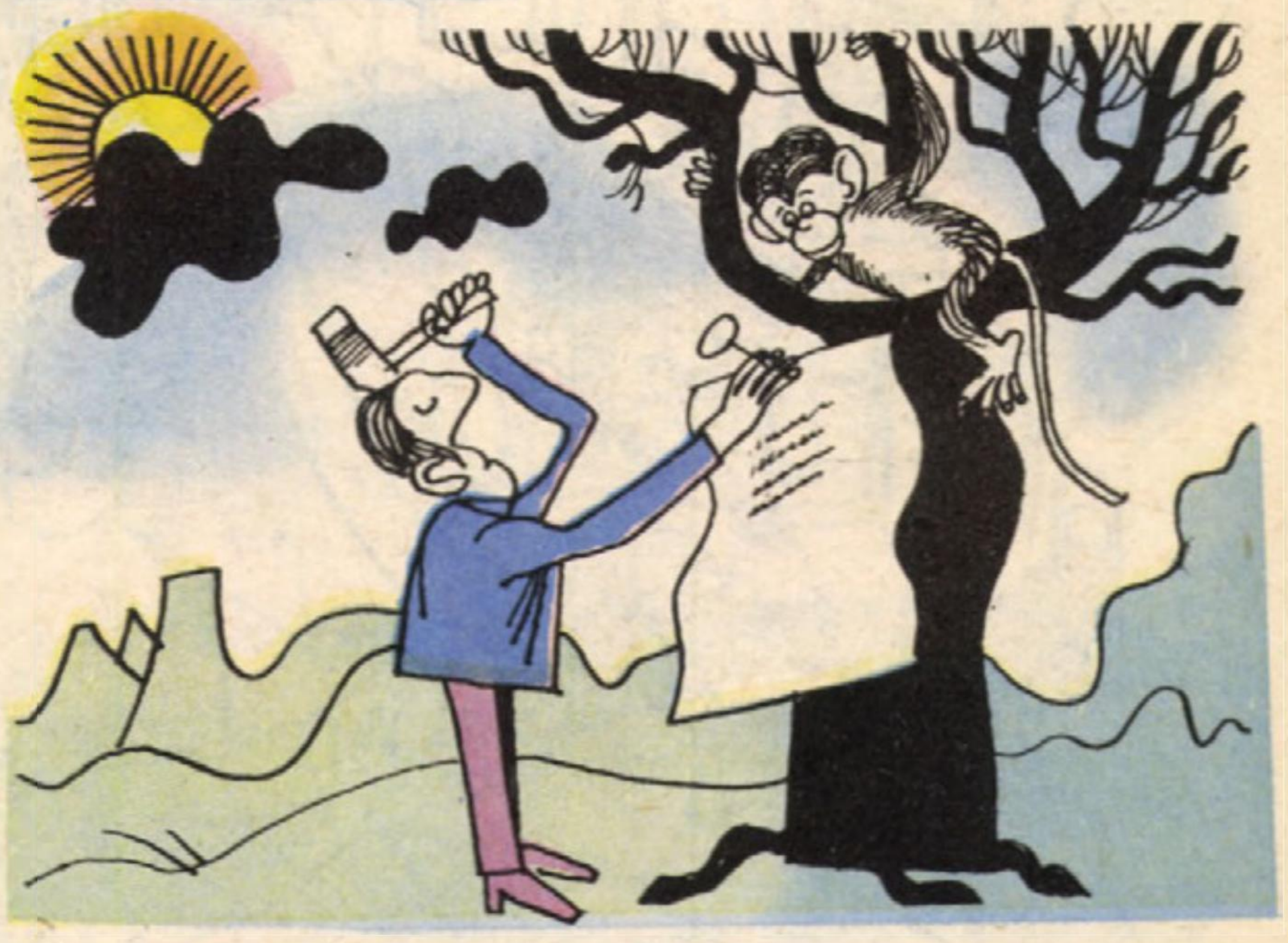

– Azért megpróbálkoznék egy hirdetéssel, „Nem jó egyedül" jeligére...

Fülöp György:

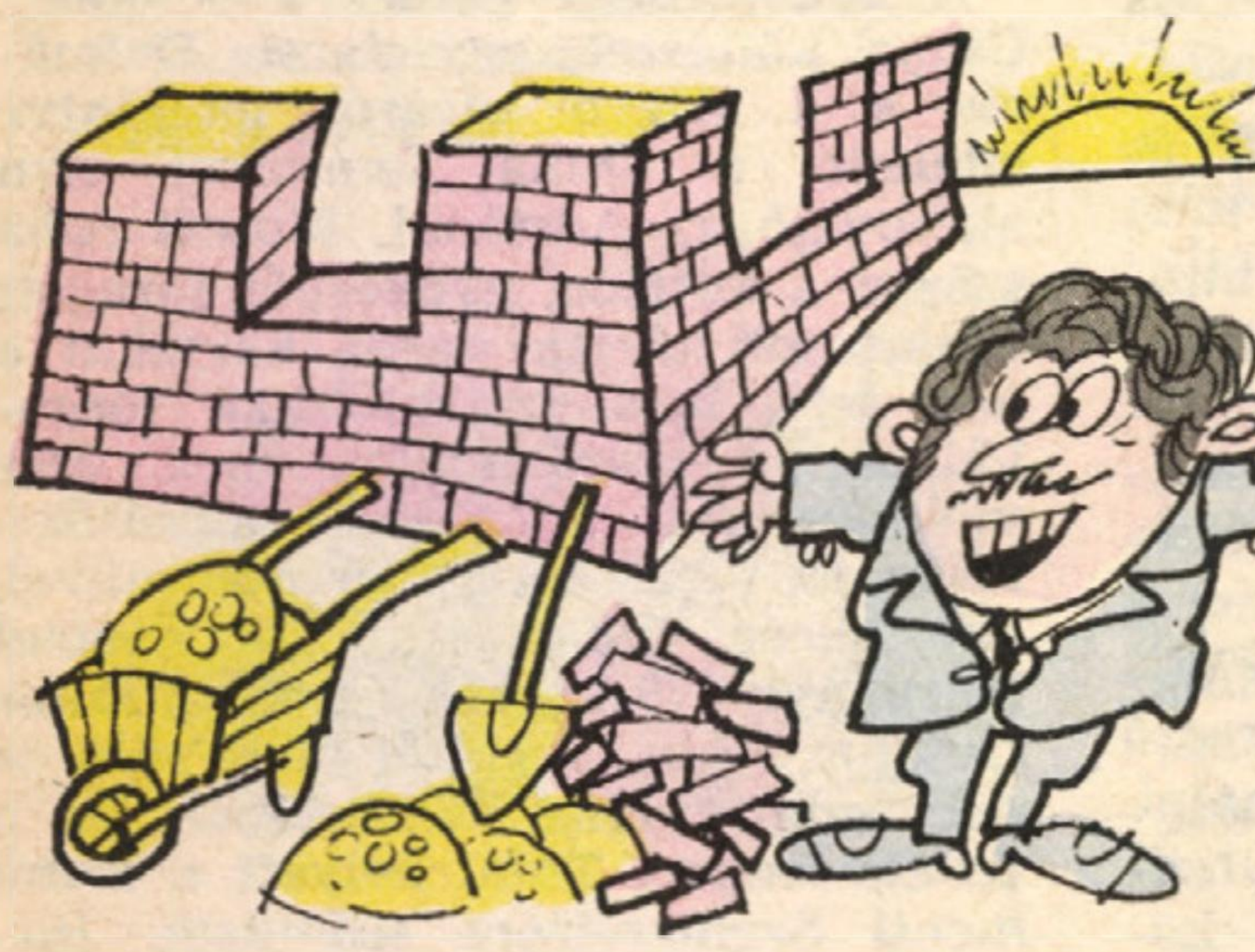

– Nem tudom, de társasházat azt biztosan nem épitenék!

Barát József:

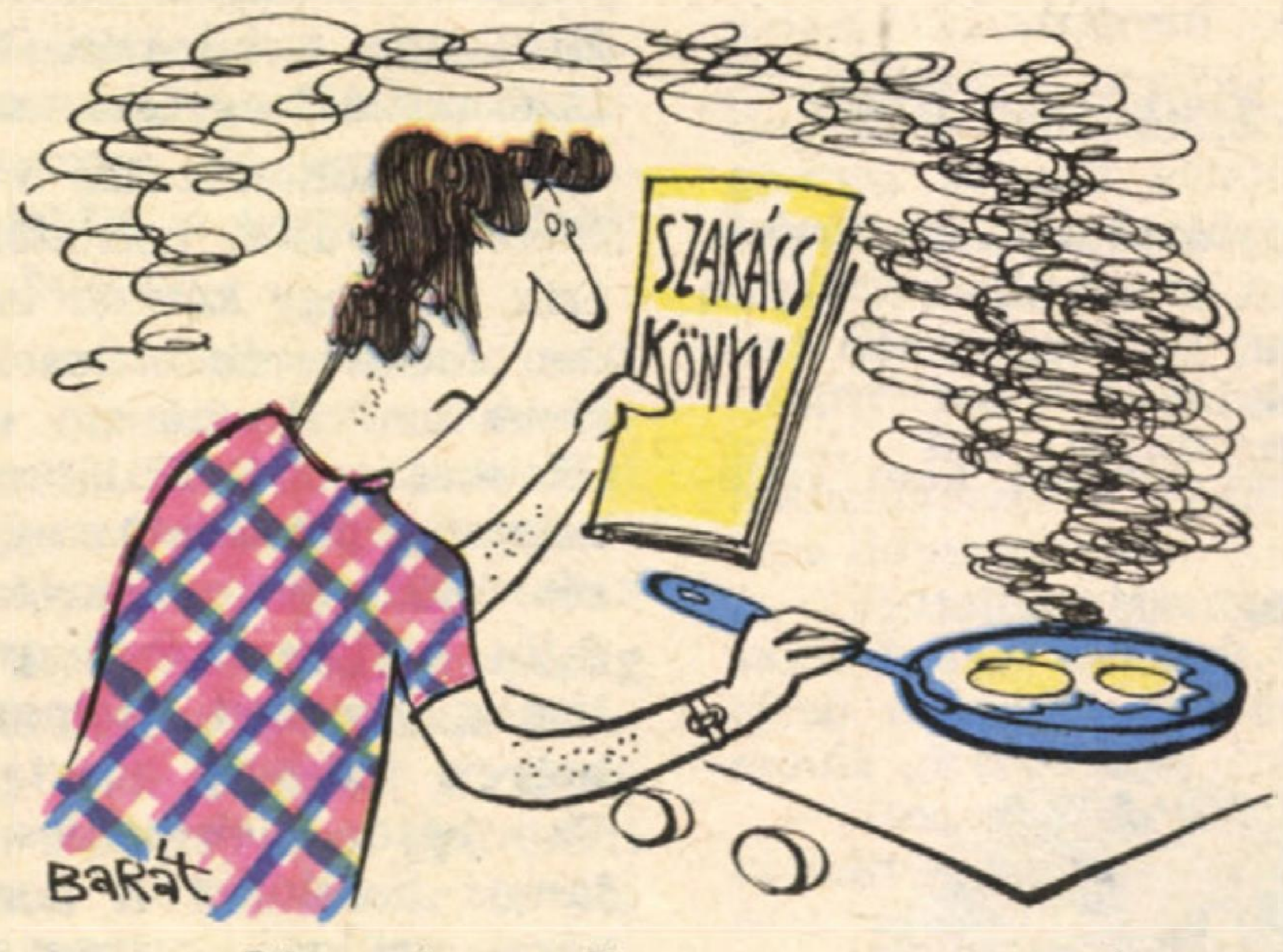

– Rántottát ennék, sajnos, semmi mást nem tudok főzni.

Szűr-Szabó József:

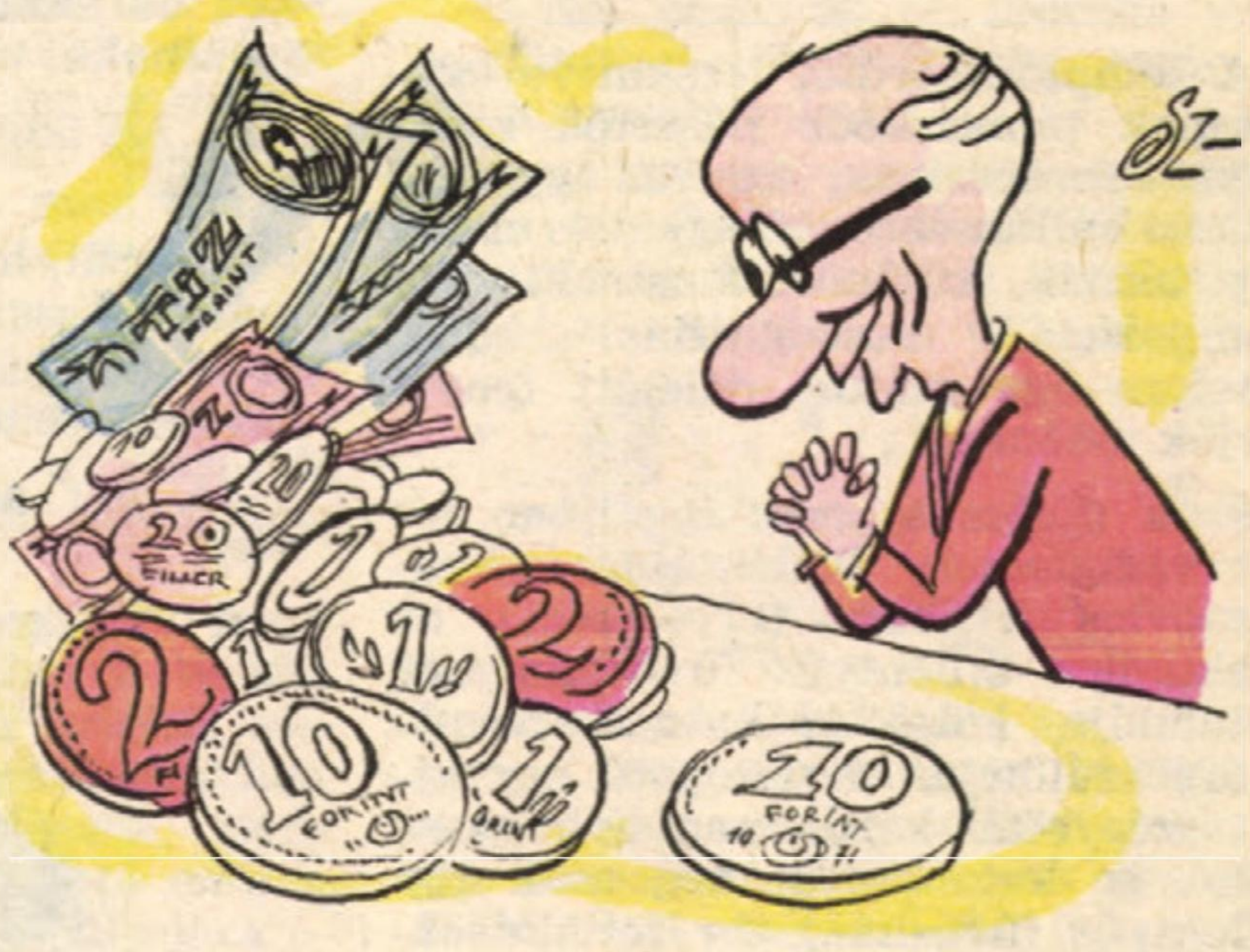

– Magamra költeném a jövedelmemet!

TERMÉSZETRAJZ

melyet mostanig alig fogyasztott más, mint én, tejfölösen.

Új szövetkezetek alakultak, melyek több ezer holdon termelték a zebegényt, a zebegény-rozsda ellen pedig permetezőgépek szórták a Hydrophras—6-ot. Ezeken a vidékeken már semmi egyéb nem maradt meg, mint a zebegény, de az minden elképzelést túlszárnyalt.

A zebegény diadalútja az ENSZ Mezőgazdasági Világbizottságáig vezetett. Megszületett a döntés: a világ zebegény-termelési programja megoldja az emberiség táplálkozási gondját legkevesebb ötszáz évre. A világ állatállománya akár hatszorosára növelhető a zebegénnyel való takarmányozás útján.

Az ENSZ zebegény-programját kísérletképpen a Húsvét-szigeteken indította el. Repülőgép szórta le a palántákat, és repülőgép szórta föléjük a Hydrophras—6-ot. Két hónap leforgása alatt mindent beborított a zebegény, miközben a hatalmas kőszobrokat, melyek a tengerparton álltak, nyomtalanul elpusztította a növényvédő vegyszer.

És elkövetkezett az az idő, mikor a Föld négyötödén zebegény zöldellt. Nem volt több gond a takarmány. Csak már nem volt állat, amely megegye. Egyetlen állatfajta élte túl a Hydrophras—6 pusztító erejét: a zebegény-rozsda, mely a mutációk során egy új, a Hydrophras—6-nak ellenálló fajtát hozott létre. Az új zebegény-rozsda borjú nagyságú, ízelt lábú, puha testű állat, szeme nincsen, mert a sűrű zebegényből úgysem lát ki.

Sajnos, nem jó a húsa. És mióta nincsen szarvasmarha, már a zebegényt sem szeretem annyira, tejföl nélkül.

Somogyi Pál

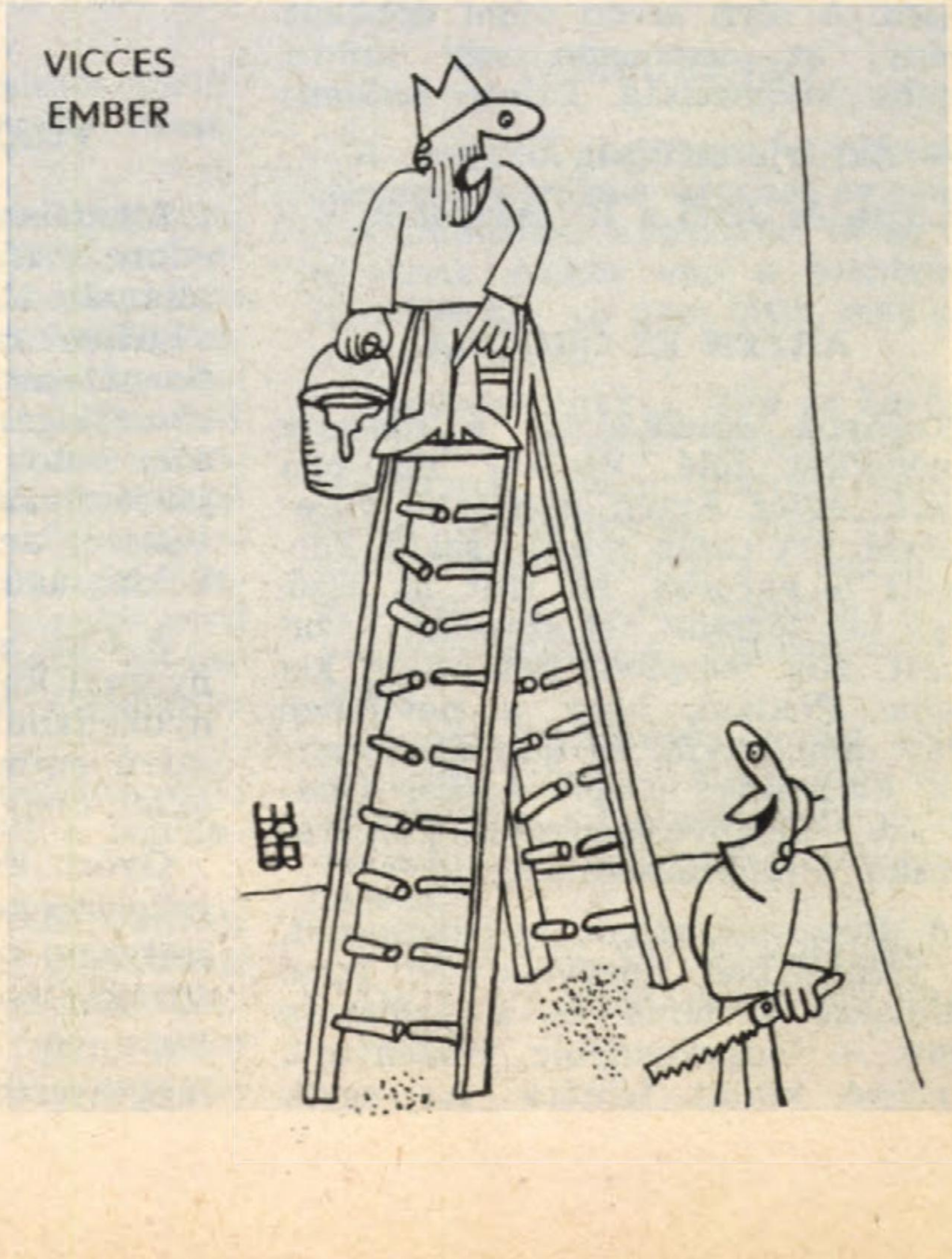

SZENTENDREI PANORÁMA

Peterdi Pál és Sajdik Ferenc riportja

A RAB-RÁBY HÁZÁNÁL MINTHA LÁTTAM VOLNA, KÉT SZABAD HELYET, AHOVÁ MÉG LEÜLHETNEK FESTENI A VÁROST!
-NEM LEHETNE A HÉT TORONYBÓL EGYET, AZ IDEGENFORGALOM ÉRDEKÉBEN ELFERDÍTENI?
-INNEN A SZAMÁRHEGYRŐL LEGSZEBB A KILÁTÁS
-NEM ARRA KELL NÉZNI, TE SZAMÁR!
-EGYEDÜL AZ RONT A VÁROSKÉPEN, HOGY NINCS NB I.-ES FOCICSAPATA
-DEHOGY ÁSATÁS! A SZABADTÉRI SZÍNPADNAK KERESÜNK VALAMI RÉGI DARABOT
ILLATSZERBOLT
ZÖLDSÉG-GYÜMÖLCS
-AZTÁN HA SOKAT ESZEL, BESZORULSZ A TÖRÖK-KÖZBE MINT TAVALY
ODANÉZZ! SIKERÜLT MEGSZEREZNI A SKANZEN RÉSZÉRE AZ EIFFEL TORNYOT!
-HÁT NEM TE MONDTAD HOGY A LEGSZEBBEK A HÁZTETŐK?
GÖRÖG UTCA
ÜDVÖZÖLJÜK VÁROSUNKBAN AZ ÖTMILLIOMODIK SZEMETELŐ VENDÉGÜNKET!
-TÉVEDNI TETSZIK EZ NEM A MODERN KÉPTÁR ÉPÜLETE! EZ A MODERN W.C.
-KÖSSÜNK KI KAPITÁNY! NÉZZE MICSODA ÖREG HÁZAK ÉS MICSODA FIATAL NŐK!
KÖSSÜNK KI
-NE KÖSSÜNK KI! EZEKBEN A SZŰK UTCÁKBAN MÉG SEM TUDUNK FORDULNI A HAJÓVAL!
-IDE JÖVÜNK NÁSZÚTRA SZIVEM, ISTENI SÖTÉTEK EZEK A RÉGI LAKÁSOK!
SAJDIK

KÖVEK, TÖRTÉNELEM FANTÁZIA

A templomkertből letekintve egymásnak támaszkodó háztetők sokasága. Cserépcsipke, égetett agyaggal fedett hullámverés. Vagy ha éppen úgy tetszik, különös konstruktivista kompozíció, koreográfiás kotta, amelyre egy májusi délelőtt fényei járják a táncot.

Szűk utcácska, csak profilban lehet végigmenni. Emléktábla: „Avakumovics Avakum (1774—1811), az avakumica billentyűs fúvóshangszer feltalálója, költő és katona, Szentendre szülöttje." A látogató egy kicsit szégyellni kezdi magát, hogy se költő, se katona; de még csak egy billentyűs fúvóshangszer feltalálására sem futja erejéből.

A tanács előcsarnokában józan eraviszkusz dombormű. Házaspár, kerek kelta koponyák. Bevált és régi frigy, még hasonlítanak is egymásra. A férfi arcán némi döbbent fölény, az asszonyén egy szikra bamba kíváncsiság. Szinte hallom:

— Azt írja az újság...

Lujza és Jenő a II. századból.

ARZÉN ÉS ORGONA

Tornyok emelkednek a masszív orgonaillat fölé. Amikor 1690-ben Csernojevics Arzén pátriárka vezetésével nyolcszáz szerb család költözött a városba, az volt az első, hogy hét törzsük hét székesegyházat emelt. Hét templom hét külön kis csoda. Például, hogy a nevükben szláv csengettyűk és dalmát harangok hallhatók: Csiprovácska, Opovácska, Blagovesztenszka, Pozsarevácska, Preobrazsenszka...

A Beogradszkában turistacsoport. A szentélyben negyvennyolc ikon. Minthogy a téma és a színskála adott — negyvennyolc versenymű, variáció kötött témára. Az egyik hölgylátogató közelebb akar lépni, hogy farkasszemet nézzen a szentekkel, de akkor felszisszen a templom gondnoka:

— Az isten szerelmére, tessék vigyázni!

Kiderül, hogy a pravoszláv hagyományok szerint a templomot rögtön le kell bontani, ha asszonynép teszi lábát a szentélybe.

Jó, hát azért tényleg nem érdemes.

A mai anyagárak mellett...

TURISTÁK, TURISTÁK

Elhatározott dolog, hogy Szentendre a Dunakanyar parking-láncolatának első állomása. Nyári hétvégeken csak HÉV-vel és busszal tizenötezer látogató érkezik és hozzávetőleges számítás szerint hatszázezer autós szállt ki tavaly a kocsijából rövidebb-hosszabb időre Szentendrén, ami adatnak gyönyörű, de boldogságnak nem fenékig tejfel.

A Rab Ráby téren kószálunk. Tenyérnyi Európa az öreg földrész legnyugodalmasabb korszakából. Melegszívű emberek építhették, de az is lehet, hogy csak úgy kialakult.

Győri Ferencné, a kalauzunk a rekonstrukció során hónapokig keresett egy szép kutat a tér közepére. Világos, hogy egy ilyen tér nem lehet meg kút nélkül. A meglelt, megvásárolt és felállított csodakút aztán kerek tizenkét órán át díszítette a tér közepét. Reggelre valahogyan letörték a talapzatáról. Hintáztak a húzóján. Kell egy kis „szórakozás" egyeseknek.

Jó, akadnak belső merénylők is. Merészen újító építtetők, akik nem érik be, hogy kétezer esztendő minden mediterrán stíluseleme rendelkezésükre áll, hanem vacogtató ötletekkel próbálják lábnyomukat otthagyni a porban. Az egyikük tetszését módfelett megnyerhette az a fajta hullámos és hupisárga PVC-lemez, amelyet leginkább félreeső helyek fedésére szoktak használni. Ez a bátor lélek pontosan ilyen hullámos homlokzatot penderített házára, csillogó nemesvakolatból. A város szerelmesei nyüszítve nézik ezeket a műalkotásokat és egy pillanatra sem adják fel a reményt. Sóvárgásuk középpontjában egy konkrét óhaj áll: varrjanak még strófot Szentendre gallérjára, léptessék elő a várost tájvédelmi jellegű területből műemlékvédelmi területté. Akkor aztán egyetlen ablak sem épülhet hozzáértő és nemes ízlésű emberek jóváhagyása nélkül, akkor majd minden kő a maga helyére kerül.

Aztán még szállodája sincs a városnak.

Ezt különben nem poénnak szántuk, bár felfedezőutunk legmulatságosabb felfedezésének tekinthető.

SZAMÁRHEGYI DISZTICHONOK

A Szamárhegy persze más dolog. Csupa költészet, egy darab Dalmácia s a Kígyó utcáról letekintve odalenn a Duna semmivel sem alábbvaló az Adriánál. Mosott ruha szárad a kötélen, gyökérből faragott Krisztusok tárják vézna karjukat a nap felé, fura szélkakaskák forgolódnak, a domboldalon meg ezer violinkulcs a sok távoli szőlőtőke. Nagy és tágas terasz domborművel, egy pucér, ám nemes hölgy emel márványkelyhet az égre. Publius Ovidius Naso, a költő, bizonyára öt évet adott volna az életéből, ha a fekete-tengeri Tomi helyett a Duna menti Szentendrére száműzik. Hatalmas, kőbe foglalt kapuk, szekérrel lehet a pincébe hajtani. Száz és száz kilométernyi hűvös és száraz járat tekereg a város alatt. Ha valahol beszakad az úttest, a bennszülöttnek arcizma sem rezdül. No, nézd csak, mondja, megint egy új régi pincére bukkantunk. Hasonló esetekben a pesti bennszülött is mond valamit, de ennek idézésétől e helyt engedelmükkel eltekintünk.

A látogató mindenesetre leül egy meleg kőre. Zöld gyíkot lát, sárga virágot meg piros napot, ezzel aztán szépen ki is zökken az időből, nem lenne kutyadolog így tölteni, mondjuk, a következő ötszáz esztendőt.

Mire valahonnét éles női hang csattan:

— Pisti, egy marha nagyot csapok ám a kezedre, azt a nyűves macskát, ha furt macerálod.

A látogató békés lélekkel tápászkodik a meleg kőről. Nem lehet különösebb baj a világgal, amíg a szentendrei Szamárhegyen még a gyerekeket is disztichonokkal regulázzák.

A Malom utca egyik kapuján tábla: „A kutya hamis."

Odamegyünk, a deszkák mögött vakarcs puli kezd randalírozni vékony, elcsukló vakkantásokkal. Aztán megszagolja a jószándékot és szélesen elmosolyodik.

A kutya nem hamis.

Csak a hangja.

TÁNC A TETŐN

Kijjebb, a Sztaravoda csalitos partján lassacskán épülget egy 82 holdra szóló csoda. A Szabadtéri Néprajzi Múzeum, vagy magyarosabban: a skanzen. Idővel 250 építmény emelkedik majd, az ország tizenhárom néprajzi tájának jellegzetességei. Őrségi füstösház, botpaládi istálló, sarkadi sütőház, nemesborzovai harangtorony, mándoki fatemplom... A procedura halálosan egyszerű. Egy-egy épülettel mindössze a következőket kell véghez vinni: felkutatni, megvásárolni, lebontani, megszámozni, elszállítani, impregnálni, kiegészíteni, restaurálni, eredeti formájában felépíteni és kész.

Felvonulási út még nincs a területen, csak térdig fű és virág, derékig bokor, alatta meg agyag, agyag, agyag. Egyórás eső után már csak gólyalábakon lehet a terepre merészkedni és aki szállított valaha harangtornyot gólyalábon, az tudhatja, hogy elképzelhető ennél nyájasabb lecke is.

— Csodálatos emberekkel hoz itt össze a sors — mondja Janovich István, a főrestaurátor. — Néha súlyos gondokat okoz például egy-egy különleges tetőszerkezet reprodukálása. Ilyenkor eljön valamelyik falubeli ezermester és egyszál collstokkal megoldja a legbonyolultabb statikai feladatokat.

Ilyenfajta csodálatos mester volt Balla Péter, a milotai kúpos és taposott szalmatetők professzora. Hat kövér és jól megtermett férfiembert rendelt a tetőre és amíg a többiek a szalmát villáztak, azoknak napestig táncolniuk kellett a gyarapodó rétegeken, amíg csak különös, filcszerű és vízhatlan szövetté nem gyúródott az egész tető. A hat kövér és jól megtermett férfiembert akkor félájultan szedték le a magasból, de a Balla-szisztéma titkát azóta is őrzik.

A milotai lakóház és egy csupakemence pékműhely már áll, egy tájhű disznóólon az utolsókat simítják. Az ól deszkái habfehéren virítanak, a padlóról enni lehet. Így változik hát térben és időben a közhelyek értéke is. Egy szentendrei anya nemsokára bemegy az internátusba, hogy fia viselt dolgairól érdeklődjék, és csak a legjobbakat hallja.

— Asszonyom, le a kalappal. A gyermek pontos, tiszta és rendszerető. Túlzás nélkül állíthatom, hogy a szekrénye olyan, mint egy disznóól.

RÉGI MESTERSÉGEK UTCÁJA

Művésztelep. Képeslapba illő bungalók, extraméretű ablakok, nyájas fűfelületek, mosolygó szomorúfűzek. Legutóbb Hollandiában, Vlaardingenben láttunk effélét, ami értéket jelent és dicséretnek is minőségi.

Amit hallunk, az csupa terv.

— Hosszú ideje tervezzük, hogy megnyitjuk a Régi Mesterségek Utcáját. Kis boltokban a környék iparművészei a vásárlók szeme láttára dolgoznának.

— Hosszú ideje tervezzük, hogy saját boltot nyitunk, ahol a turista olcsó áron jut művészi értékű, abszolút giccsmentes emléktárgyakhoz.

— Hosszú ideje tervezzük, hogy kollektív munkával köszöntő emblémát állítunk Szentendre bejáratához, az országút mellé.

Ezzel kapcsolatban most már egyetlen kérdésünk lenne, az is inkább a város illetékeseihez: ha olyan hosszú ideje tervezik, miért van az, hogy még mindig csak tervezik?

Aztán beesik egy izgalmas történet is. Ismeretterjesztésről, ráeszmélésről.

Rózsa Péter, a művésztelep lakója, a lábatlani papírgyár TMK-műhelyében látott az üzem bejáratához tervezett szobor kivitelezésének. Kemény munka volt, vastag, rozsdamentes acéllemezeket hegesztett össze két segédmunkás közreműködésével. Modern vonalú, megkapó mű kerekedett ki, két régi papírgyártó mester stilizált, de mégis nemes és méltóságteljes nagykötényű figurája. Az üzem munkásai be-benéztek a műhelybe és fintorogva álltak odébb.

— Ez meg miféle ördögcsudája már megint? — így szólt a legenyhébb műítélet.

Csakhogy a művész két segédje minden ebédszünetben kiselőadást tartott, elmesélték, amit munka közben Rózsától hallottak. És amikor két hét elteltével letették a szerszámot, a műhelybe sereglett az egész gyár.

— Na, emberek — mondta valamelyikük. — Fogjuk meg, aztán vigyük a szobrunkat.

Egy kedves parkban a köztéri szobrok másolata látható és ez afféle felemás öröm. Mert a másolatok gipszből készültek, a tél pedig beleharapott a védőrétegbe, s a kellemes aktok meg a robusztus férfialakok most fehér sebeket villogtatnak. Az egyik szobor mellett csak gyanakvó orral lehet elsétálni. Ezt frissen festhették, nyálkásan csillogó zöldesszürkésbarna színekben tündököl és teljesen olyan, mintha — most legyünk nagyon finomak — ablakosgittből gyúrták volna.

TAMBURASZÓ

A hegyről egyenest a Preobrazsenszka kertjébe ugorhat az ember. Azt mondják, augusztus 19-én kell idejönni. Akkor van a szentendrei búcsú és aki azt nem látta, még semmit sem látott.

Tamburazenekar szól és köröskörül kólót jár egész Szentendre. Petrezselymet árulni, hoppon maradni tiszta lehetetlenség, mert a nagy körbe bárki beállhat s a legnagyobb szégyen, ha valaki legalább a harminckét alapvető figurát nem ismeri.

A kör legközepén pedig mindig Vujisich Tihamér áll boldog arccal és kivilágos-kivirradtig egyfolytában muzsikál egy billentyűs fúvóshangszeren.

Feltehetőleg egy avakumicán.

De az is lehet, hogy egy vujisicsicán.

ÉRETTSÉGI TÉVÉ MÓDRA

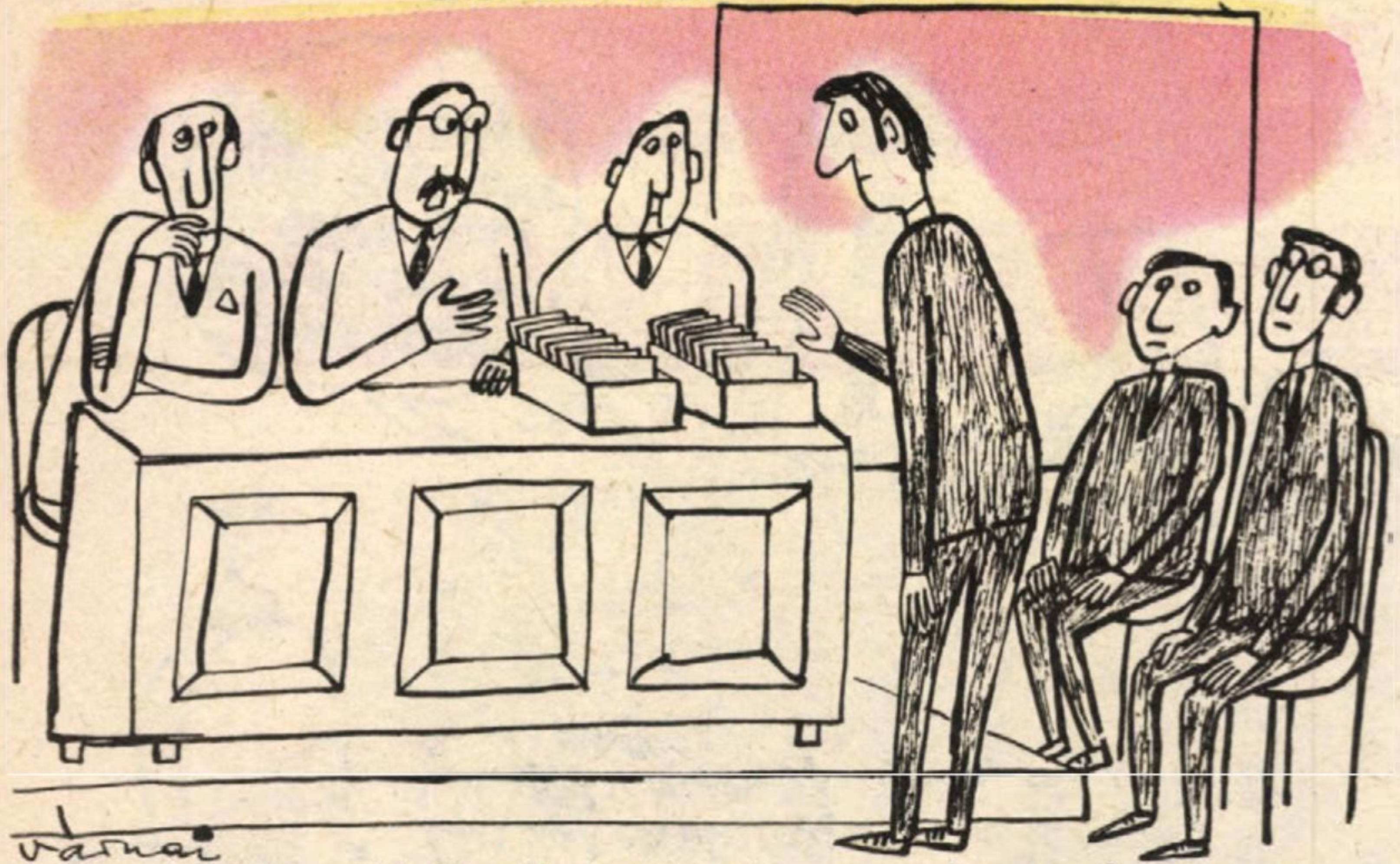

Milyen kérdést óhajt, könnyüt, vagy nehezet . . ?

JÓ ÉTVÁGY

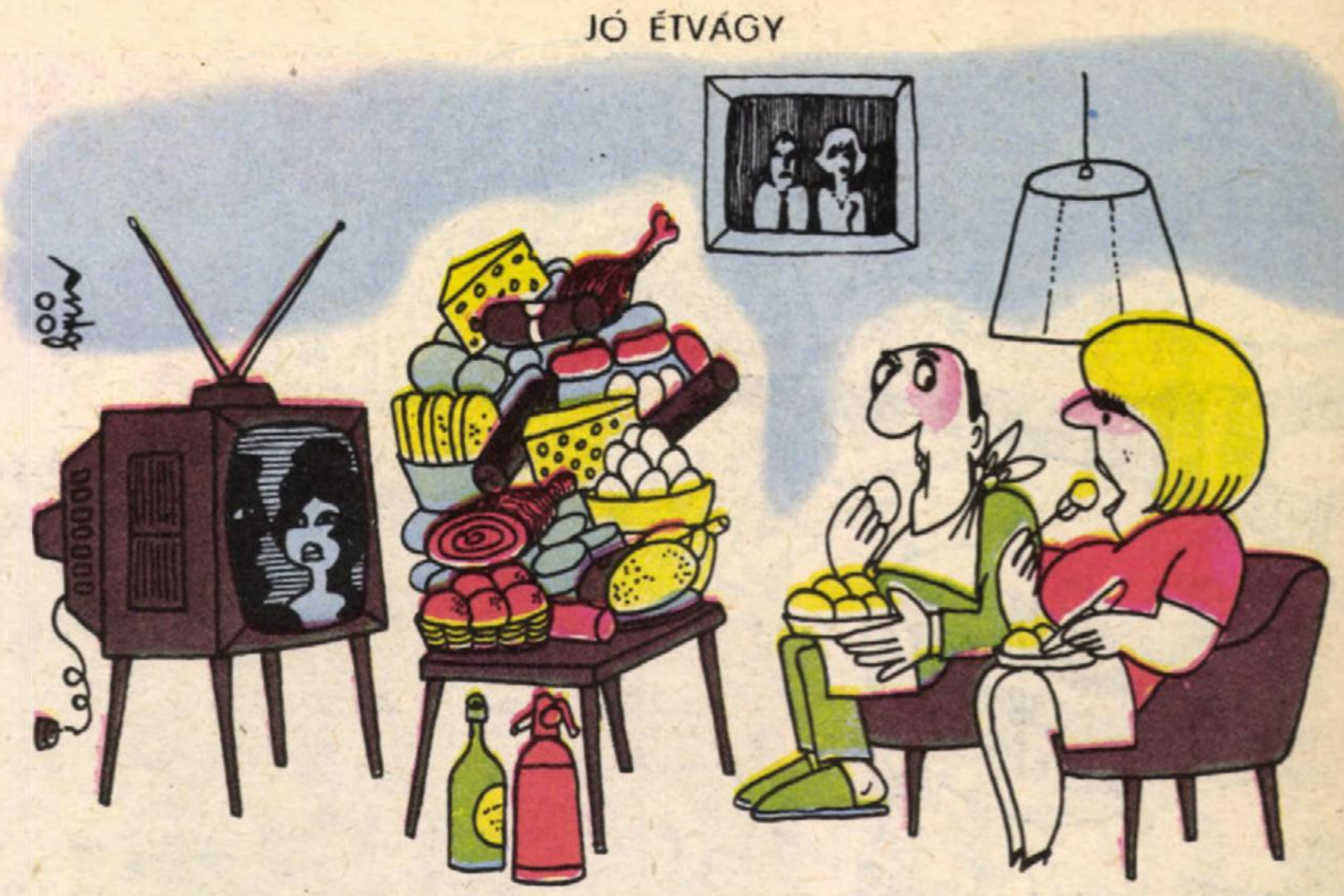

– Siessünk a vacsorával, fiacskám, hogy legalább a tévé-híradó második adását lássuk . . .

IRIGYSÉG

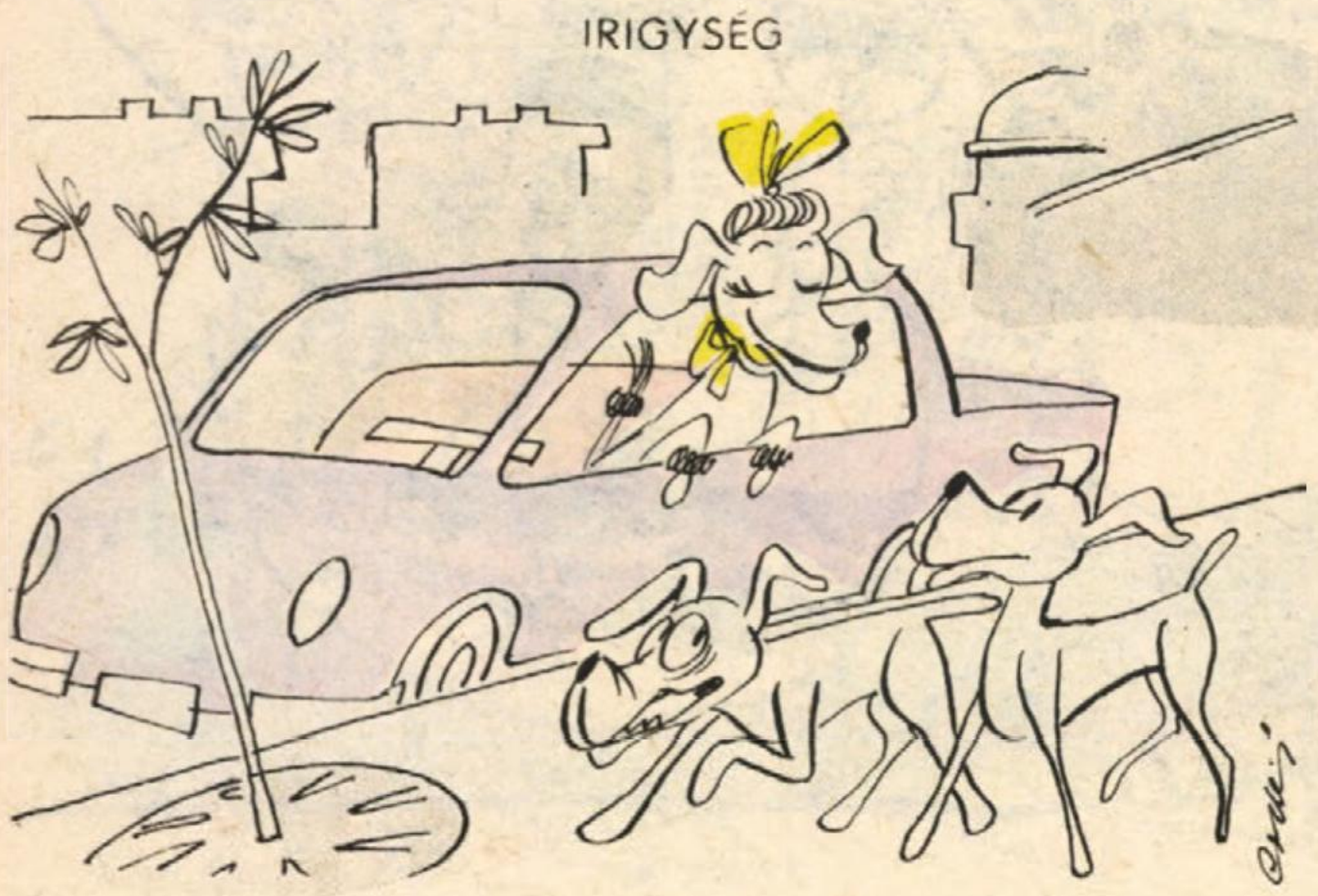

– Más kutyának még lakása sincs, ennek már kocsija van.

BÚTORVÁSÁRLÁS

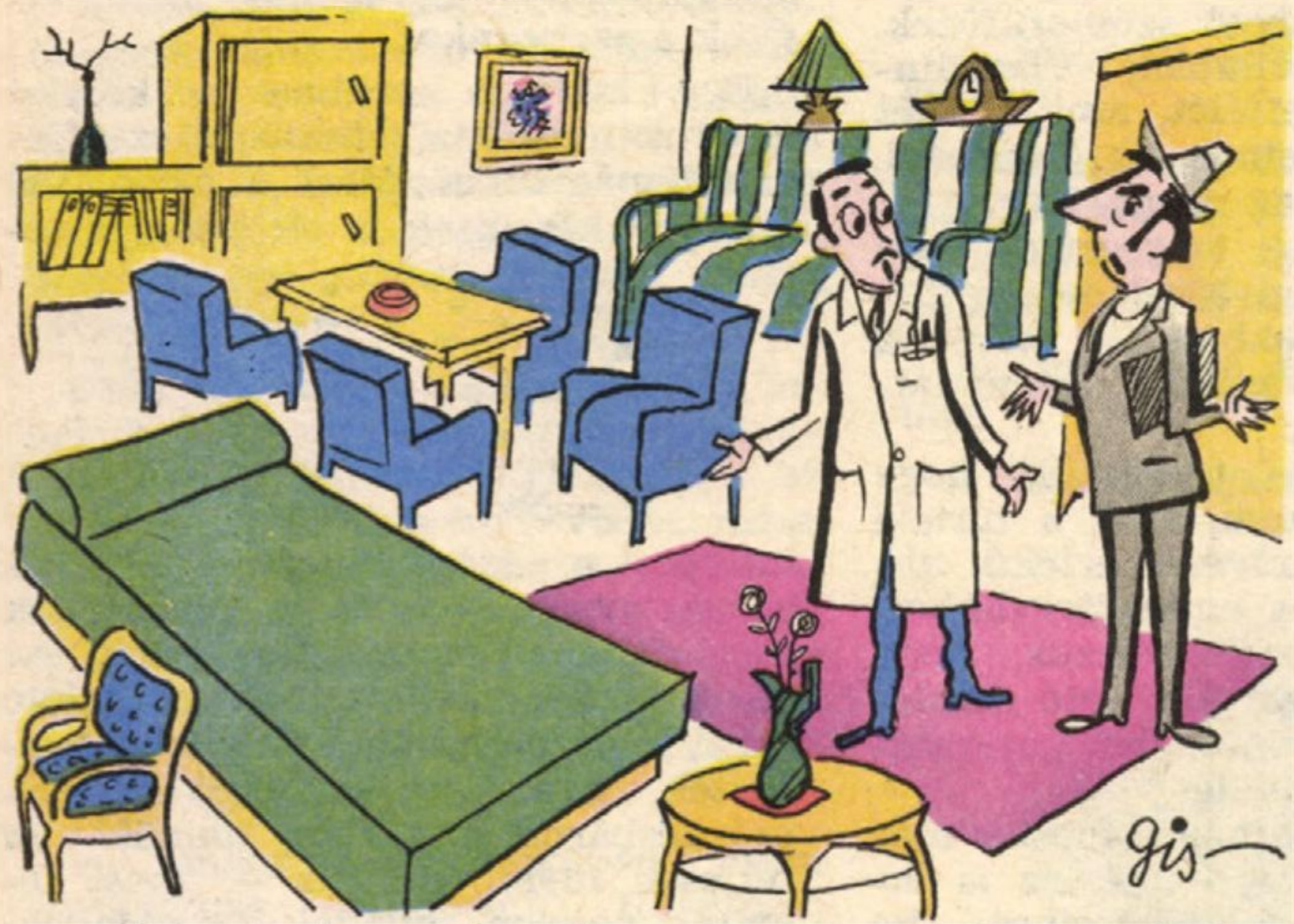

– Valami olyan rekamiét mutasson, amiról nem kell reggel fél hatkor felkelni . . .

anekdoták

Az Úr megteremté az első svájcit. Megkérdezte tőle.

— Mit kérsz?

— Hegyeket — hangzott a válasz.

Az Úr megteremté Svájc hegyeit. Majd újra megkérdezte az első svájcit.

— Mit kérsz még?

— Teheneket — hangzott a válasz.

Az Úr pedig megteremté a svájci teheneket. Majd a svájci megfejte a teheneket. Az Úrnak nyújtá az első pohár tejet. Az Úr megkóstolta.

— A tej igazán finom. Mit kérsz még?

— Egy frank 20-at — mondta a svájci.

Két honatya felkereste ***Clemenceaut miniszterelnök korában és felhívták a figyelmét egy öreg ezredesre, akinek már más vágya az életben nincs, mint hogy megkapja a becsületrendet.***

— Elnök úr — kapacitálták ***Clemenceaut*** *—, az ezredes olyan beteg, olyan öreg, hogy már el sem tudja hagyni a házát . . .*

— Hm. Önök bizonyosak afelől, hogy nem tud kilépni a kapun?

— Igen, elnök úr.

— Nos, rendben van, akkor viselheti a becsületrendet!

Francia vicc De Gaulle korából. A francia nagyhatalmi törekvések sok pénzt emésztenek fel. A pénzügyminisztérium új meg új adókat talál ki. Végül forradalmi újítással az adóbevallások új formanyomtatványa készül el. Csak négy pontból áll.

1. Mennyi a jövedelme?
2. Mennyi a kiadása?
3. Mennyi marad Önnek?
4. A fenti összeget fizesse be az adóhivatalba!

Amerika. Miller szenátor az országot járja. Olyan útra téved, amely csupa merő sár. A kocsija egyhamar elakad. Szerencsére a közelben lát egy farmot. A gazda kész segíteni. Kihozza a traktorját és kihúzza a sárból a szenátor kocsiját. Tíz dollárt kér érte.

— Szörnyű ez az út. Magát biztosan sokszor kérik ilyen segítségre.

— Meghiszem azt. Egész nap így megy.

— Éjszaka kipihenheti magát.

— Éjszaka? Jókat mond. Mit gondol, ki hordja az útra a sarat?

Egy római polgár csalás miatt bíróság elé kerül. Ártatlanságát hangoztatja, de azért — ami biztos, az biztos — több bírát is megveszteget.

Az ítélet: két szavazat többséggel felmentik.

Mégsem örül. Bosszúsan morogja:

— Egy bírót feleslegesen vesztegettem meg!

Az első világháború kitörésekor egy angol helyőrség valahol Afrikában egy brit gyarmaton távirati úton parancsot kap, internálja nyomban az ellenséges államok polgárait.

Órák múlva Londonba ez a választávirat fut be tőle:

„Hét hollandot, négy franciát, két olaszt, három amerikait és egy németet letartóztattam. Stop. Kivel háborúzunk? Stop. Drótválaszt kérek. Stop.”

P. J.

SZENVEDÉLYES DOHÁNYOS

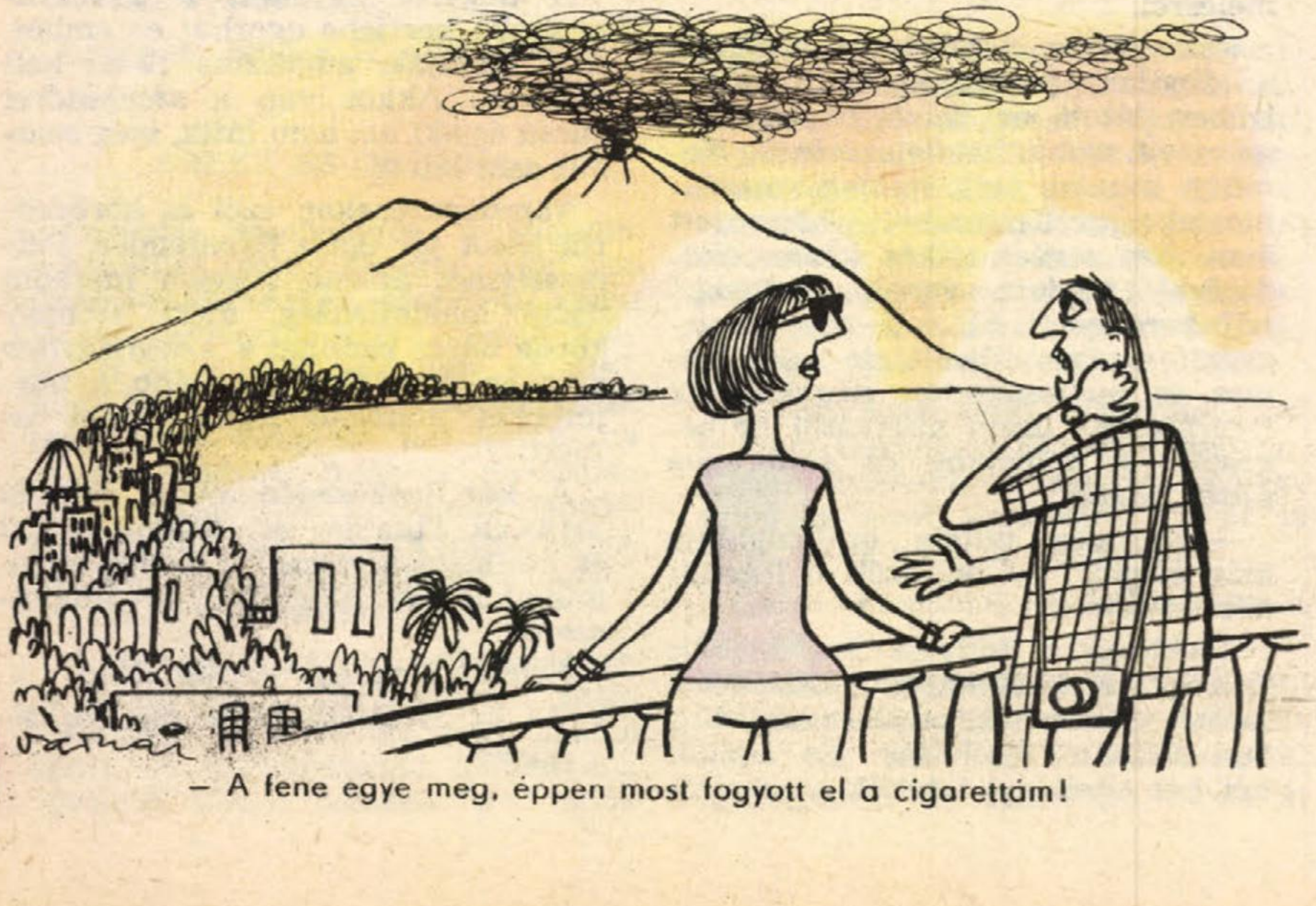

– A fene egye meg, éppen most fogyott el a cigarettám!

A HATÁRON

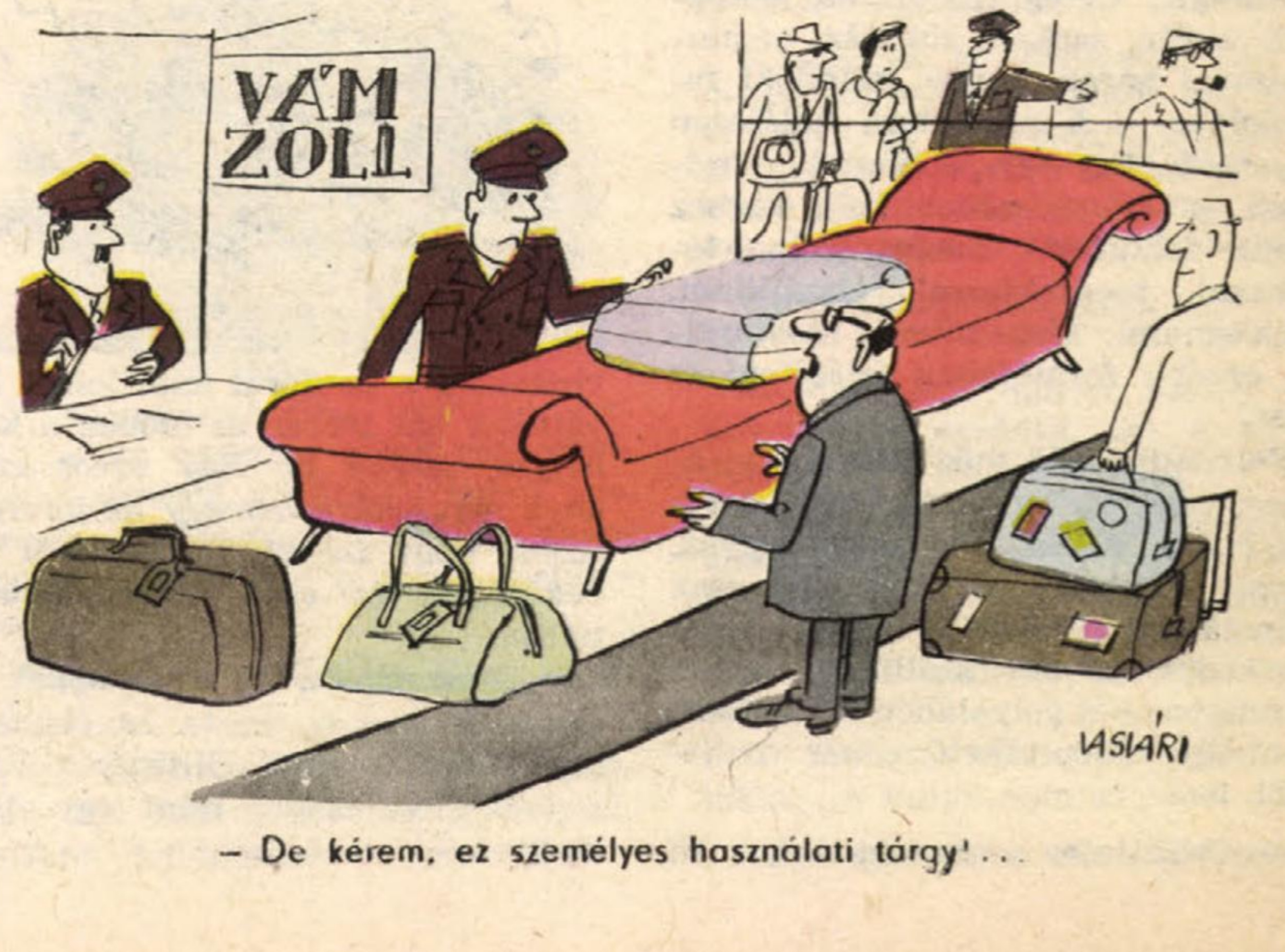

– De kérem, ez személyes használati tárgy! . . .

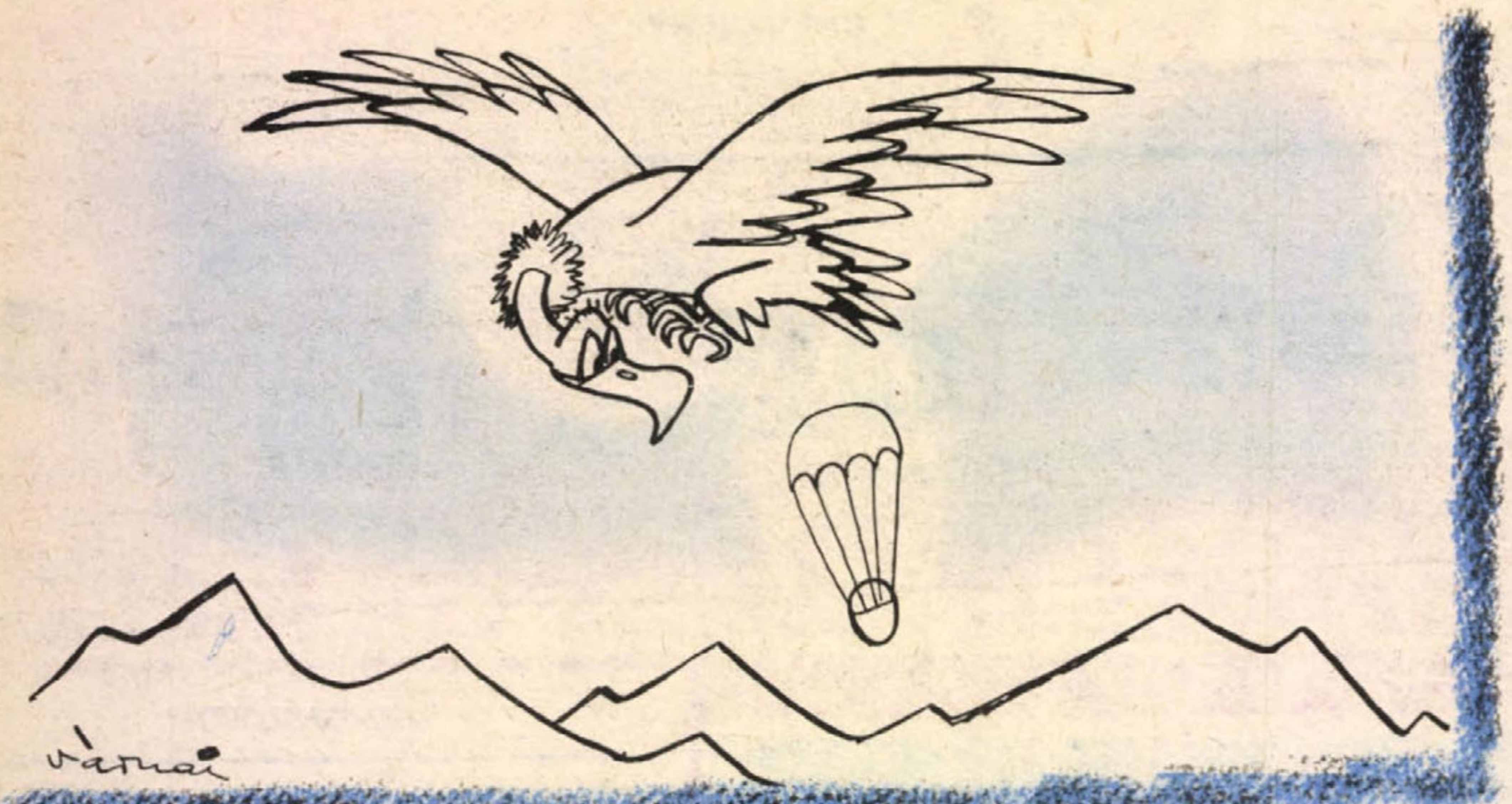

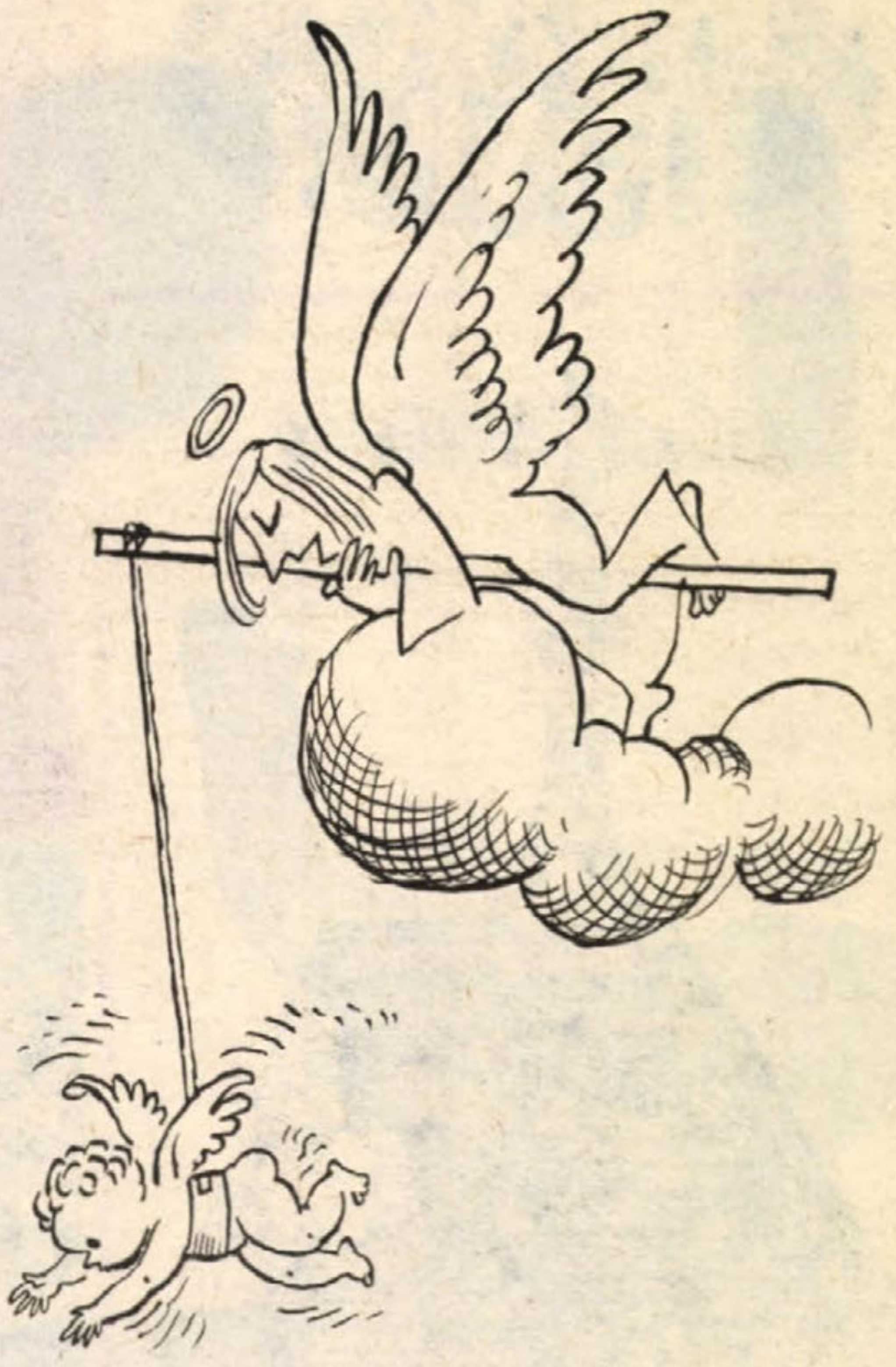

REPÜLÉS*

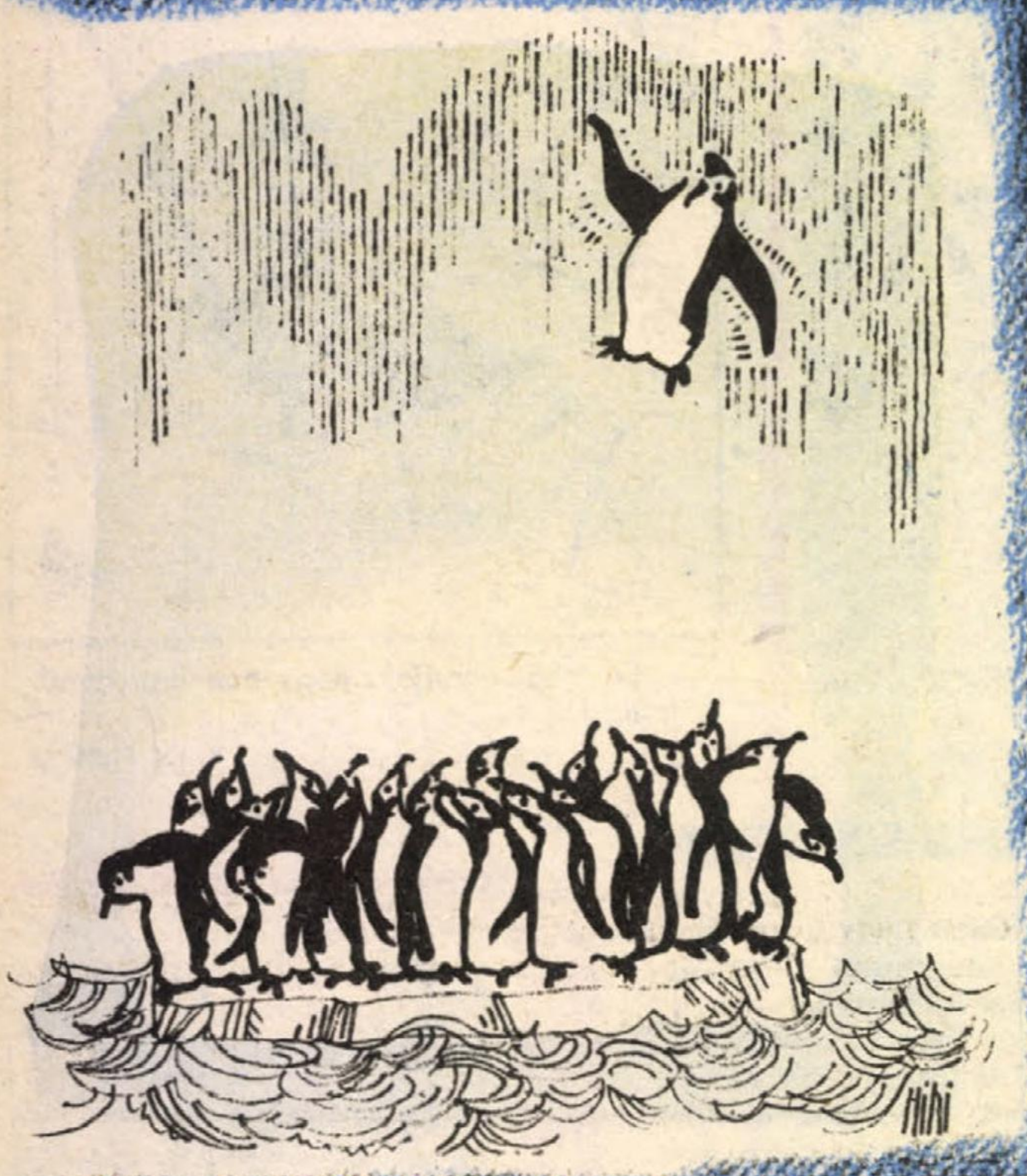

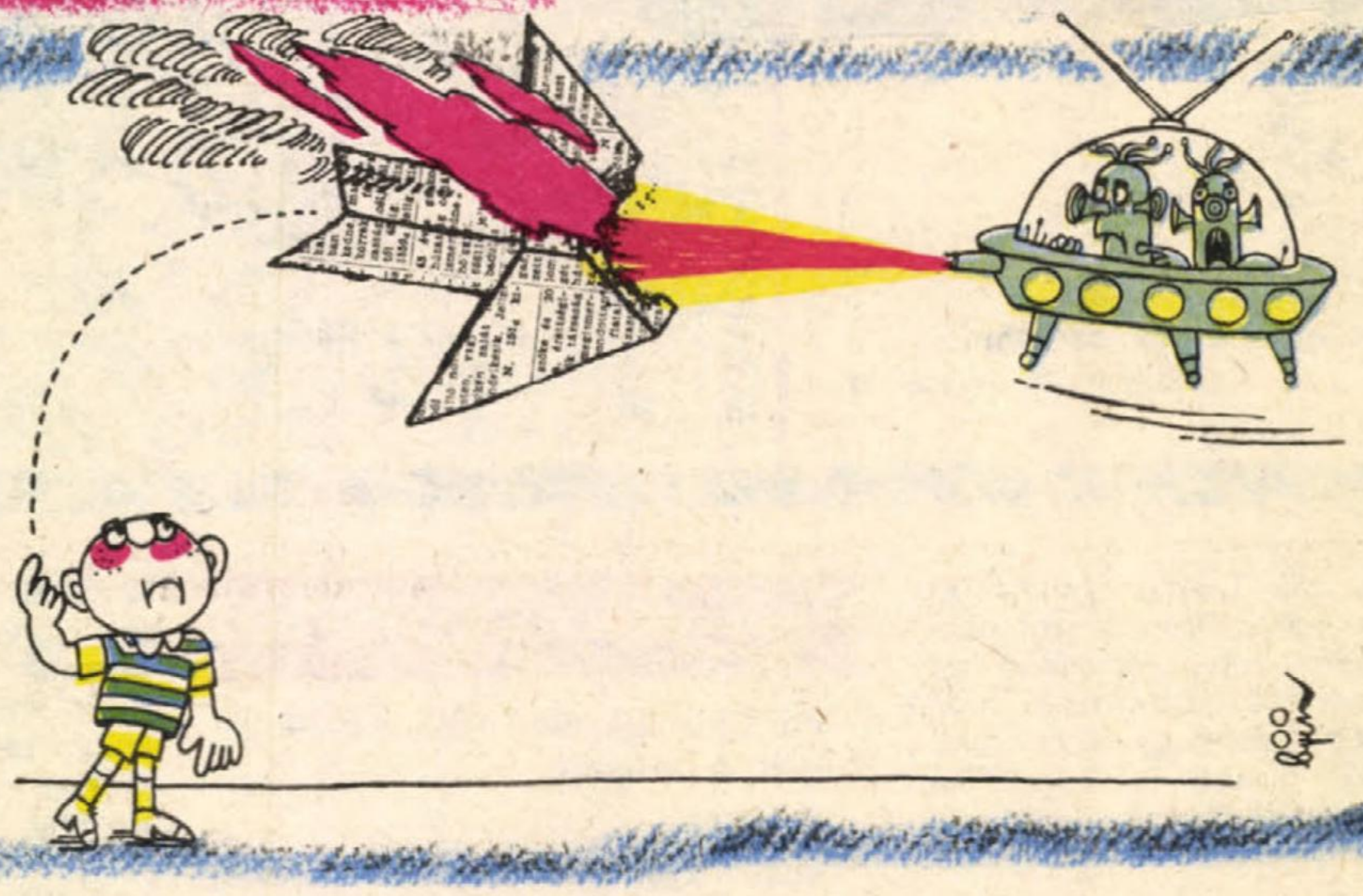

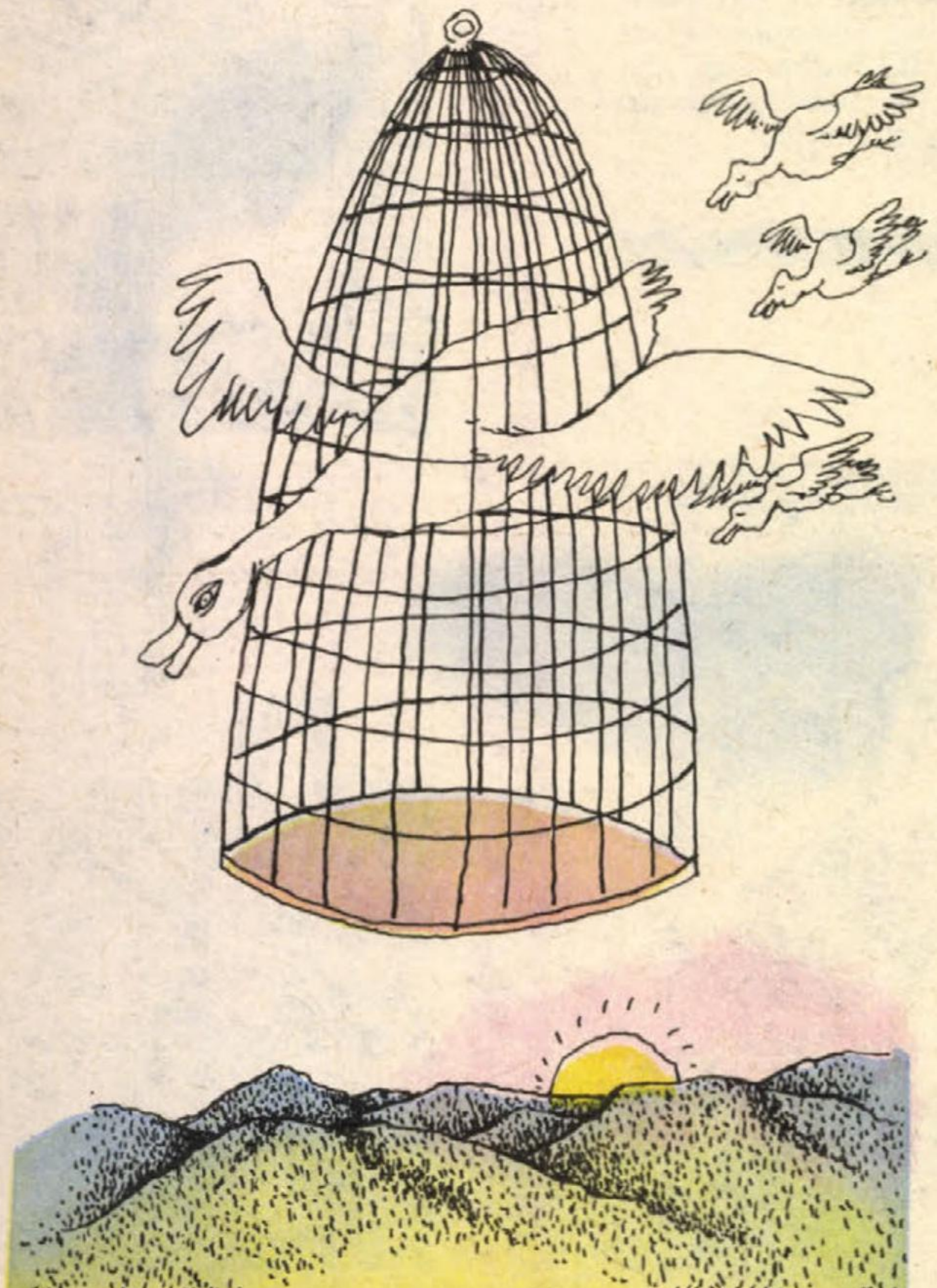

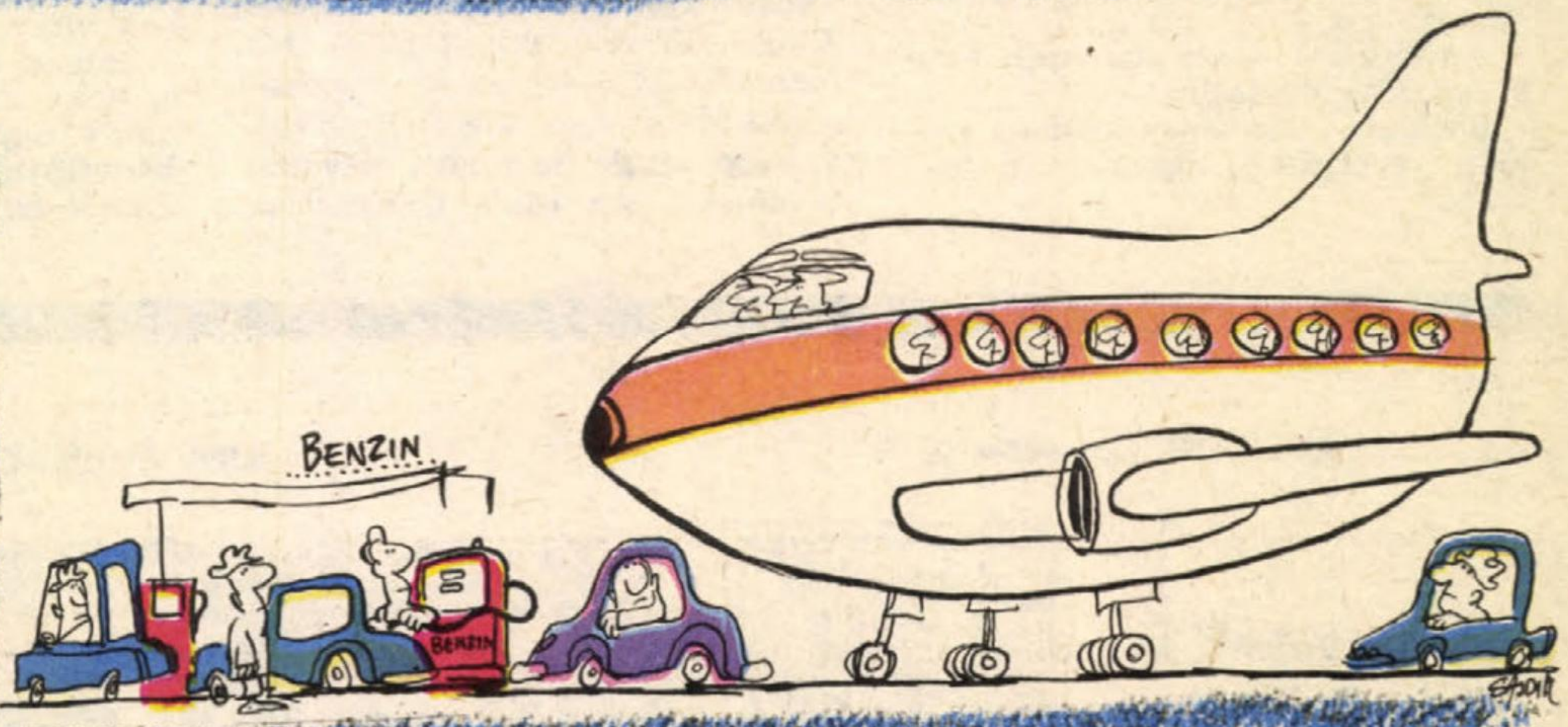
BENZIN
BENZIN
Sajdik

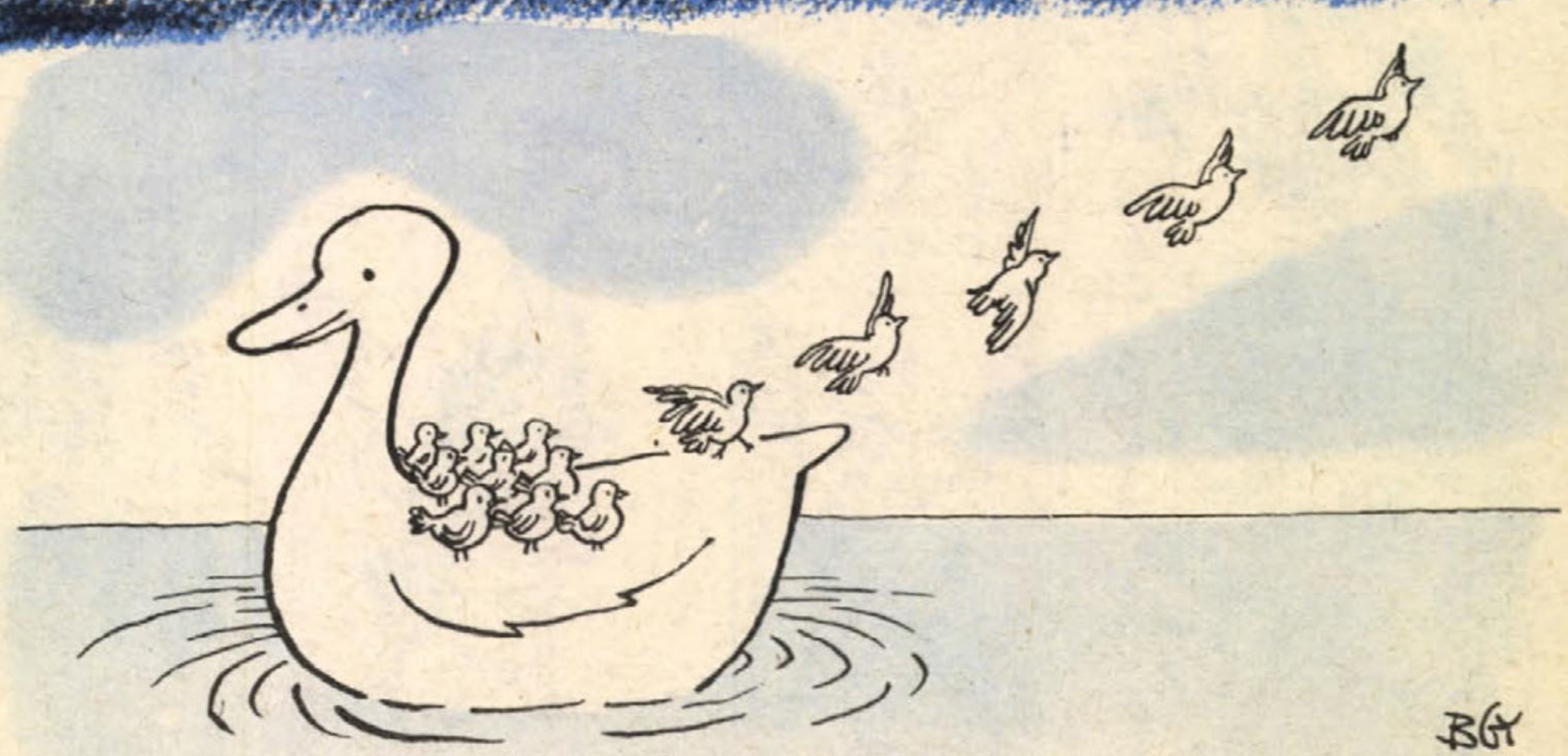

* VÁRNAI * SZÜR-SZABÓ * HEGEDÜS * BALÁZS-PIRI * DALLOS * SAJDIK * BRENNER *

IMPORT HUMOR

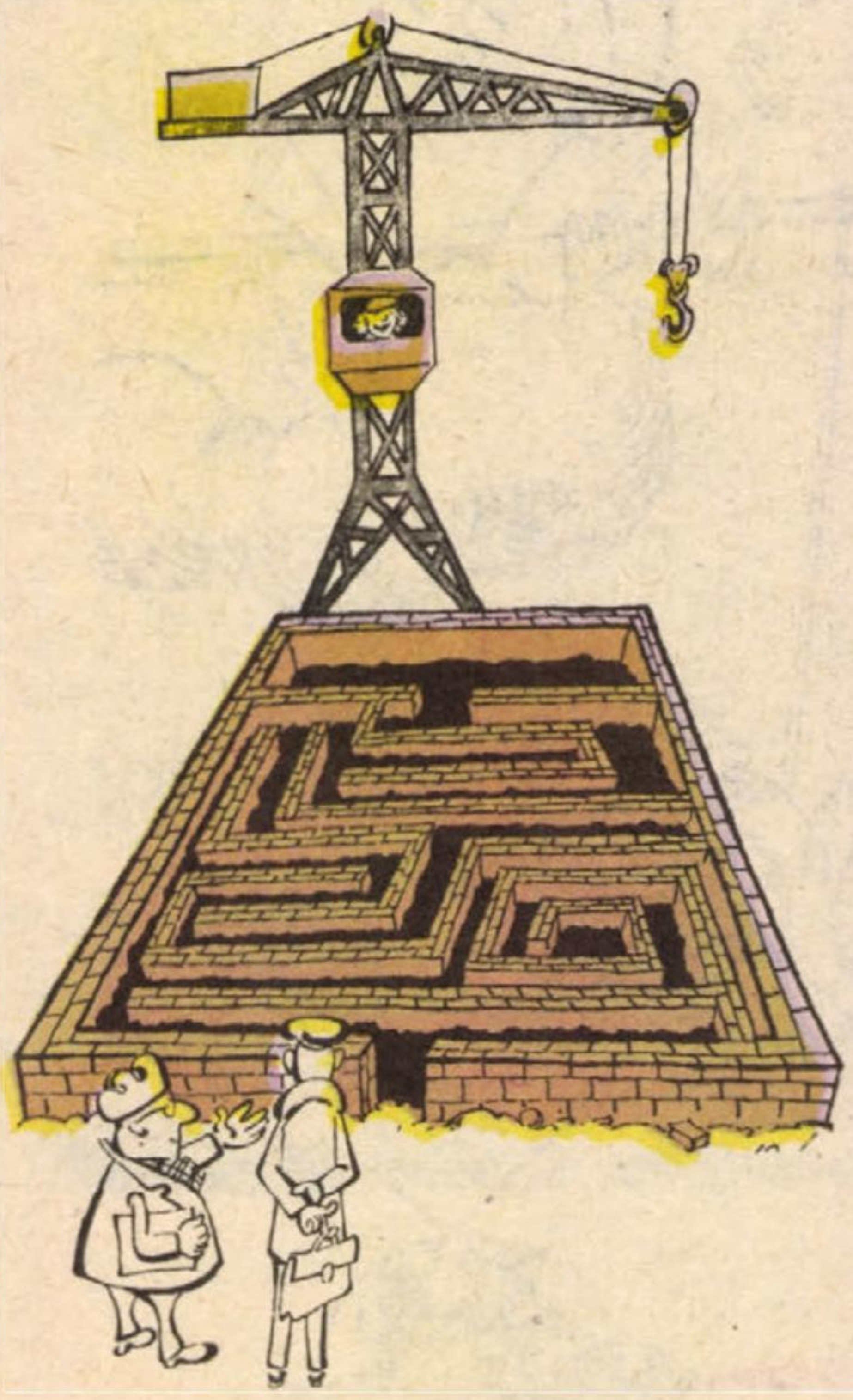

– Irodaházat építünk. Ez az alapja.

(„Krokodil", Moszkva)

ÚJ LAKÓTELEP

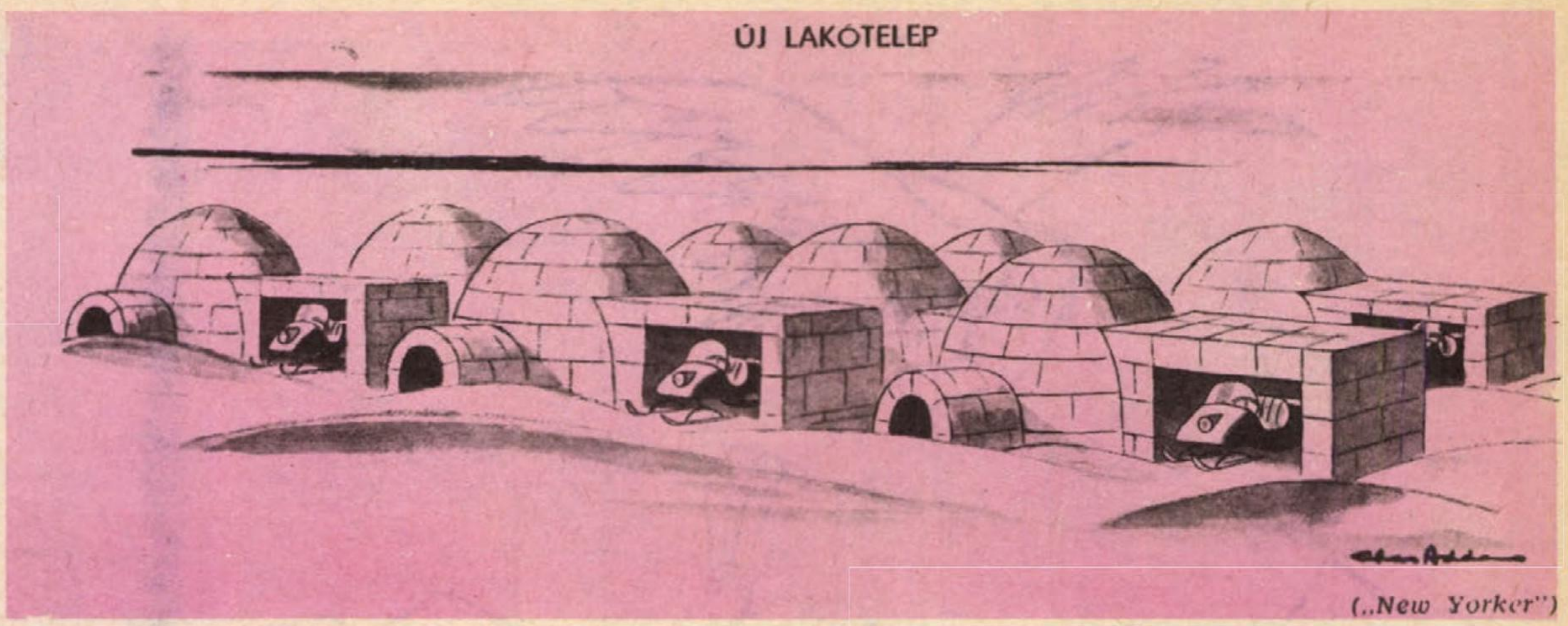

(„New Yorker")

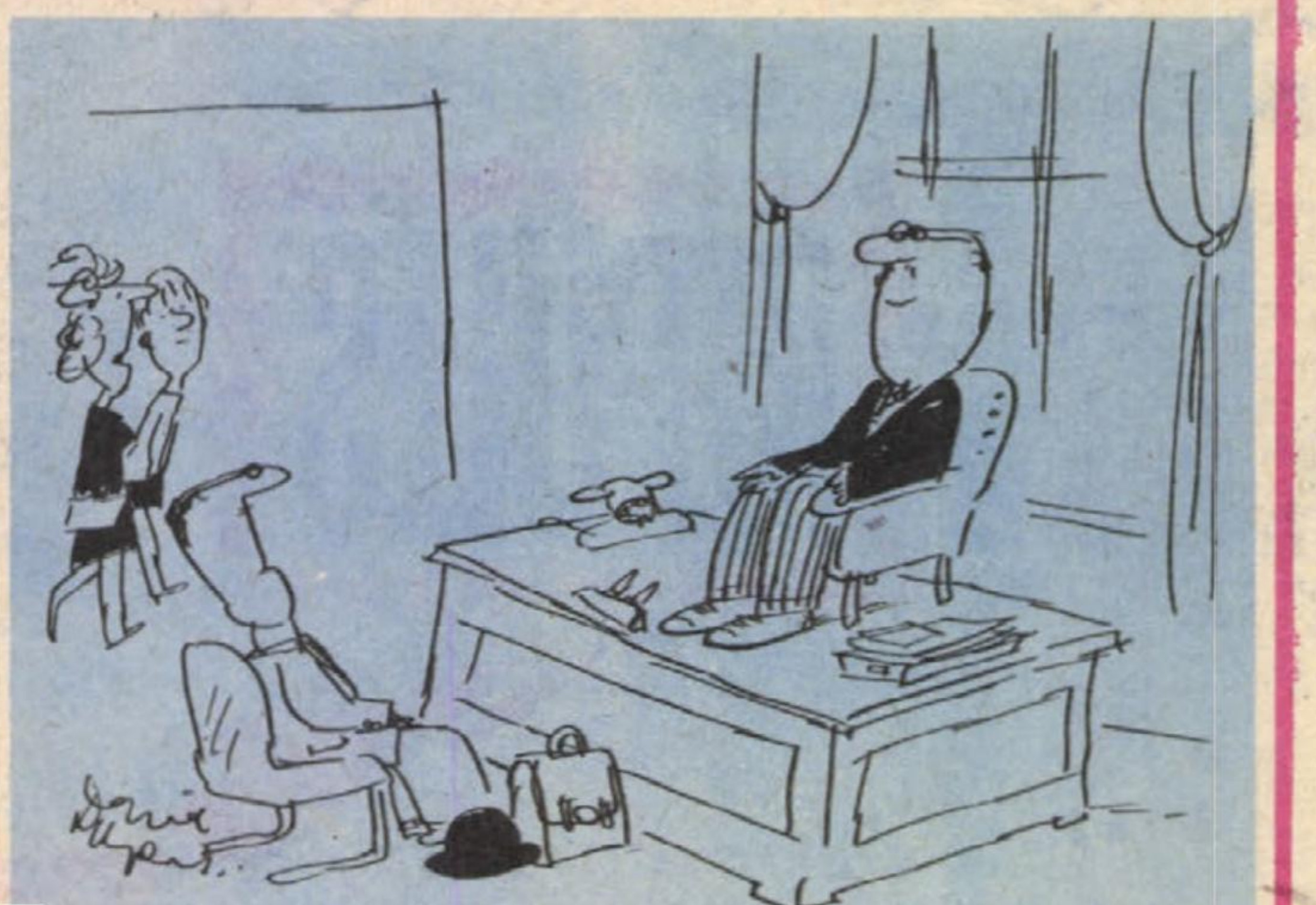

– A főnök borzasztó hiú az új cipőjére ...

(„Punch", London)

HORGÁSZÖRÖM

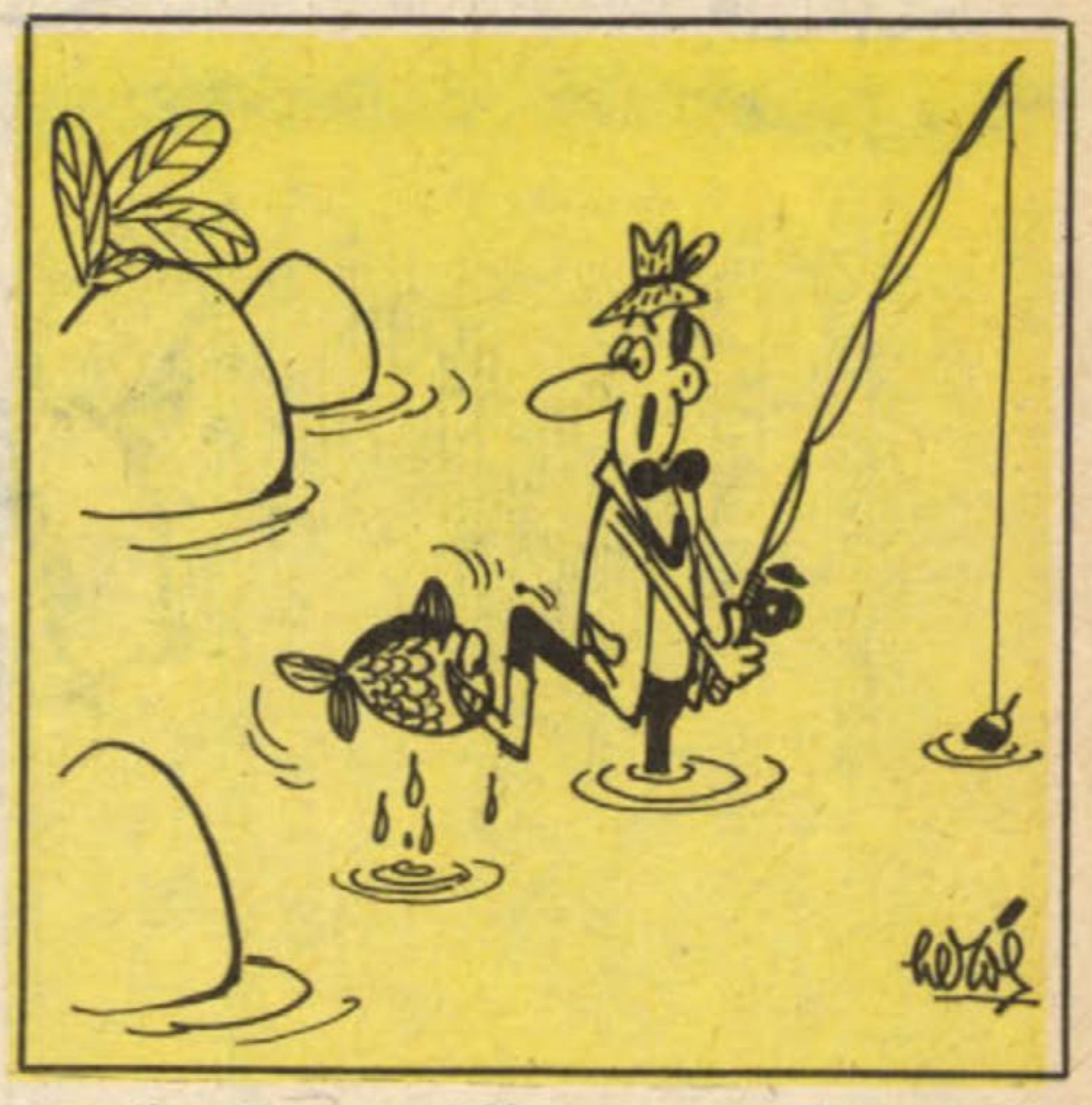

– És még mondják, hogy nem harapnak a halak!

(„Ici Paris")

HATÁSOS GYÓGYMÓDOK

Hogy mi mindennel gyógyították az embereket a történelem folyamán, erre vonatkozólag érdekes adatokat tudhatunk meg egy most megjelent nagy sikerű angol könyvből, amely a kuruzslás történetével foglalkozik. Néhány példa az ismertetett gyógymódokból:

Torokfájás: Nyers krumplit kell a fejbőrbe dörzsölni!

Hátfájás. Hetedik gyermek hetedik gyermeke taposson a hátadon!

Fülfájás. Barátod fújjon dohányfüstöt a füledbe!

Satöbbi.

Mulatságosak, nemde? A londoni „Daily Mirror" tudósítója — Mr. Roger Todd — viszont meglepő nyilatkozatot kapott a Brit Orvostársaság egyik meg nem nevezett vezetőjétől. Az illető kijelentette, hogy nem minden babonásnak látszó gyógymód elvetendő. Például vannak hátfájások, amelyek bizonyos erejű nyomásra gyógyulnak, függetlenül attól, hogy hányadik fiúnak hányadik fia sétál a hátunkon. Különben is a betegek általában meggyógyulnak attól, amiben hisznek.

Sajnos, ami használ az egyiknek, az árt a másiknak. Fülfájásunk el**múlik ugyan a fülünkbe fújt dohányfüsttől, de a dohányzás árt annak, aki fújja a füstöt.**

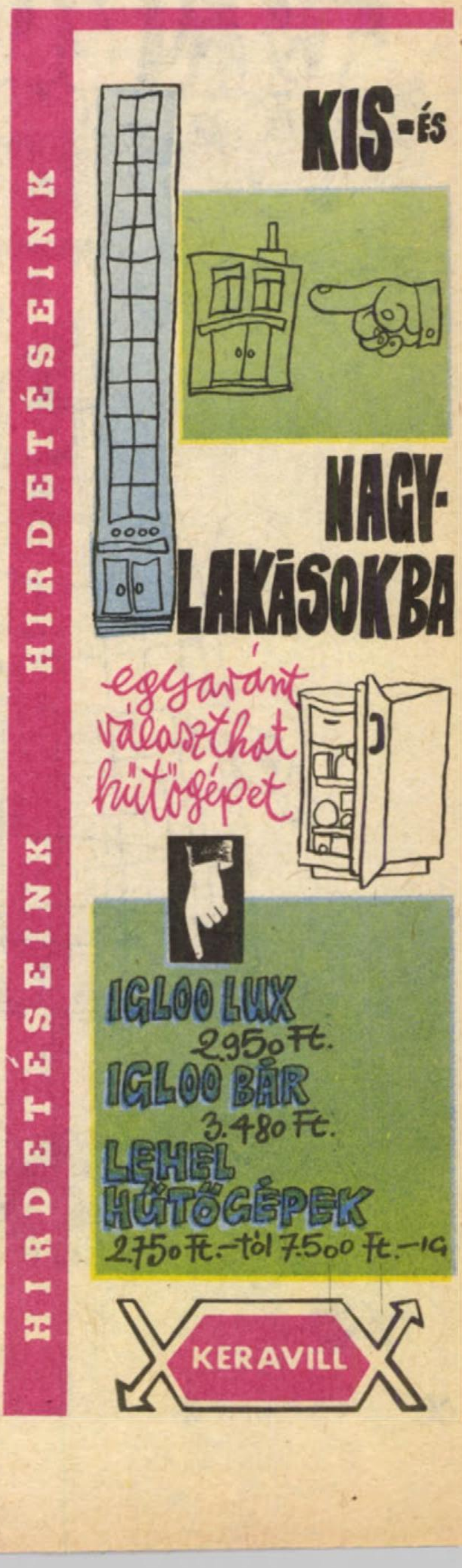

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

KIS- ÉS NAGY- LAKÁSOKBA

egyaránt választhat hűtőgépet

IGLOO LUX 2.950 Ft.

IGLOO BÁR 3.480 Ft.

LEHEL HŰTŐGÉPEK 2.750 Ft.-tól 7.500 Ft.-ig

KERAVILL

ABSZOLÚT OPTIMIZMUS

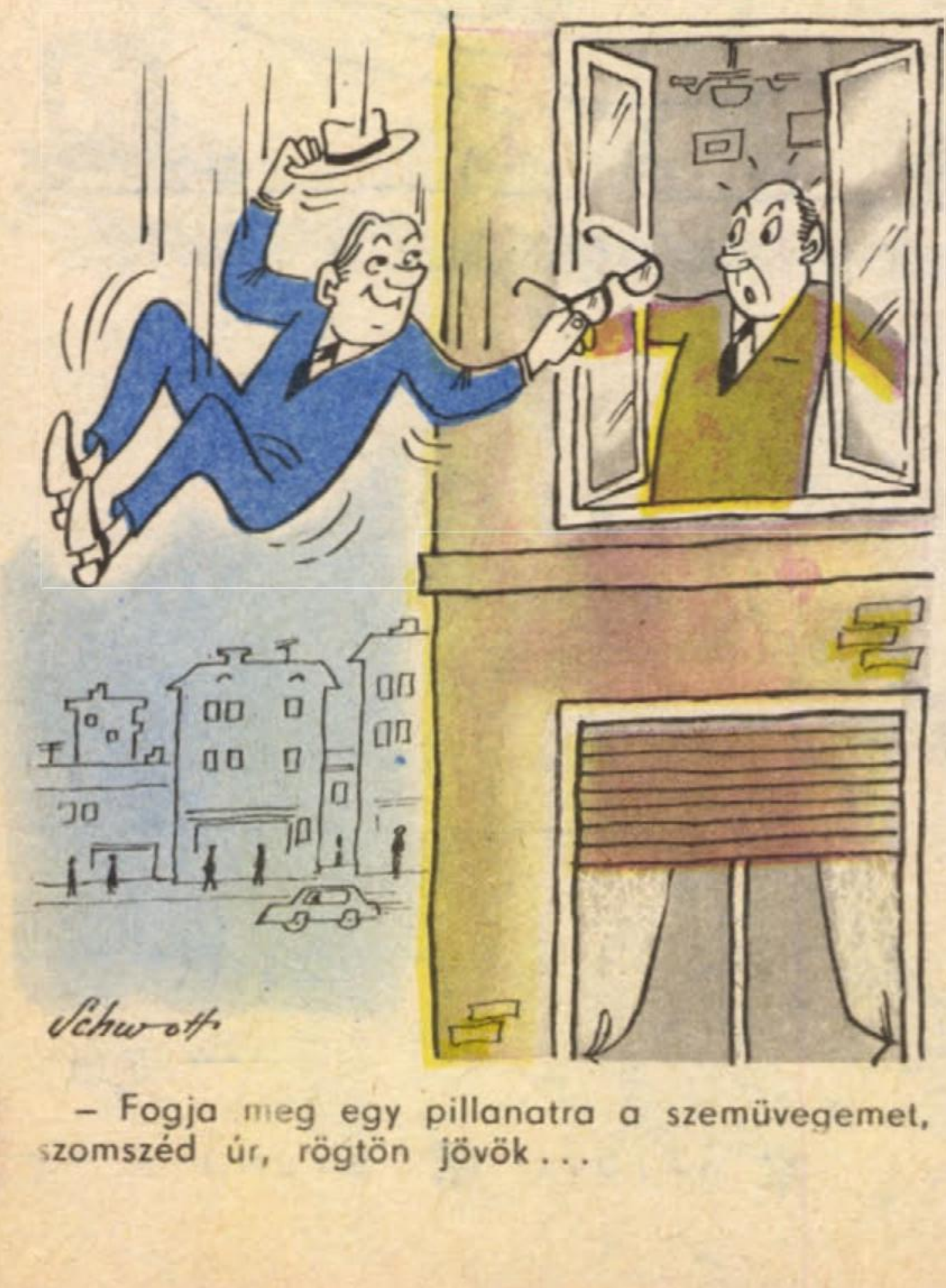

– Fogja meg egy pillanatra a szemüvegemet, szomszéd úr, rögtön jövök...

ÉBER VÁLLALATVEZETŐ

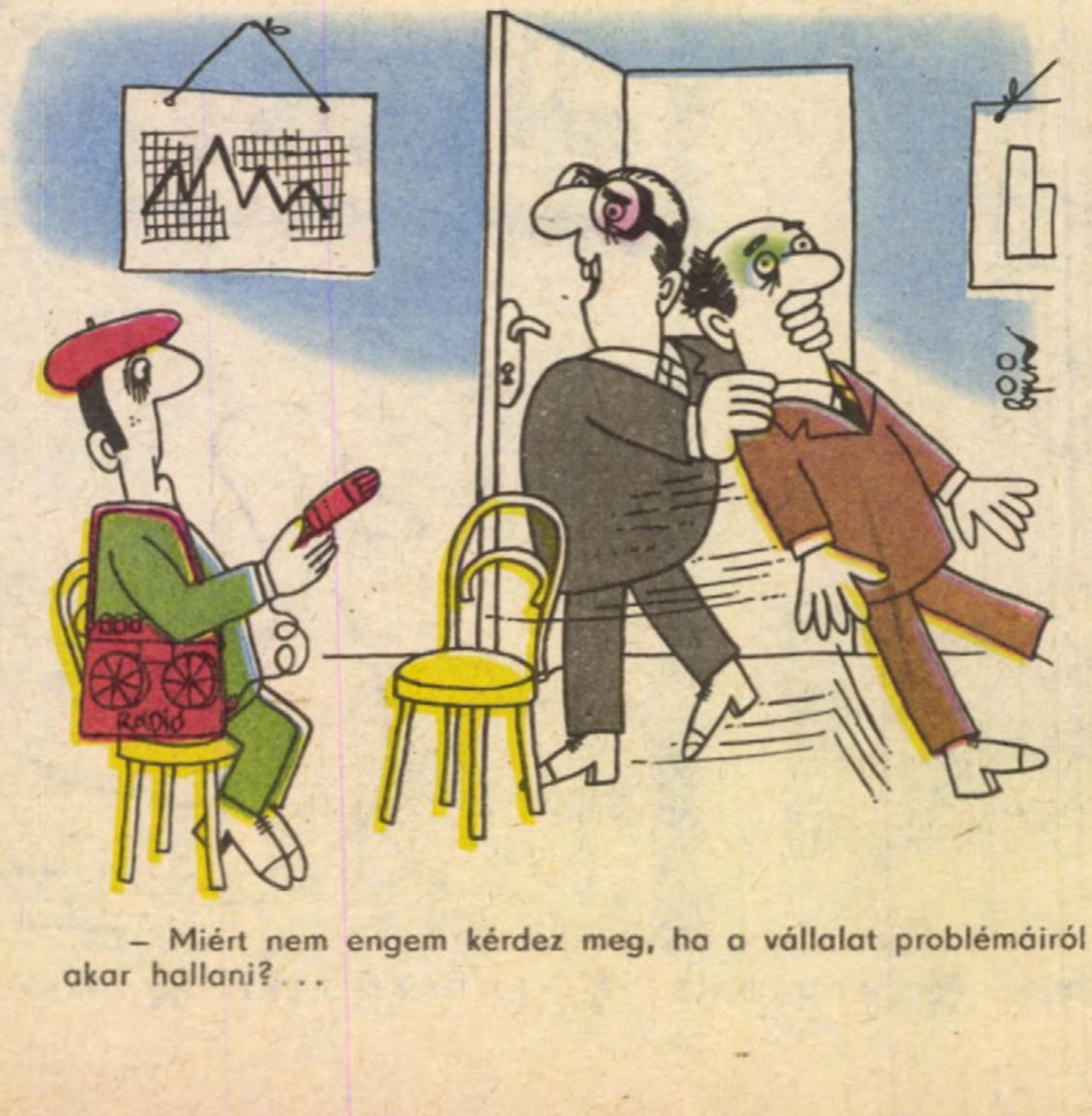

– Miért nem engem kérdez meg, ha a vállalat problémáiról akar hallani? ...

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

VEGYÜNK INKÁBB KONYHAKÉSZ CSIRKÉT!

JÓ A TORKA...
HAHÓ
...MERT
NEGRO
GYÓGYCUKORKÁVAL TARTJA RENDBEN!
A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

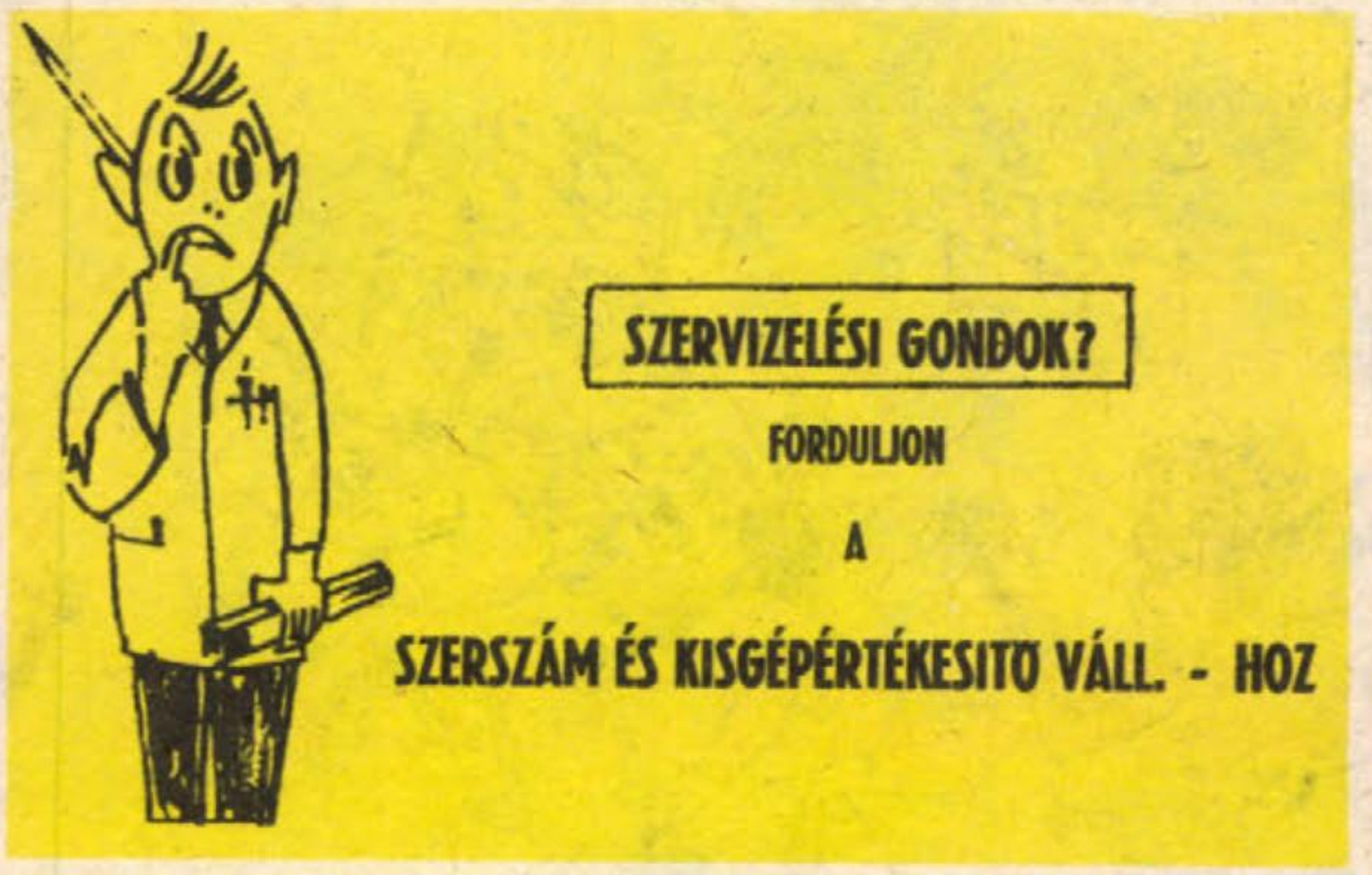

SZERVIZELÉSI GONDOK?

FORDULJON

A

SZERSZÁM ÉS KISGÉPÉRTÉKESITŐ VÁLL. - HOZ

Nem értjük tisztán a problémát . . .

(A Szerszám- és Kisgépértékesitő Vállalat BNV-meghívóját beküldte Bokor Imre, mezőtúri olvasónk.)

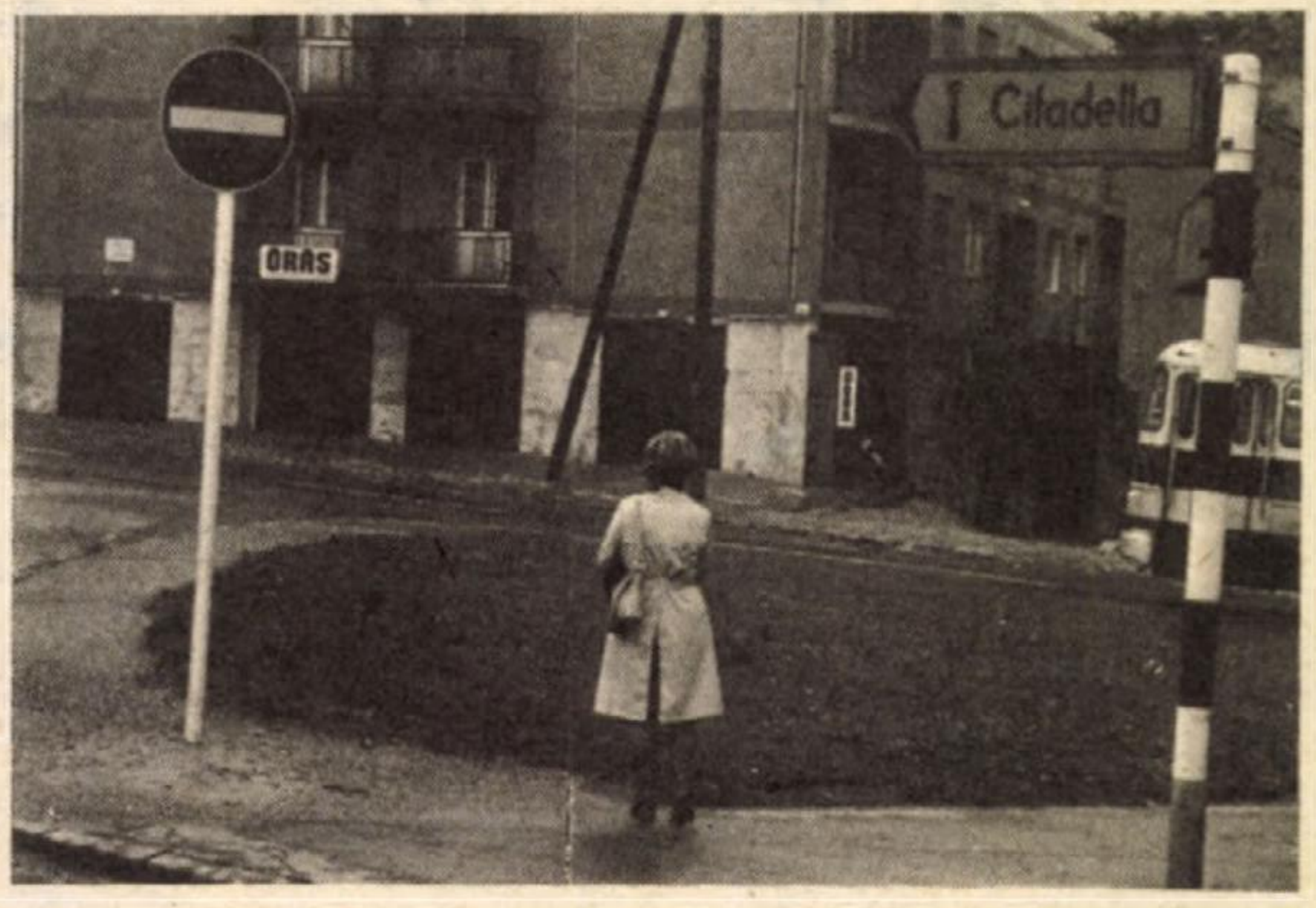

Vizsgakérdes autósoknak: lehet a Citadellához menni, vagy nem lehet a Citadellához menni?

(Az Alkotás utcában fotózta Szabó Ferenc)

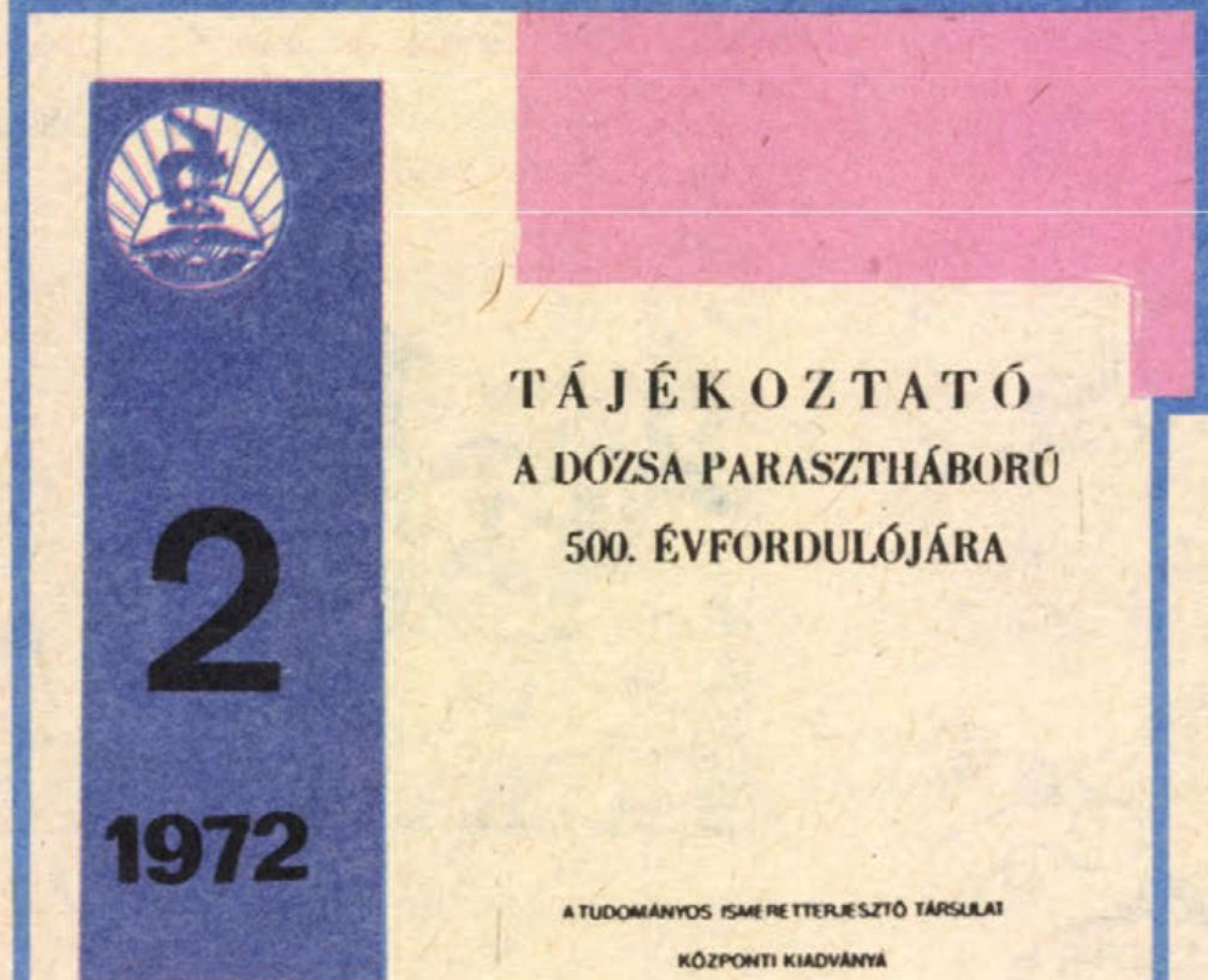

2

1972

TÁJÉKOZTATÓ

A DÓZSA PARASZTHÁBORÚ

500. ÉVFORDULÓJÁRA

A TUDOMÁNYOS ISMERETTERJESZTŐ TÁRSULAT

KÖZPONTI KIADVÁNYA

Minthogy a parasztháború 1514-ben volt, ez a tájékoztató egy kicsit elhamarkodottnak tűnik. Vagy talán Dózsa születésének 500. évfordulójára gondoltak?

(Beküldte Szendy Vilmos)

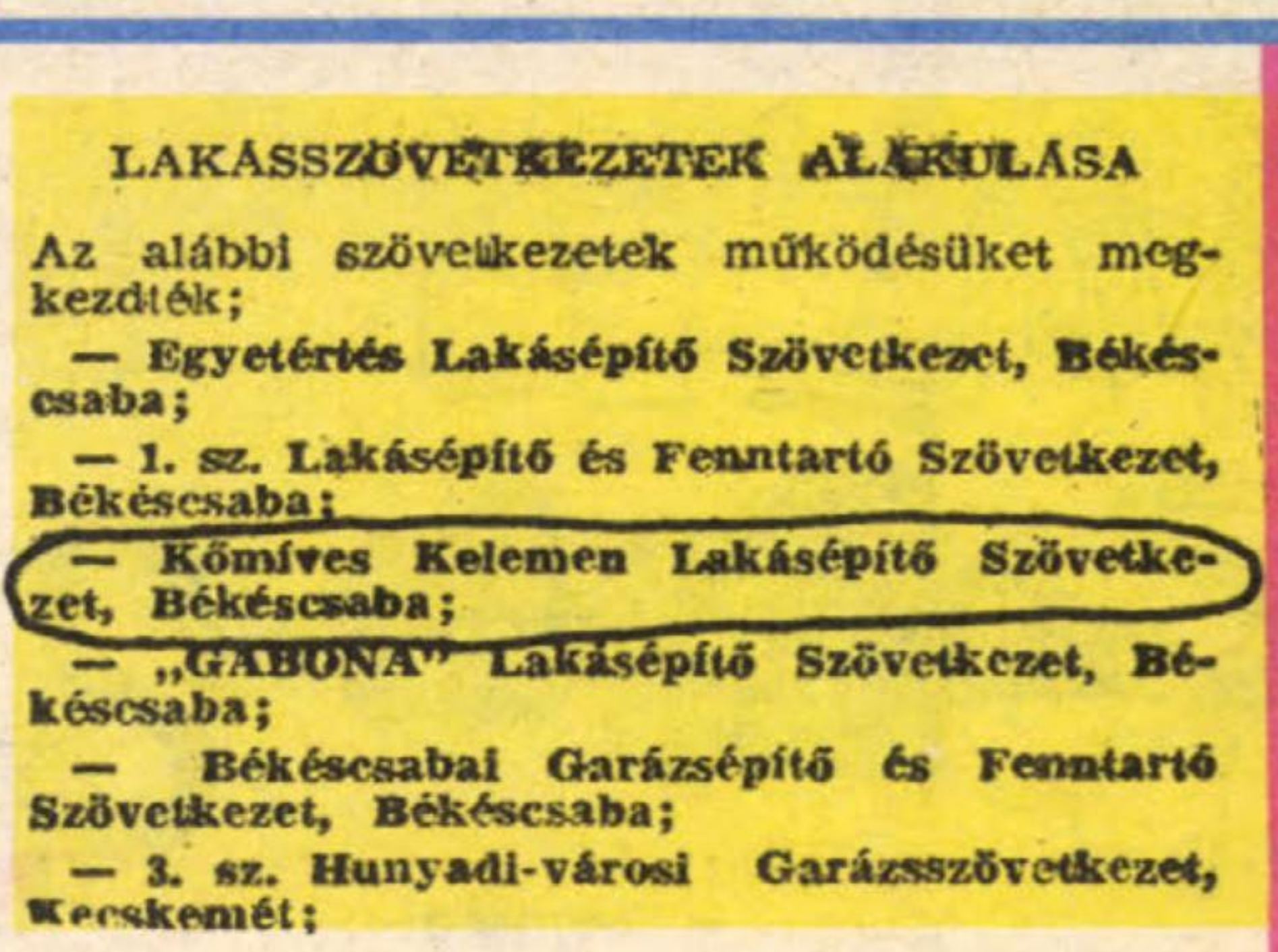

LAKÁSSZÖVETKEZETEK ALAKULÁSA

Az alábbi szövetkezetek működésüket megkezdték;

— Egyetértés Lakásépítő Szövetkezet, Békéscsaba;

— 1. sz. Lakásépítő és Fenntartó Szövetkezet, Békéscsaba;

— Kőmíves Kelemen Lakásépítő Szövetkezet, Békéscsaba;

— „GABONA" Lakásépítő Szövetkezet, Békéscsaba;

— Békéscsabai Garázsépítő és Fenntartó Szövetkezet, Békéscsaba;

— 3. sz. Hunyadi-városi Garázsszövetkezet, Kecskemét;

Amit raknak estig, leomlik reggelre?

(A Figyelőben figyelte meg Gőz József)

HAZAI GYUFA KRIMI

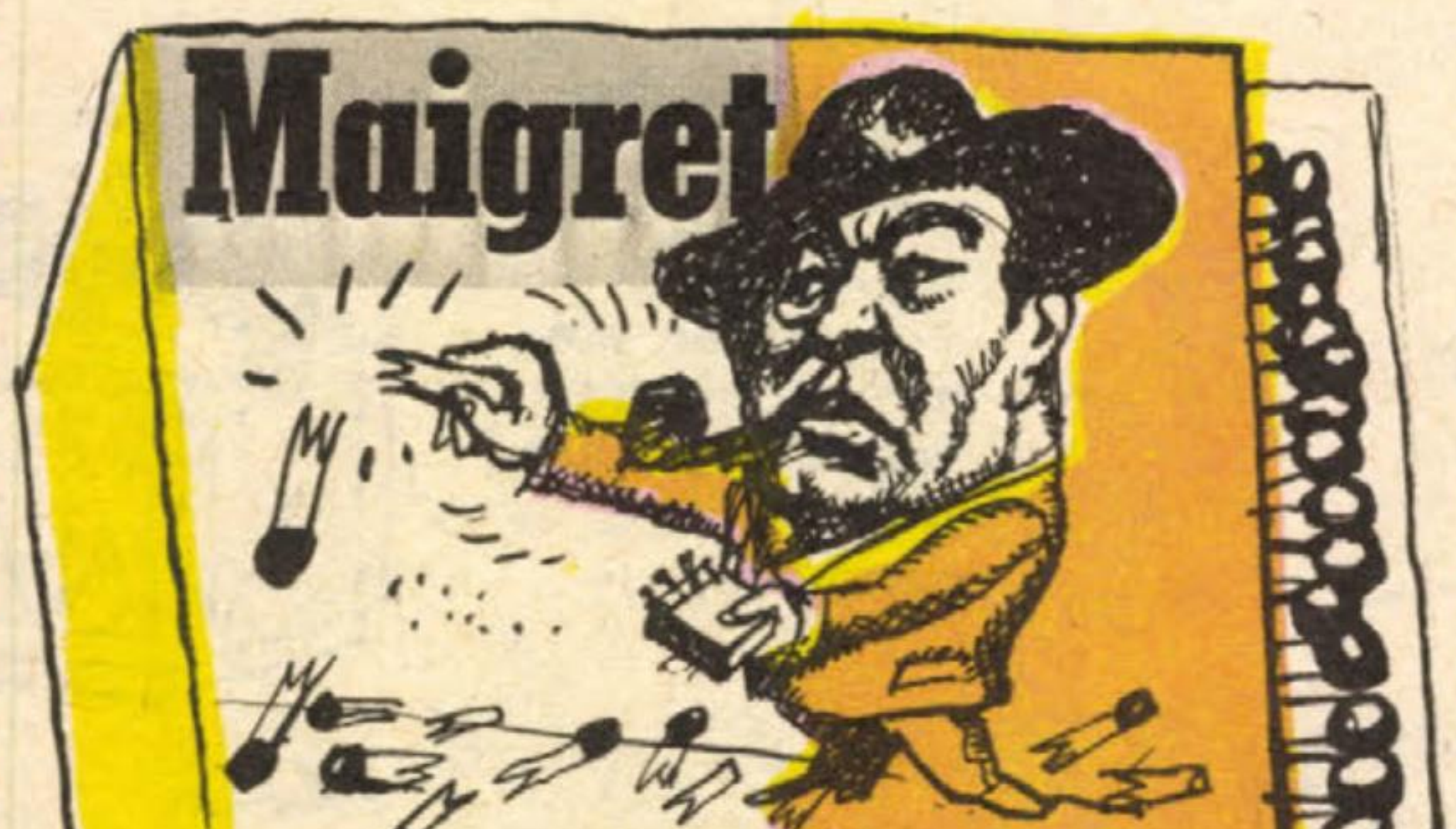

AZ ELSŐ CSALÓDÁS

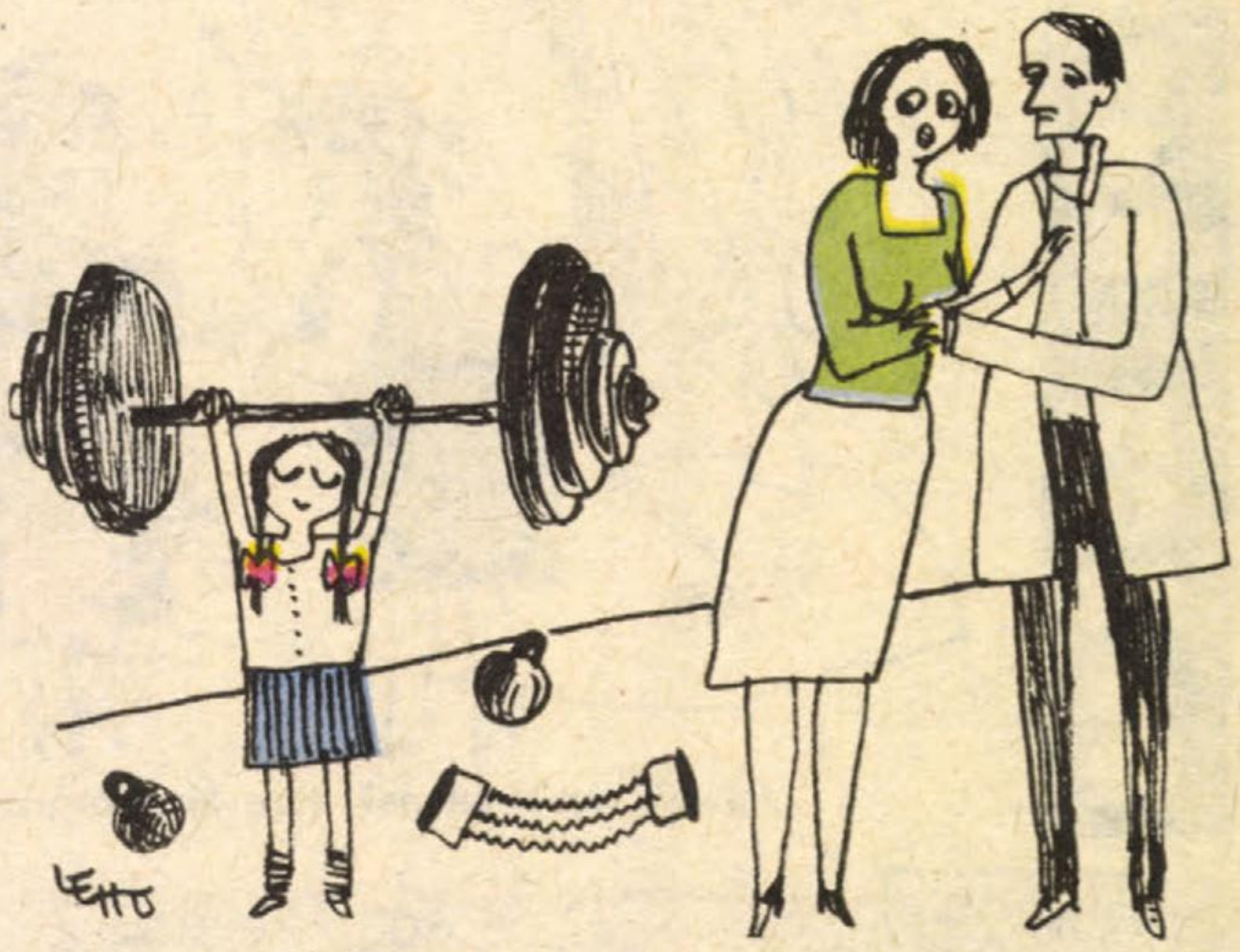

– Szivecském, hogy lesz ebből a gyerekből pszichológus?!

KÖNYVTÁRBAN

– Külön asztalt állítottunk be a gyorsolvasóknak . . .

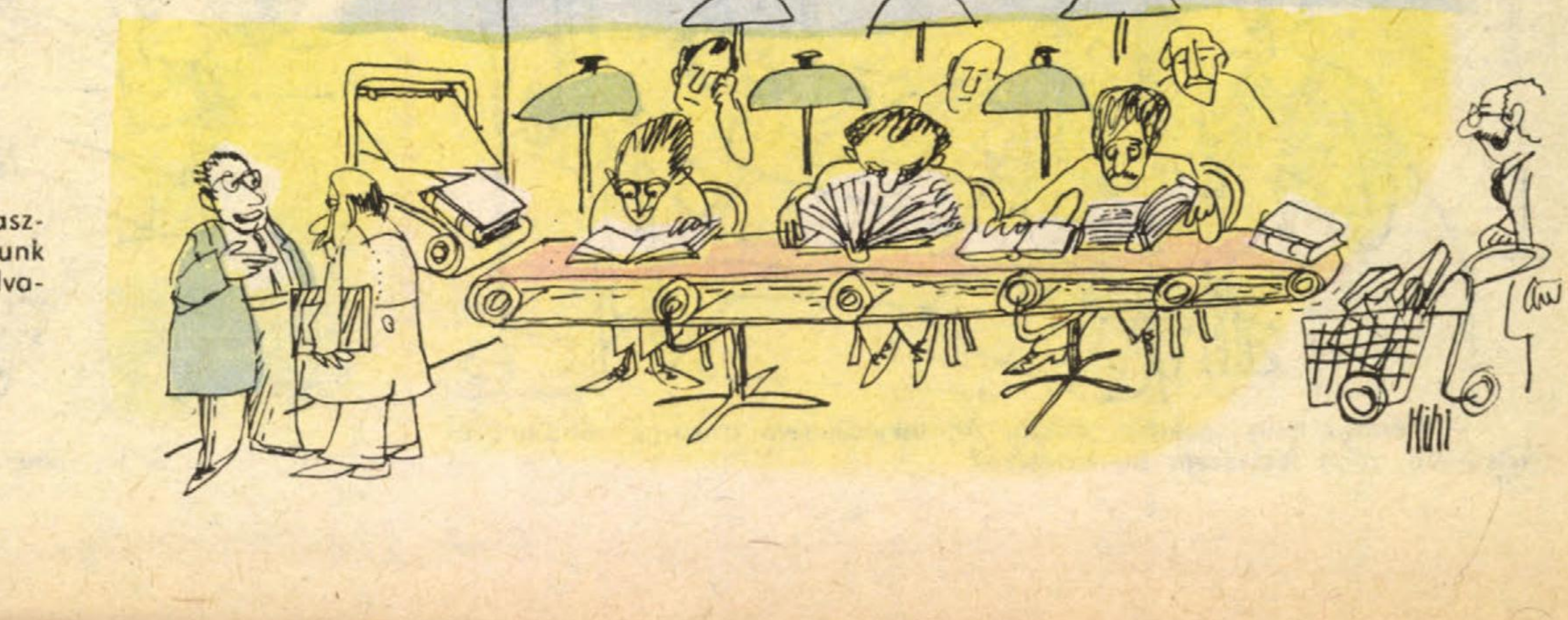

JÓ LÉGKÖR – JOBB MUNKA

LATOGASSUK BETEG MUNKATÁRSAINKAT

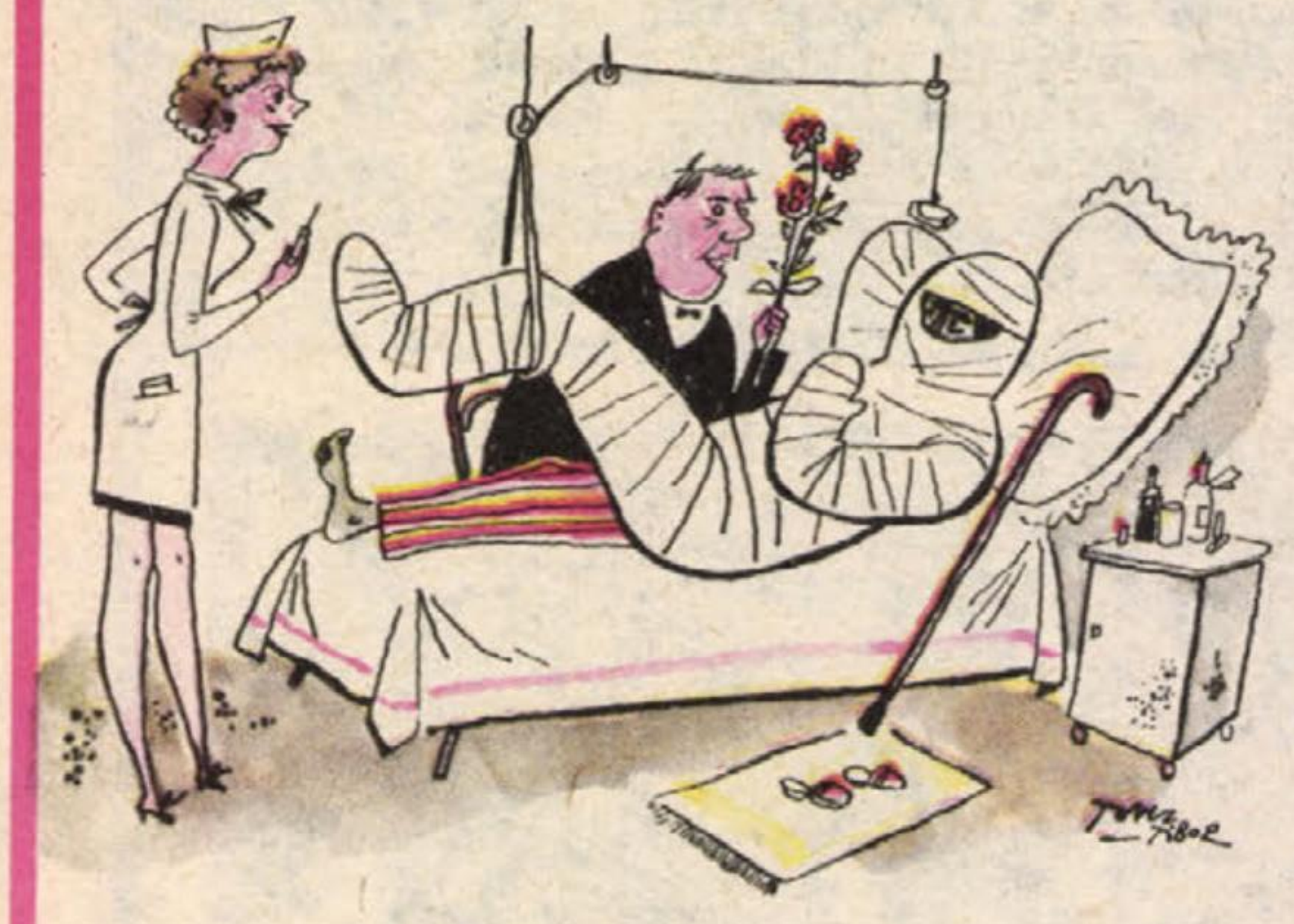

– Különben jól vagy?

A TITKÁRNŐ IS EMBER

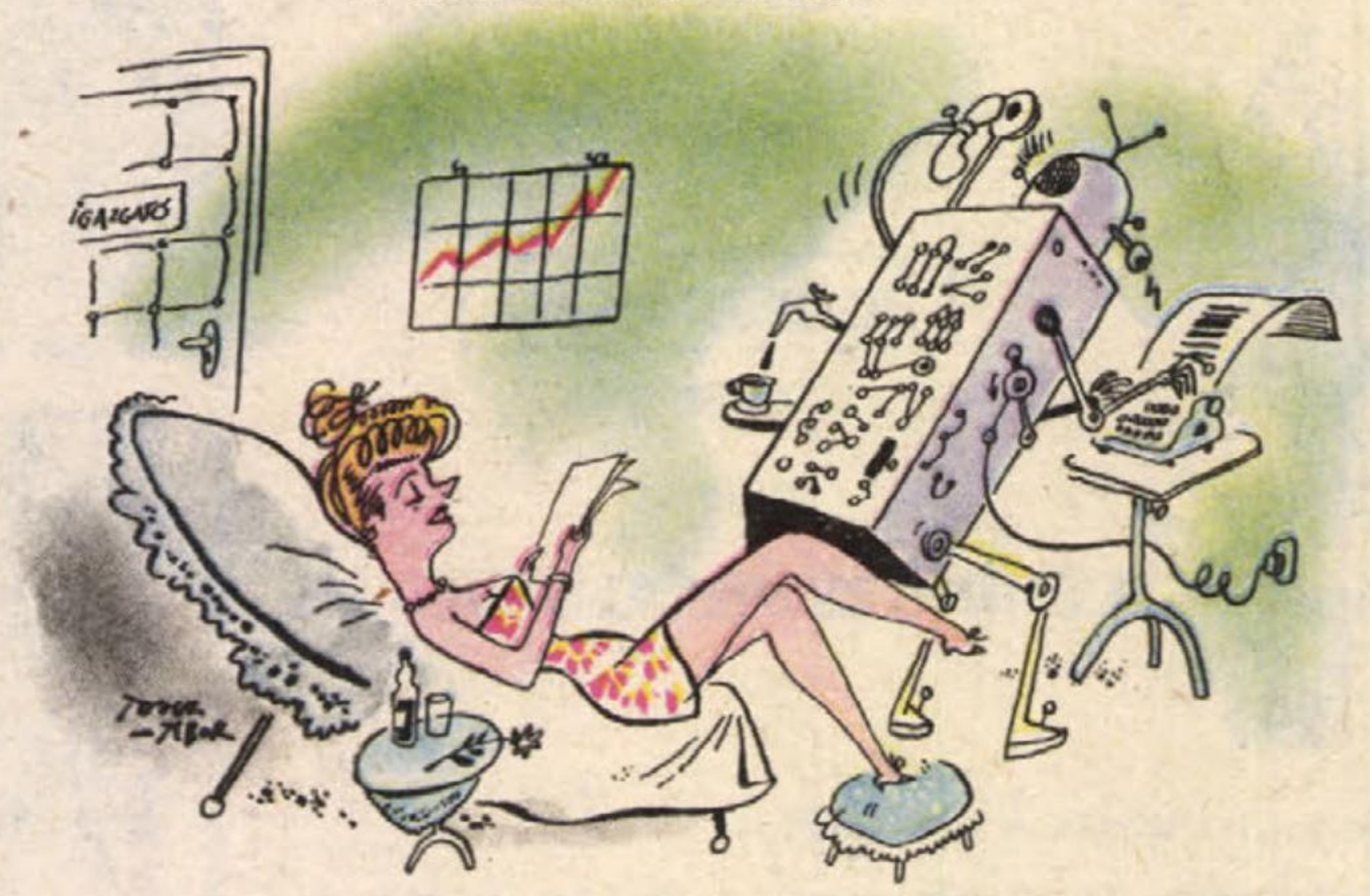

DIVATBEMUTATÓ

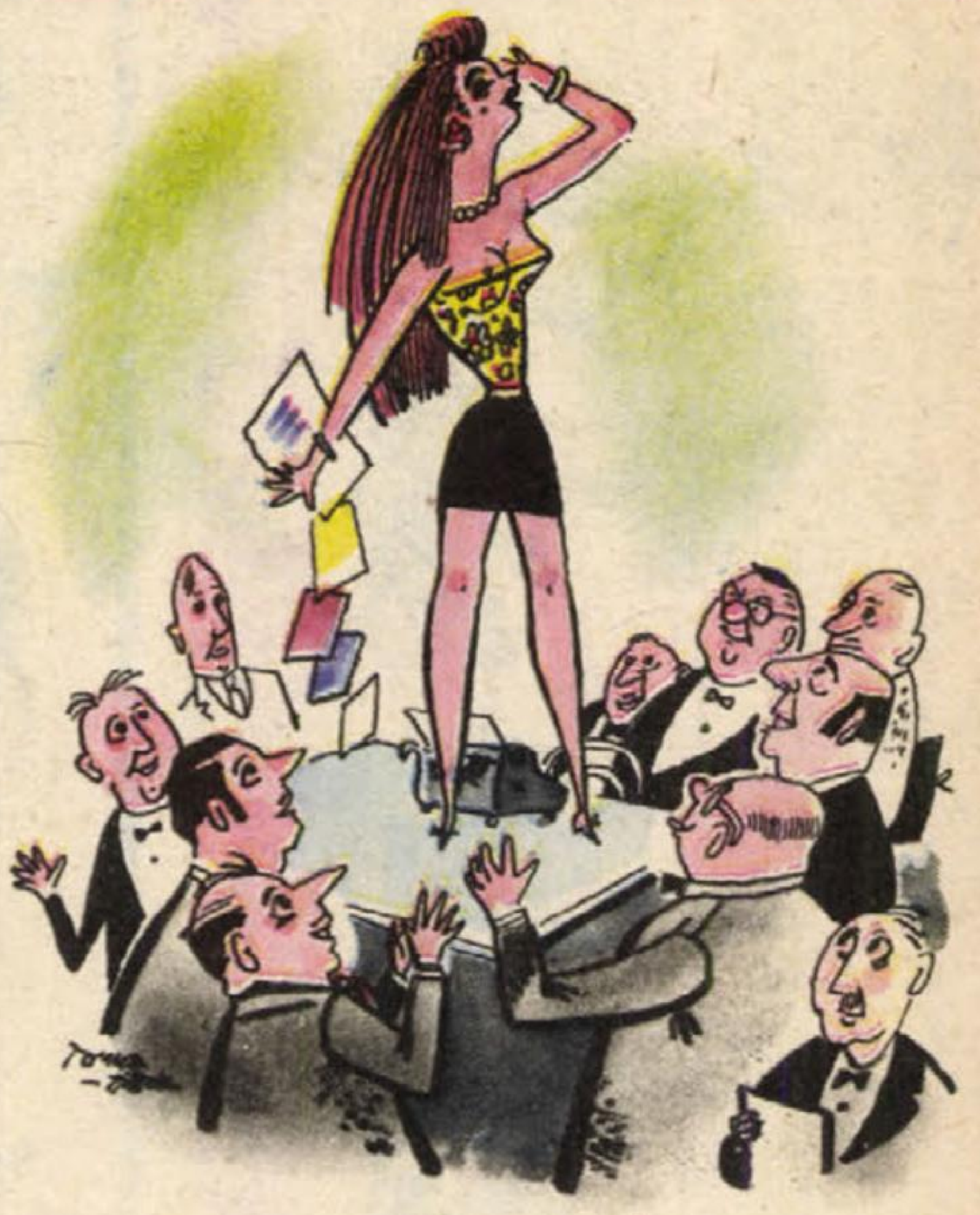

Modern munkaruhát a beosztottaknak!

KIVÁLÓ KONSTRUKCIÓ

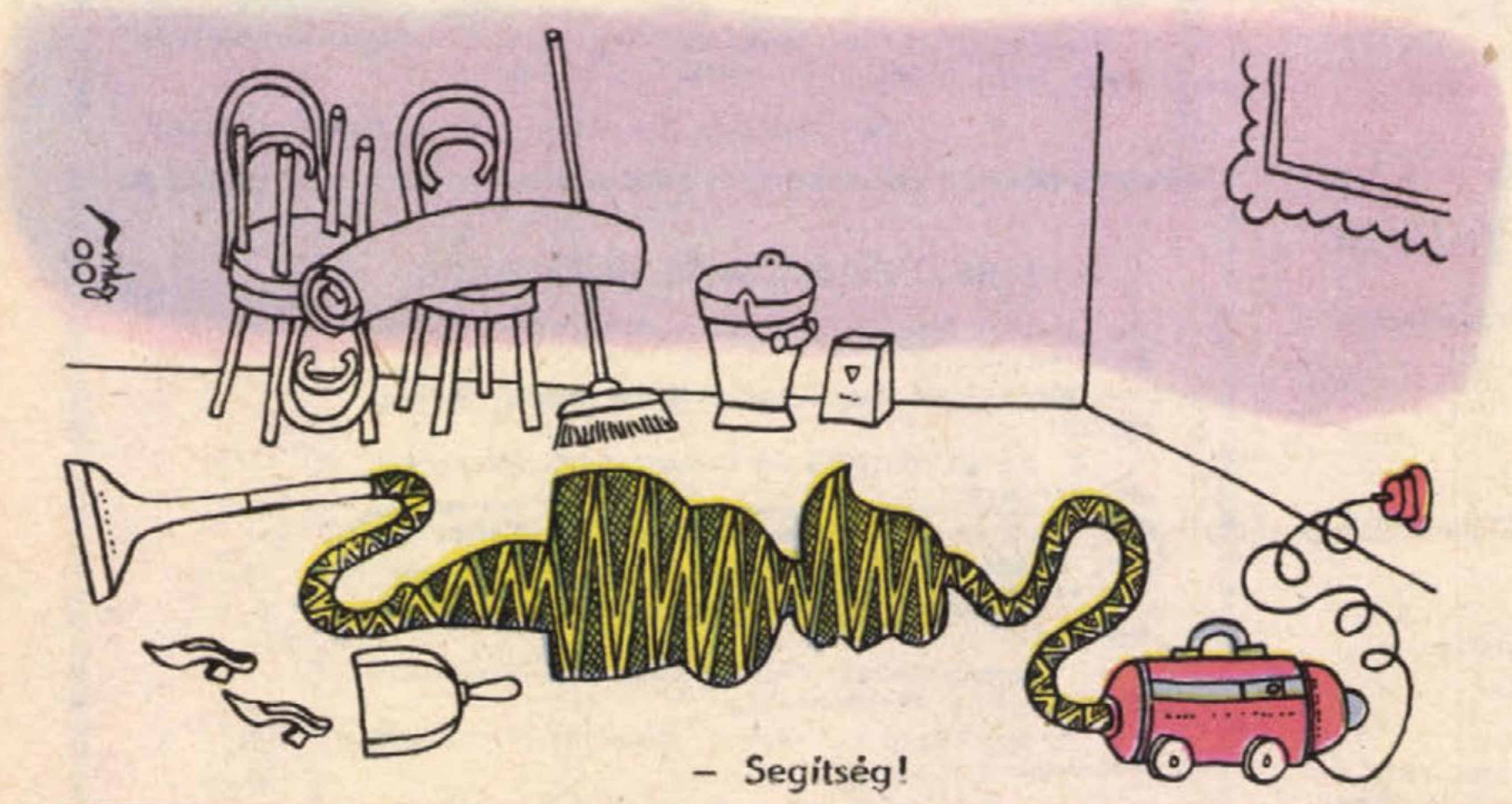

– Segítség!

ÖSI ATOK

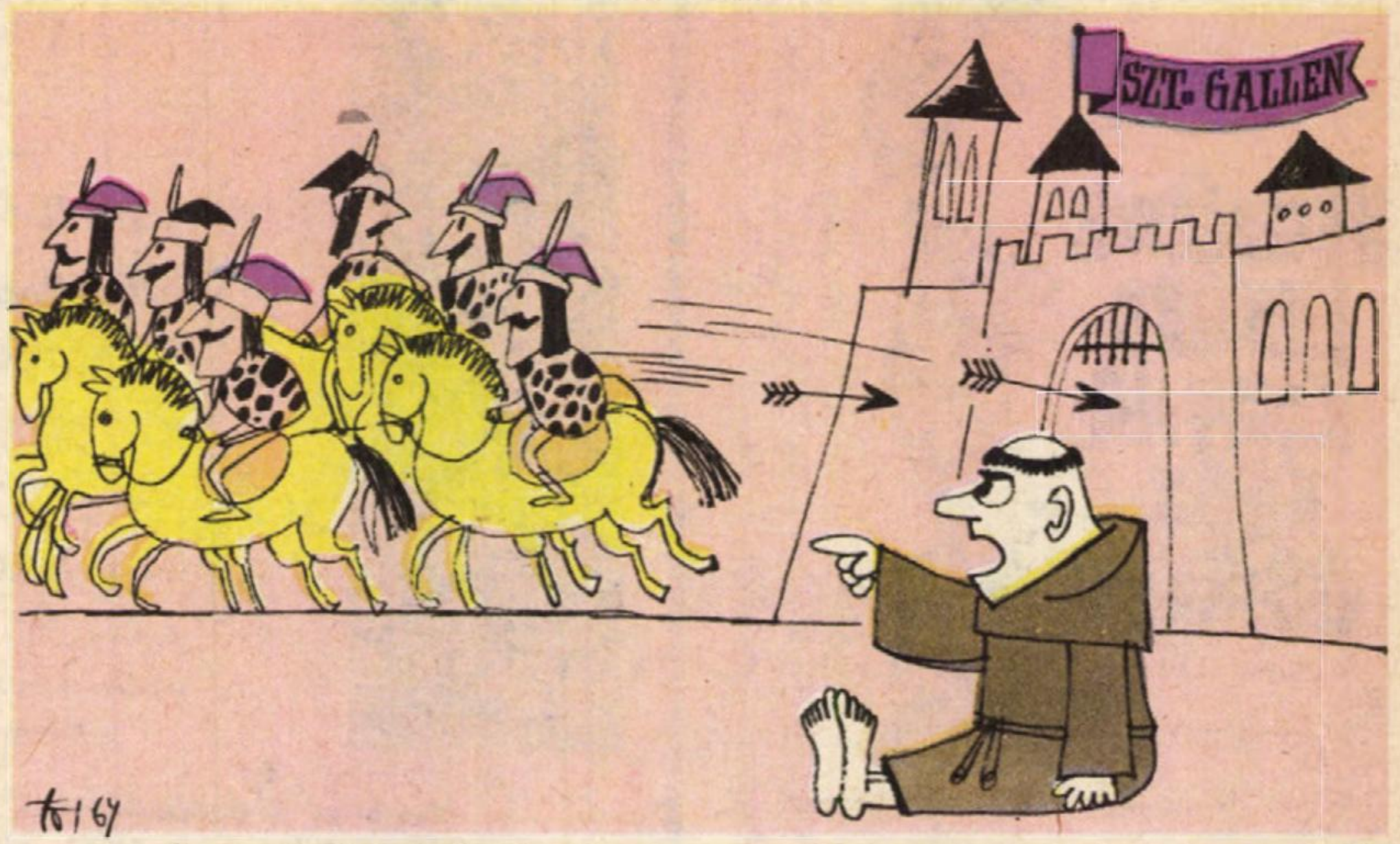

– És ne tudjatok berúgni soha egy tizenegyest a válogatott mérkőzéseken!

BIRÓSÁGON

– Tanú, maga látta, hogy összeverekedtek. Miért nem sietett a panaszos segítségére?

– Akkor még nem tudhattam, hogy kettőjük közül ki lesz a panaszos...

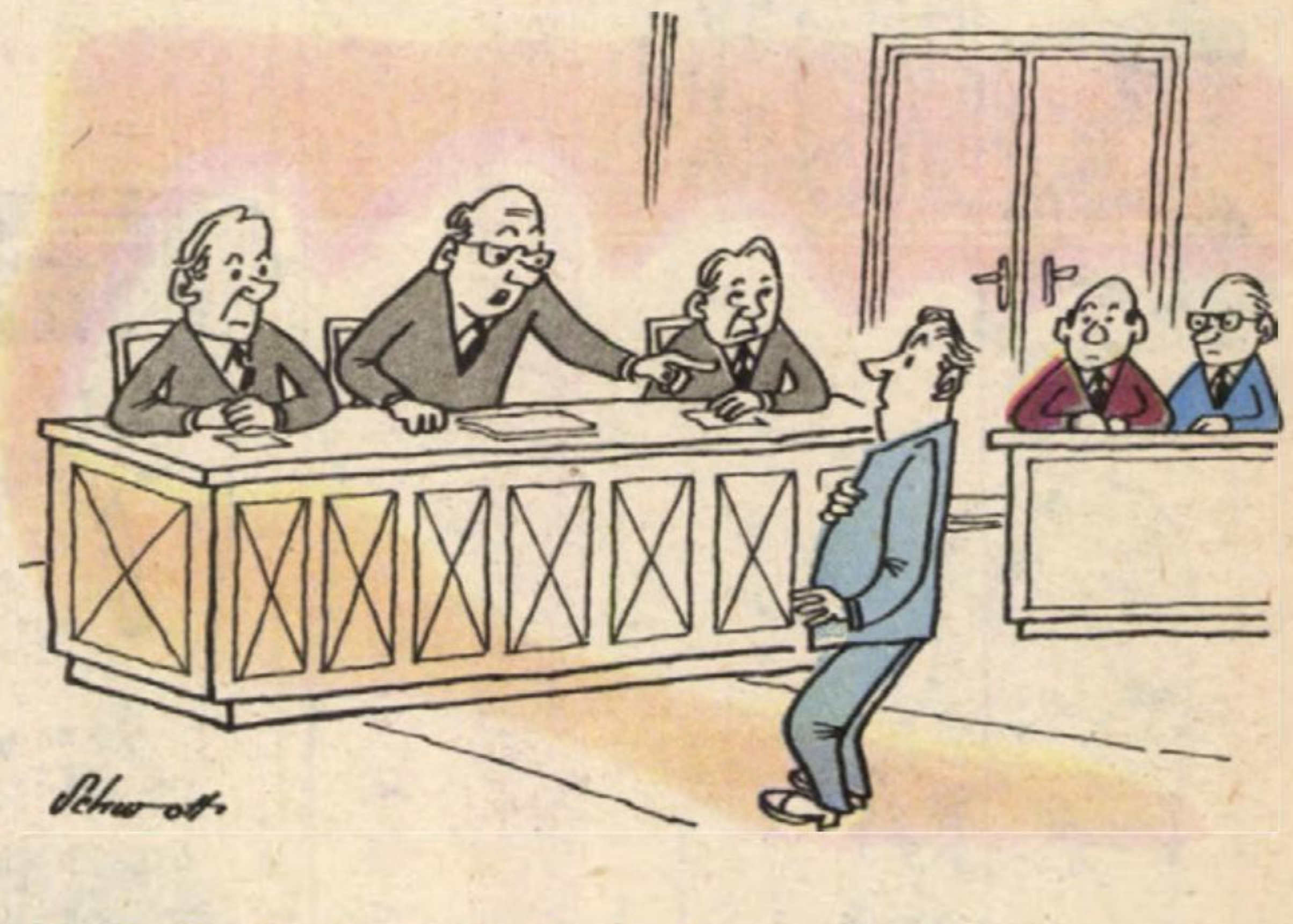

NŐI FOCI

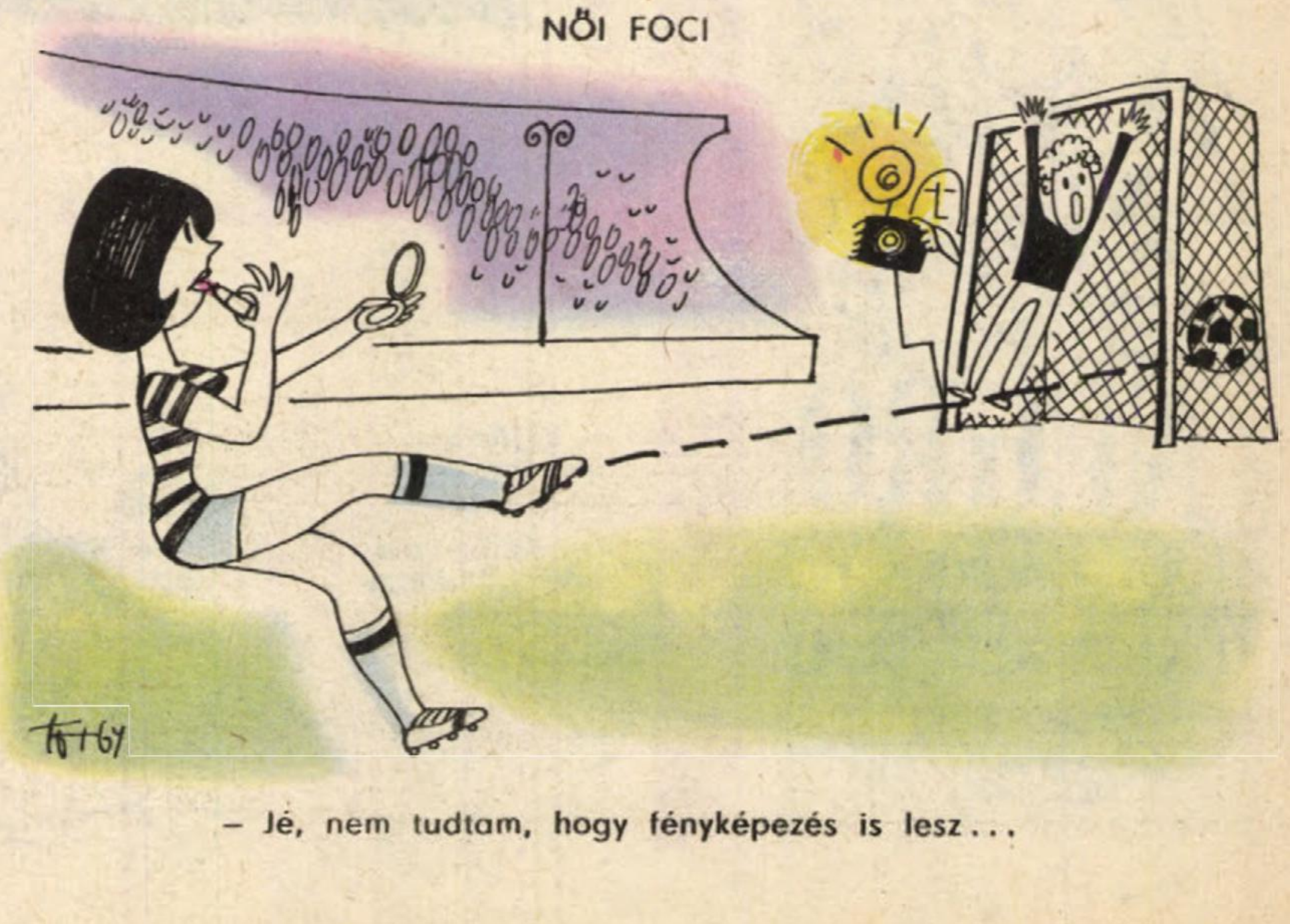

– Jé, nem tudtam, hogy fényképezés is lesz...

FEKETE HUMOR

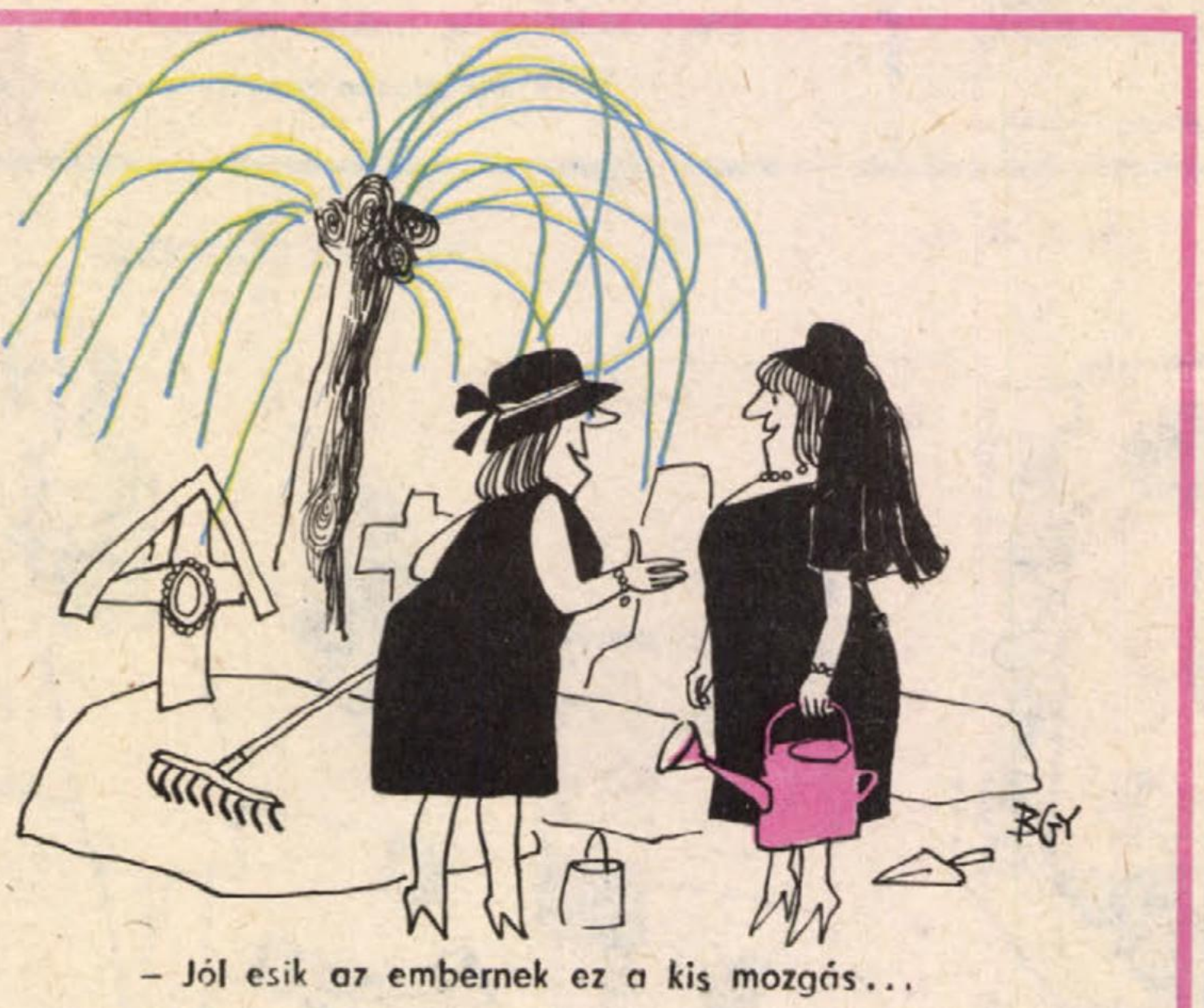

– Jól esik az embernek ez a kis mozgás...

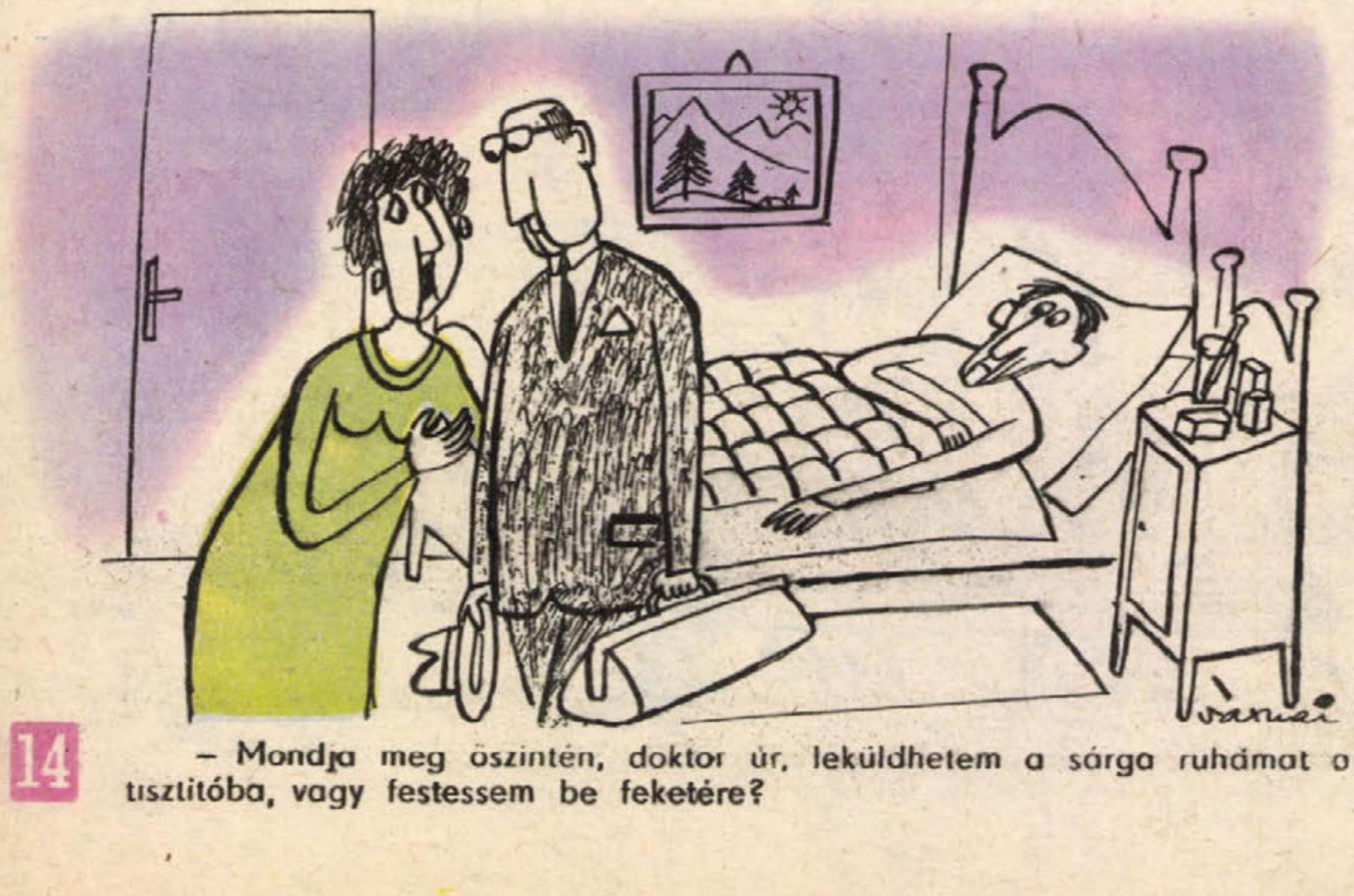

– Mondja meg őszintén, doktor úr, leküldhetem a sárga ruhámat a tisztítóba, vagy festessem be feketére?

NŐI DIVAT

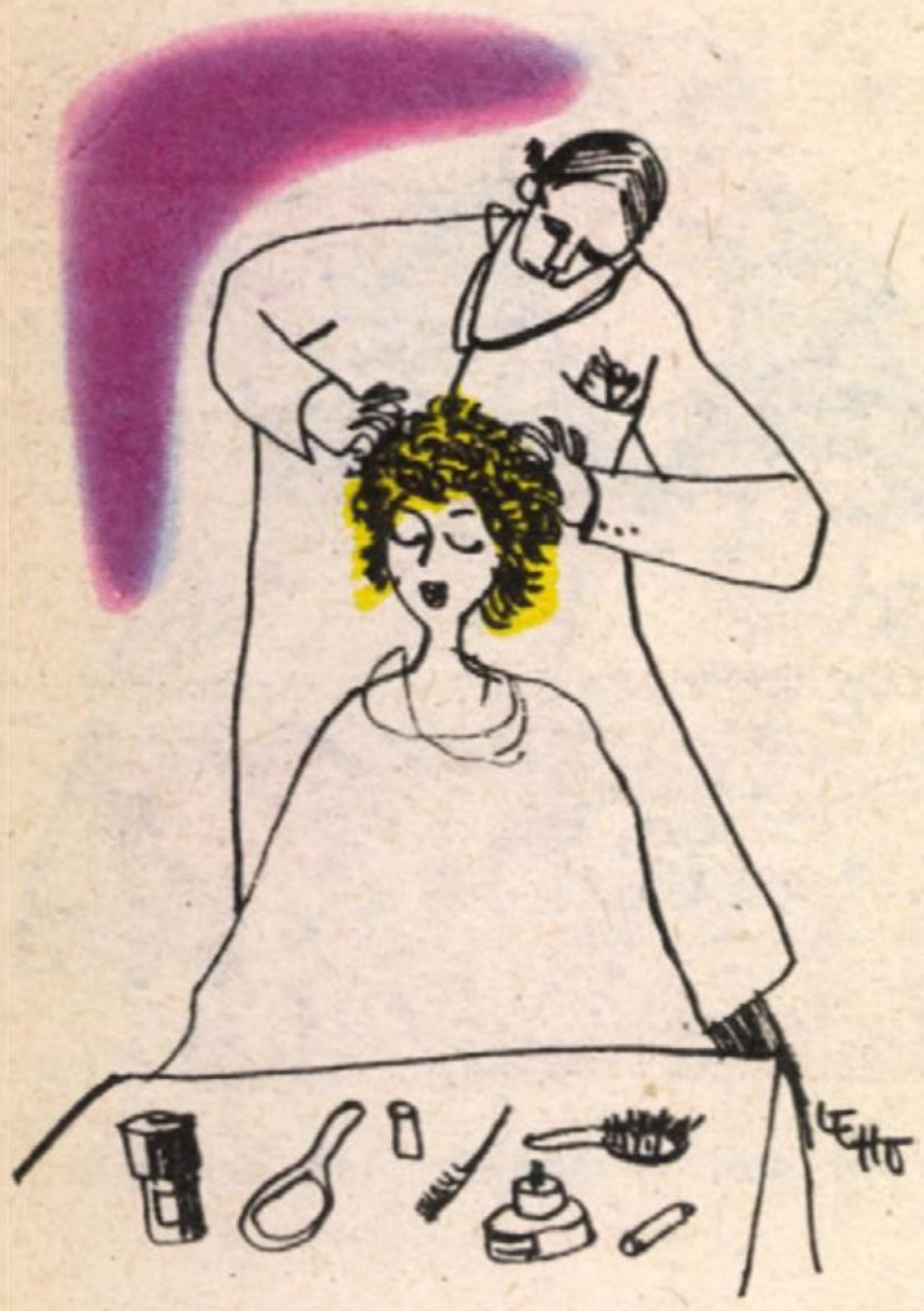

– Csak egy borzolás lesz, Lajos kám!

RÉBUSZ

229. rejtvényünk megfejtése:

PIROSZ

Színész

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Kígyósi László, Bp. XI., Boglárka u. 28.

Rózsahegyi Melinda, Bp. III., Kiscelli u. 66.

Wiszt Irén, Dunaharaszti, Kossuth L. u. 25.

231. REJTVÉNYÜNK

ÉÖ / Ő

Y / V

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb június 5-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-22 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

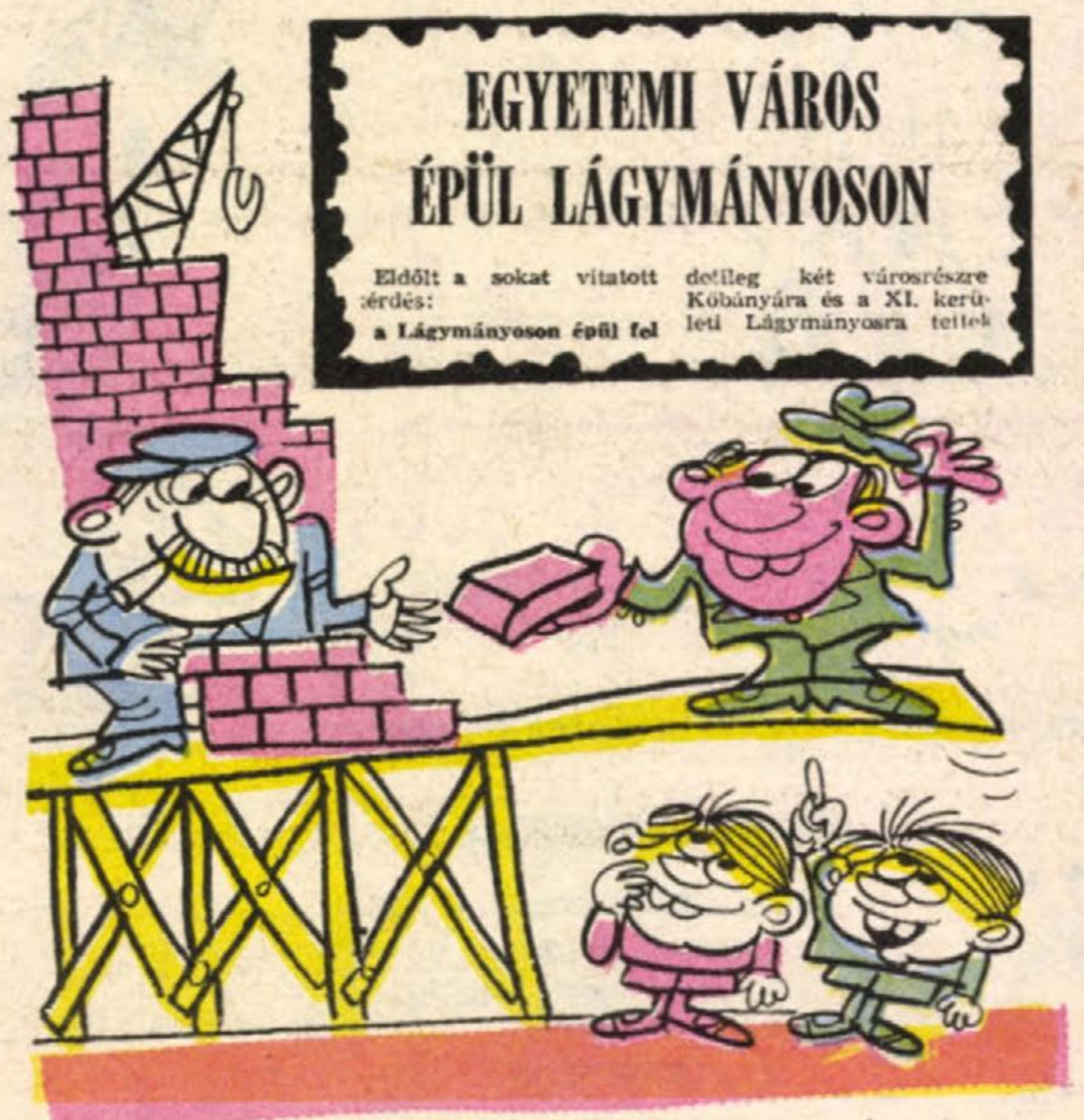

EGYETEMI VÁROS ÉPÜL LÁGYMÁNYOSON
Eldőlt a sokat vitatott kérdés: a Lágymányoson épül fel
detileg két városrészre Kőbányára és a XI. kerületi Lágymányosra tették

– A faterom már most építi a kapcsolatait a felvételimhez.

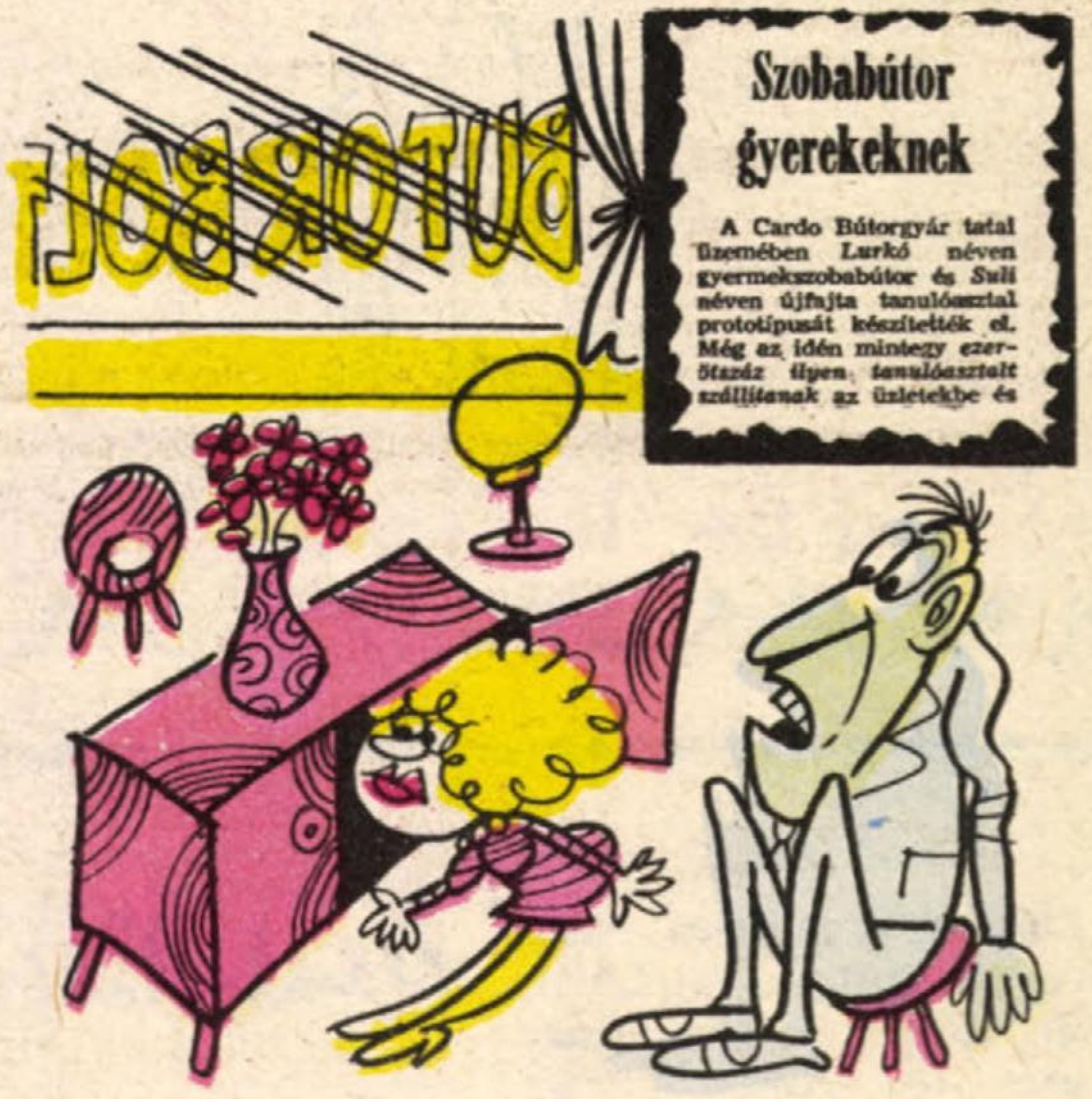

BÚTORBÓL
Szobabútor gyerekeknek
A Cardo Bútorgyár tatai üzemében Lurkó néven gyermekszobabútor és Suli néven újfajta tanulóasztal prototípusát készítették el. Még az idén mintegy ezerötszáz ilyen tanulóasztalt szállítanak az üzletekbe és

– Nézzünk gyermekbútort, hátha az valamivel nagyobb!

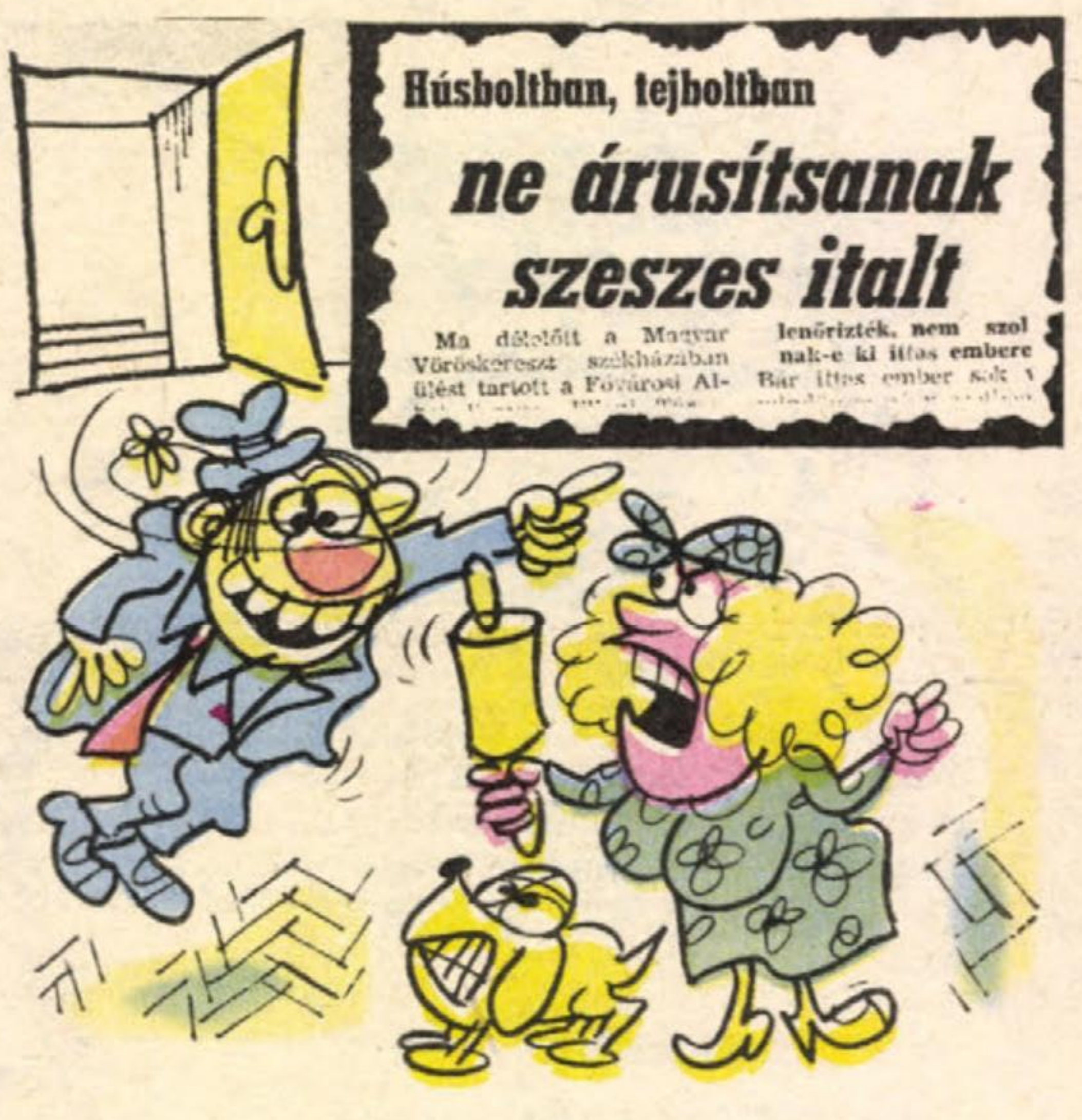

Húsboltban, tejboltban ne árusítsanak szeszes italt
Ma délelőtt a Magyar Vöröskereszt székházában ülést tartott a Fővárosi Al-
lenőrizték, nem szolnak-e ki ittas embere Bár ittas ember sok

– Gazember, már megint a tejboltban voltál!

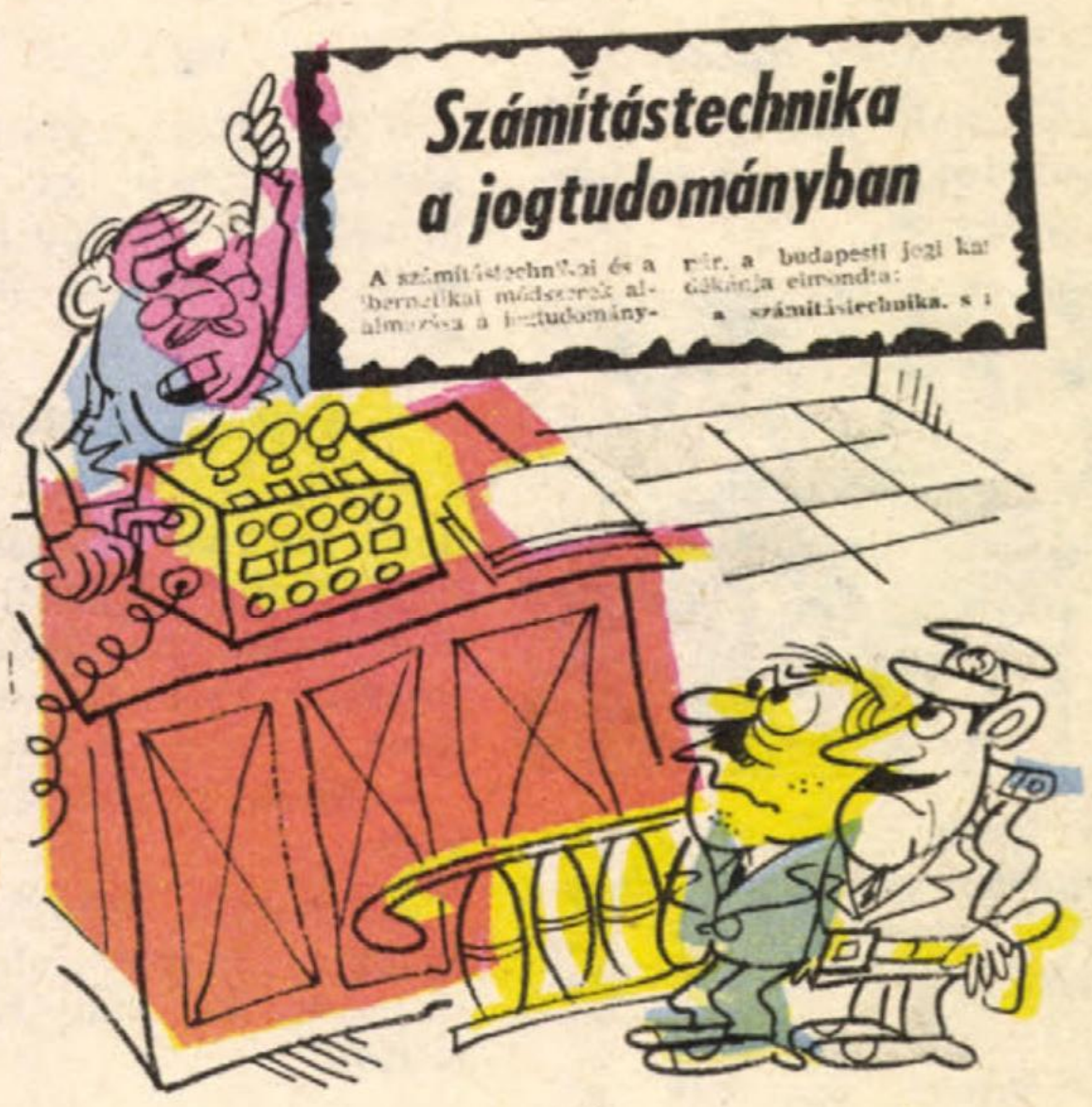

Számítástechnika a jogtudományban
A számítástechnikai és a kibernetikai módszerek alkalmazása a jogtudomány-
már, a budapesti jogi kar dékánja elmondta:
a számítástechnika, s

– Ön sikkasztott 77 ezer 534 forintot, ezért jár 3 év, két hónap és 23 nap.

MAI ROMÁNC

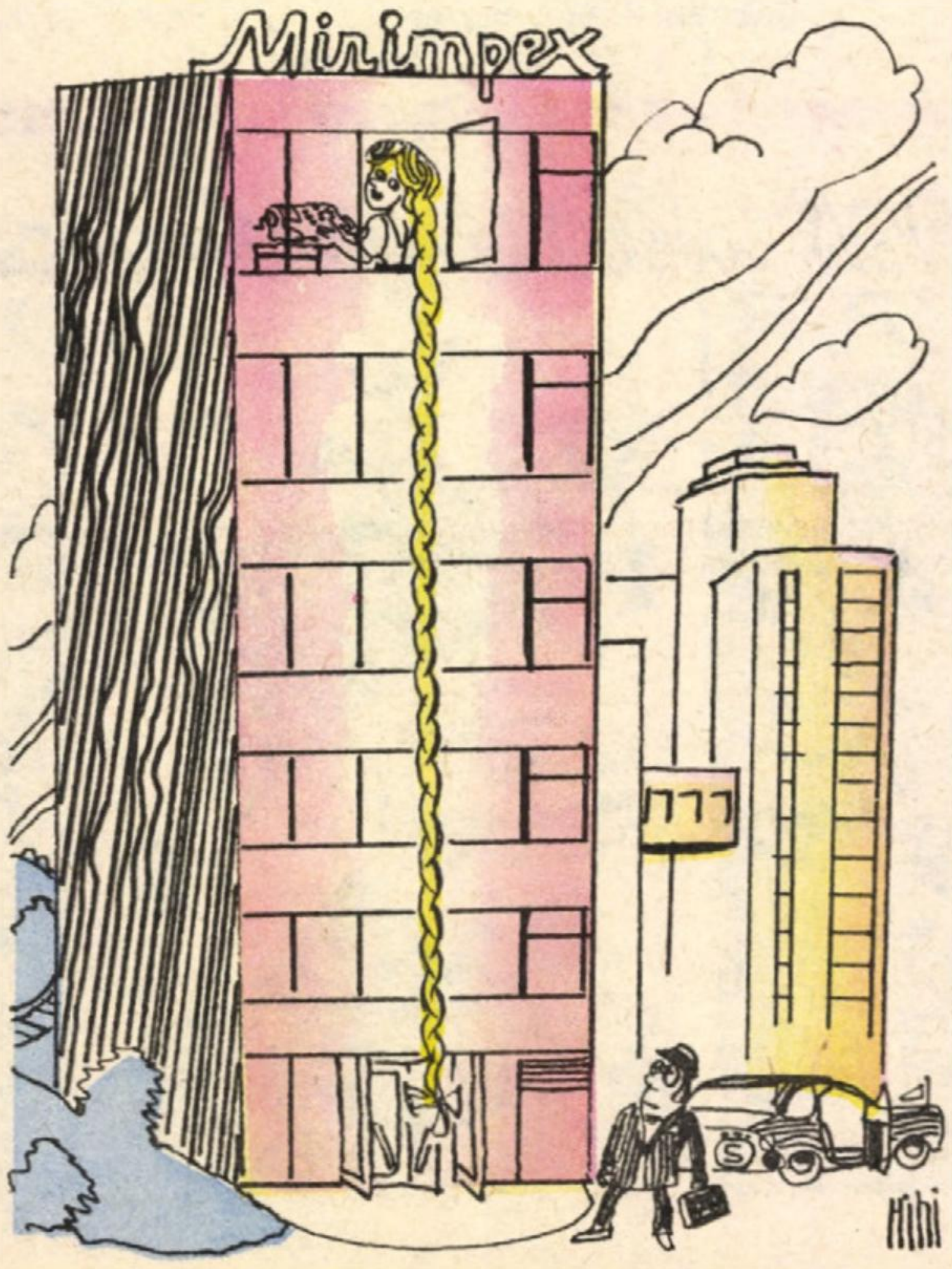

ÚJ BETEG

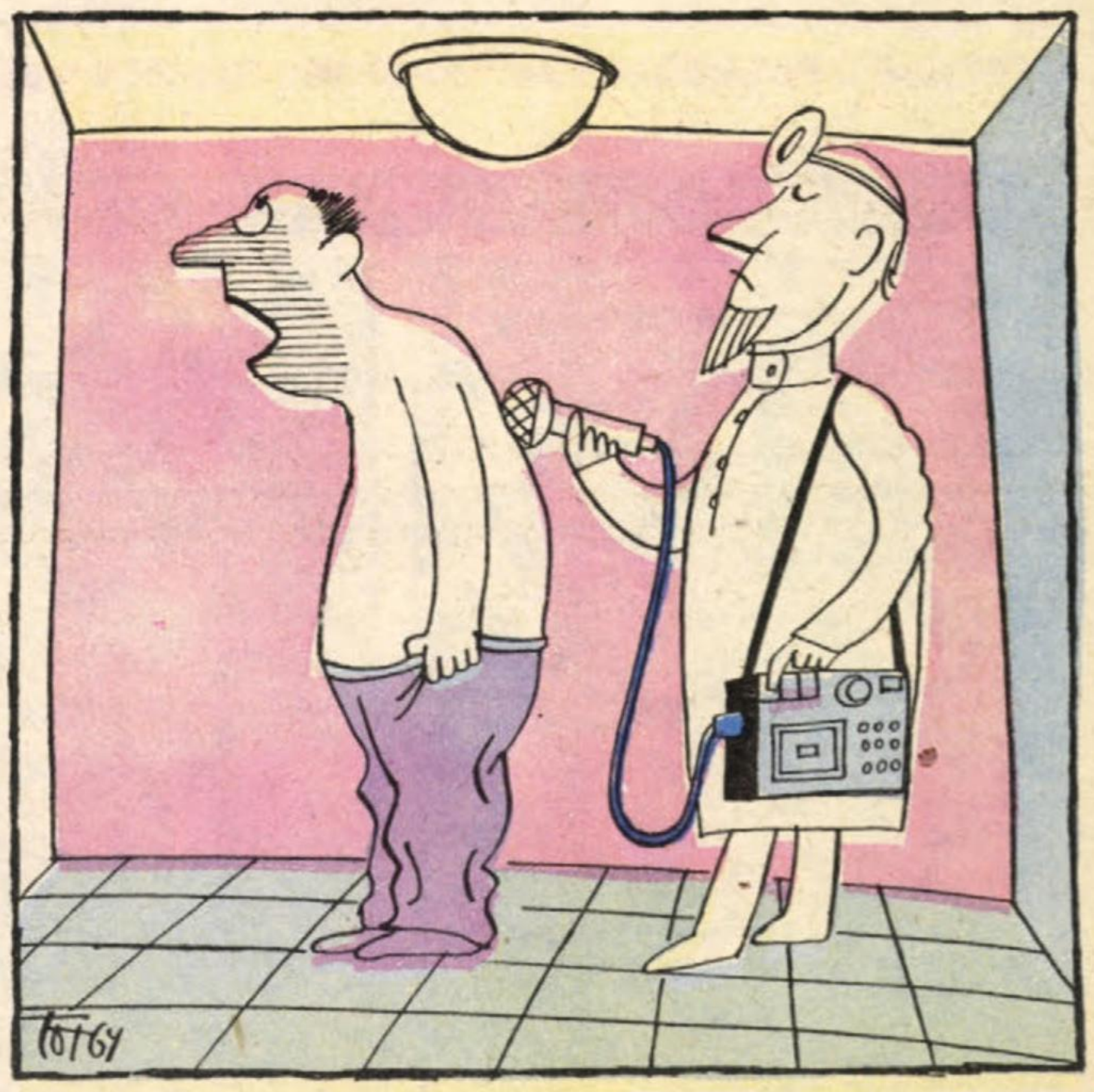

– Azt hallottam a főorvos úrtól, hogy szenvedélyes magnósnak tetszik lenni...

MAGYAROS MOTÍVUM

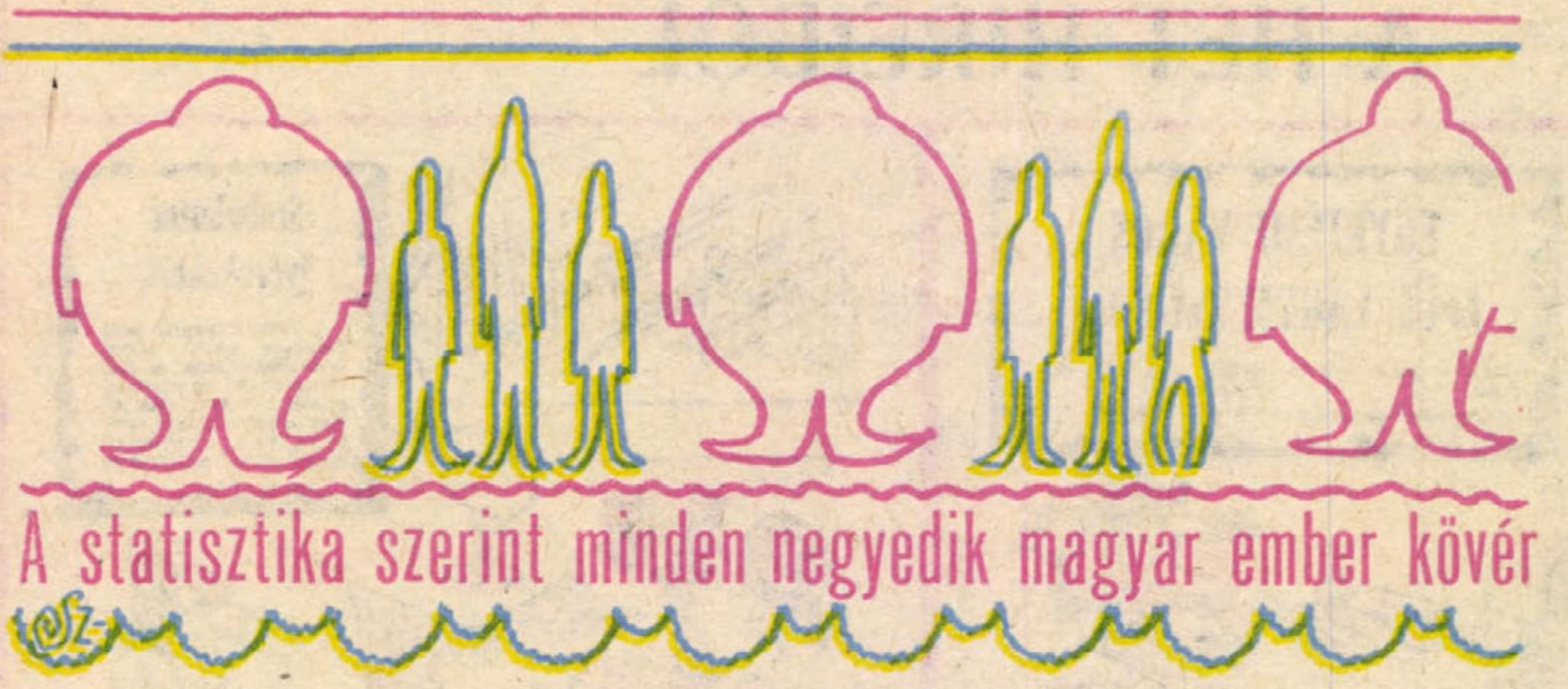
A statisztika szerint minden negyedik magyar ember kövér
Sz

ELFOGLALT EMBER

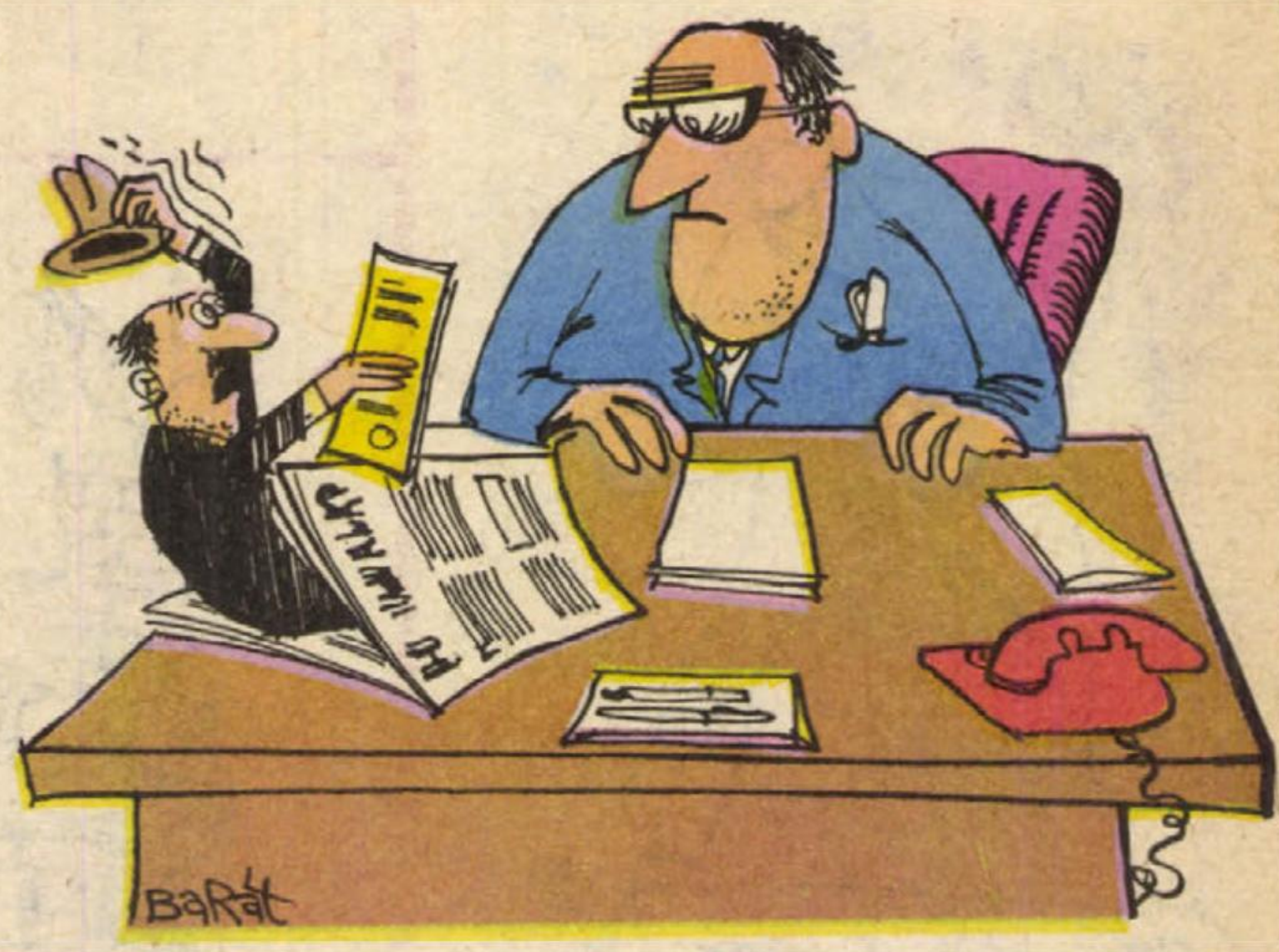

– Bocsánat, de csak így tudtam megközelíteni egy aláírásért.

SZILÁNKOK

ELŐZETES

Előzetes jelentés egy jövő évi, 1973-as újságból: „Felháborító, hogy a virágárusok egy része, kihasználva a nagy keresletet, **anyák napján harminc forintot** is elkér egy szál rózsáért. Reméljük, 1974-ben intézkednek az illetékesek...”

POSTÁS BÁCSI

Korosodó postás bácsink levélhordás közben lihegve magyarázza:

— Tudja, ha nyugdíjba megyek, szeretném meghúzni magam egy kis nyolcemeletes családi házban.

— Minek magának egy nyolcemeletes családi ház?

— A lépcsők miatt.

RIADALOM

Riadalom a strandon. Egy férfi kétségbeesetten kapálódzik a vízben.

— Hol van ilyenkor az úszómester? — kérdezik izgatottan a fürdőzők.

— Én vagyok az! — hangzik a vízből. — Sajnos, protekcióval kerültem ide, nem tudok úszni!...

VÁGY

— Szeretnék egyszer egy tévé-vetélkedőn az utolsó helyezett lenni. Így is milliók ismernének fel az utcán.

PANASZIRODA

— Naponta legalább száz panaszos levél érkezik hozzánk a fogyasztóktól. Természetesen minden levél nyomán azonnal intézkedünk.

— Megszüntetik a hibákat?

— Dehogy. Nekünk csak ügyesen fogalmazott válaszlevelekre van kapacitásunk.

SZÜLŐI TISZTELET

— Azért, mert négy évvel fiatalabb vagyok nálad, megkövetelem, hogy mamának szólíts! — mondta az ifjú asszonyka férje első házasságából származó lányának.

NEHÉZ VENDÉG

— Azonnal kérem a panaszkönyvet. Hiszen ez a kocsonya teljesen hideg!

DICSEKVÉS

— Az este a sötét külvárosban öt mindenre elszánt huligánnal találkoztam.

— Megijedt?

— Miért ijedtem volna meg? Én vagyok a vezérük.

PÉNZ

Kovácsék nem tudtak megegyezni, hogy kinél legyen a pénz, ezért közös megegyezéssel már a fizetés napján elköltik az egészet.

PREMIER

A moziban unalmasan pereg a film. A sor szélén valaki jóízűen horkol. Mellé lép a szigorú jegyszedő:

— Itt nem lehet aludni, kérem!

És erélyesen felrázza a másik jegyszedőt.

Galambos Szilveszter

RENDES FÉRJ

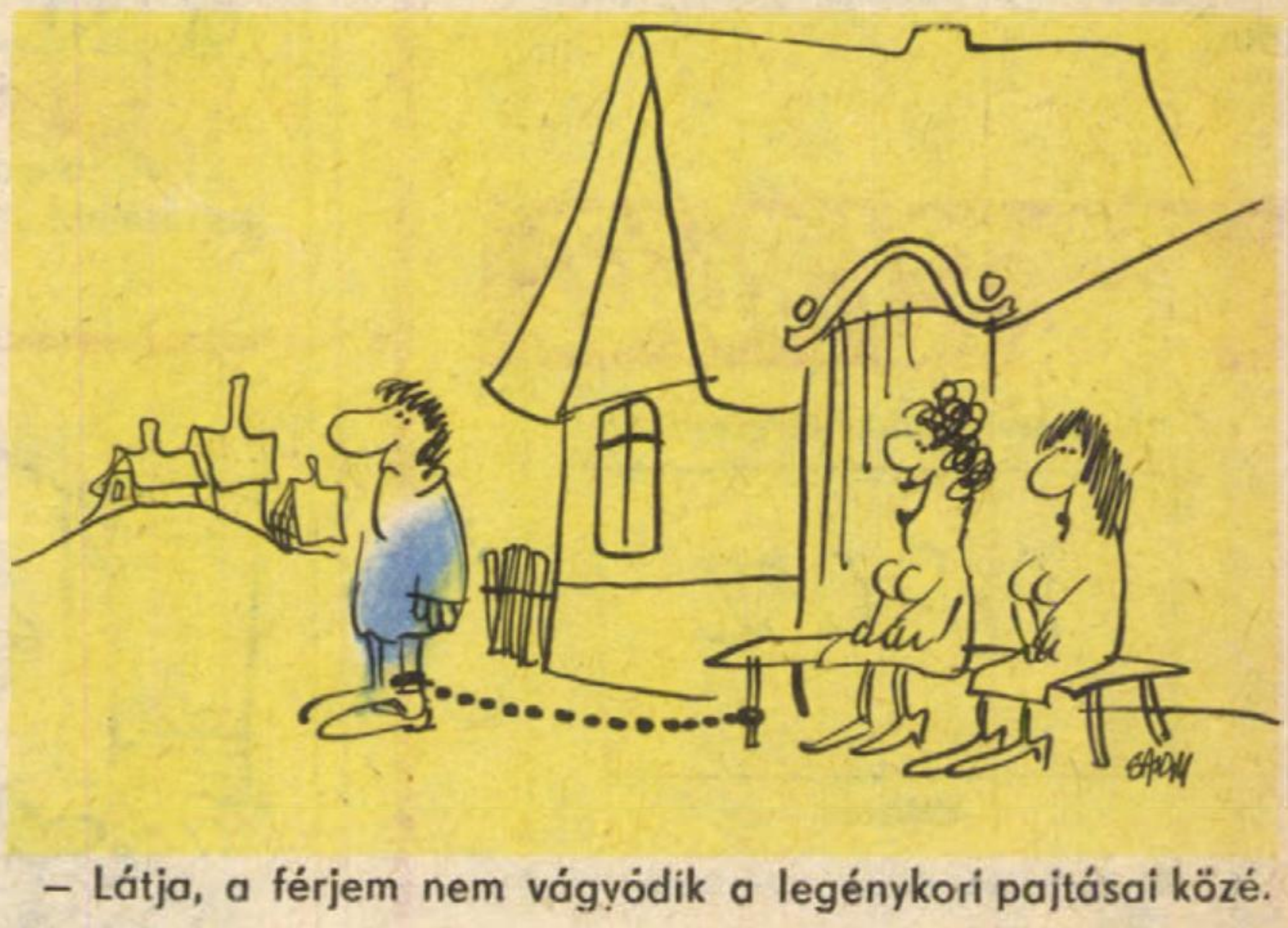

– Látja, a férjem nem vágyódik a legénykori pajtásai közé.

ÁRULÓ

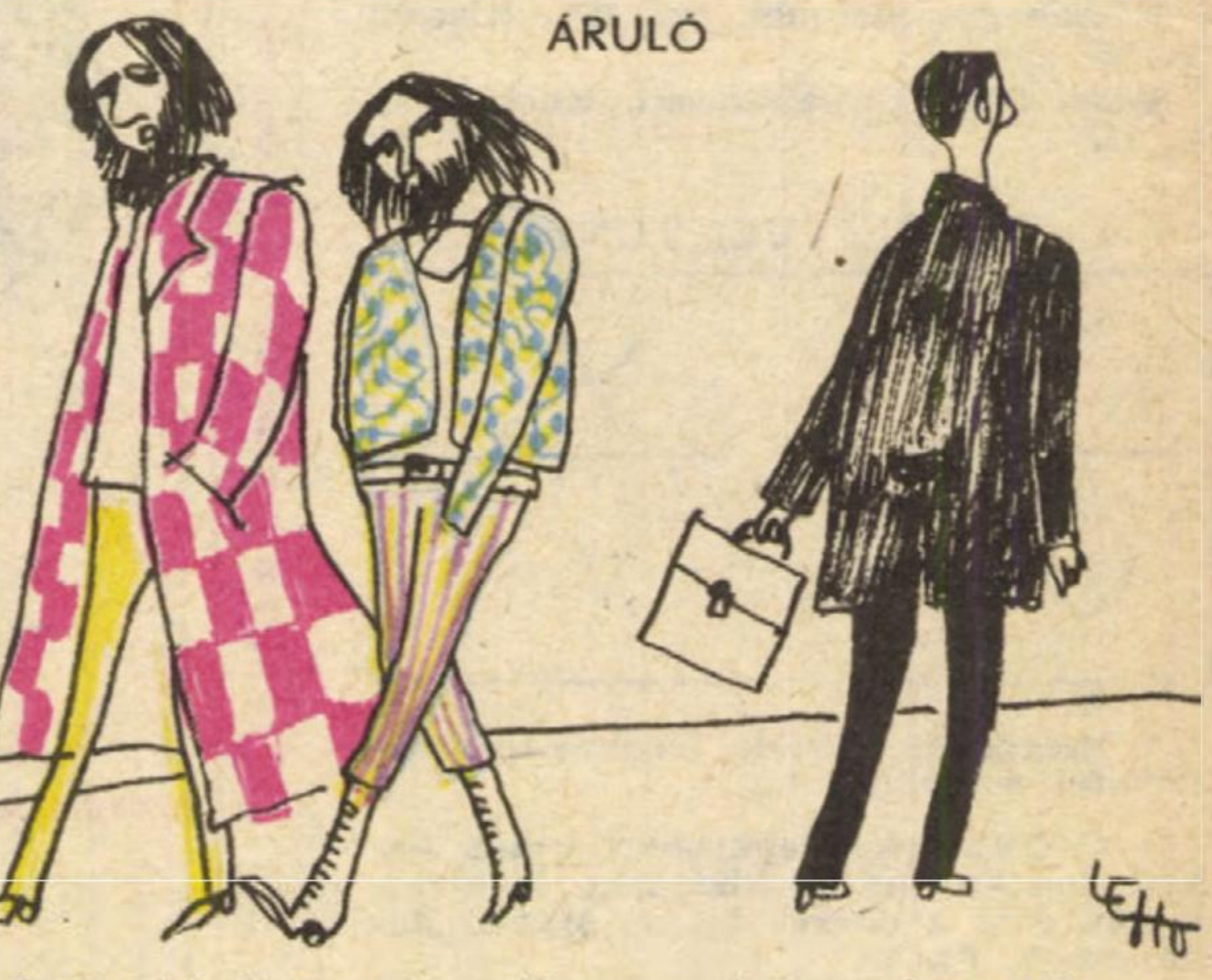

– Pedig két hete még milyen rendesen nézett ki!

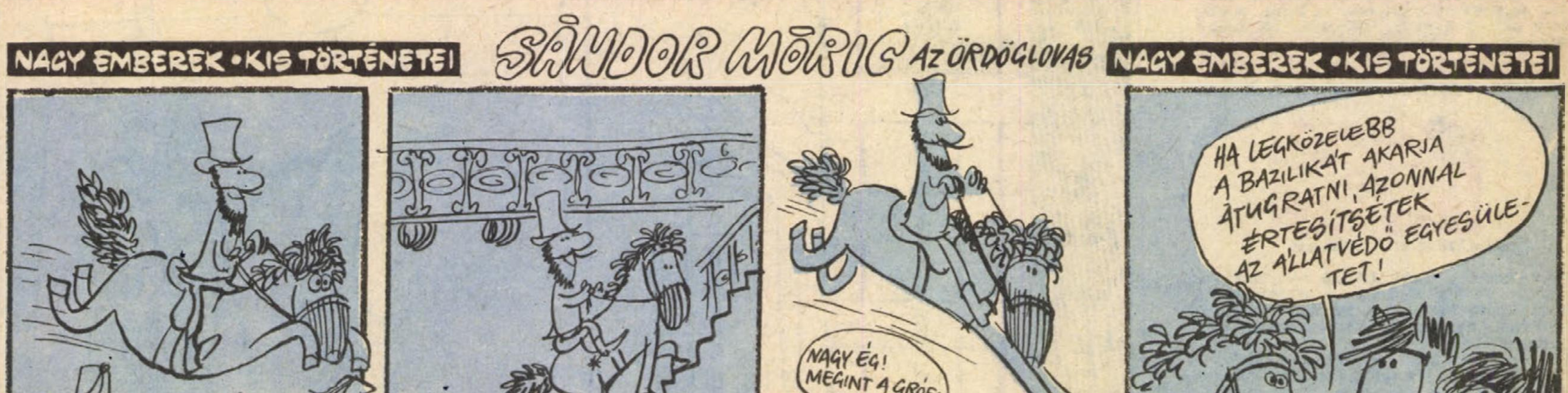
NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI
SÁNDOR MÓRIC AZ ÖRDÖGLOVAS
NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI
TERINGETTET, DE MEGIJESZTETT A GRÓF ÚR!
NAGY ÉG! MEGINT A GRÓF!
HA LEGKÖZELEBB A BAZILIKÁT AKARJA ÁTUGRATNI, AZONNAL ÉRTESÍTSÉTEK AZ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETET!